

ဘုန်းကြွယ်

အရိပ်မဲ့မော်သိုင်း

ပ+ဒု ဇာတ်သိမ်း

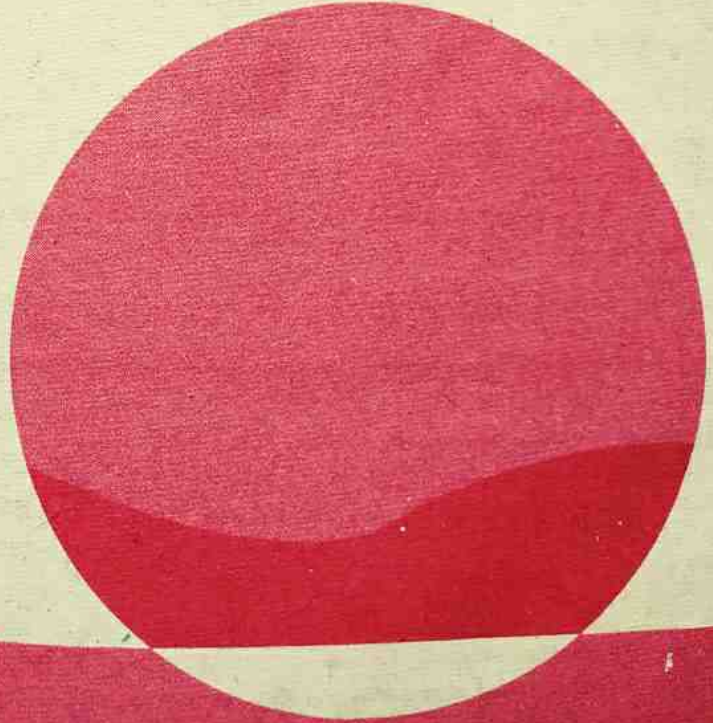
GRAPHIC
DESIGN
THEE ZAR

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၁၀၁၅/၂၀၀၄ (၉)
မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၁၁၆၀/၂၀၀၄ (၁၁)

ထုတ်ဝေသူ - ဦးတင့်လွင်
(သော်ကစာပေ)
အမှတ် (၆၀၅)၊
သုဓမ္မာလမ်း၊
မြောက်ဥက္ကလာပမြို့။

ပုံနှိပ်/အဖုံးရိုက် - ဦးတင်မောင်ဝင်း
(၀၅၉၄၆)
သင်းလဲ့ဝင်းပုံနှိပ်တိုက်
အမှတ် (၁)၊
ဗိုလ်ရာညွန့်လမ်း၊
ယောမင်းကြီးရပ်ကွက်
ဒဂုံမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။

စီစဉ်သူ - မောင်တင်ဌေး
မျက်နှာဖုံးပန်းချီ - သဲဇာ
အုပ်ရေး - ၅၀၀
တန်ဖိုး - ၄၅၀ ကျပ်
ပထမအကြိမ် - ဒီဇင်ဘာလ၊ ၂၀၀၄

နိဂမ္မိက အခြေခံအုတ်မြစ်များ

- ပြည်ထောင်စု မပြိုကွဲရေး ... ဦးအရေး
- တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှုမပြိုကွဲရေး ... ဦးအရေး
- အချုပ်အခြာအာဏာတည်တံ့ခိုင်မြဲရေး ... ဦးအရေး

စည်းကမ်းလိုက်နာ ဘေးကင်းကွာ
ရိုသားကြီးစား လုပ်အားဖြင့် နိုင်ငံတည်
ရပ်ရွာအေးချမ်းစေလို ဥပဒေရိုက်တိုခို

နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေ ပေါ်ပေါက်ရေးသည် ပြည်ထောင်စုသားအားလုံး၏
ပမာဏကျသော တာဝန်ဖြစ်သည်။

ပြည်သူ့သဘောထား

- ပြည်ပအားကိုး ပုဆိန်နိုး အဆိုမြင်ပီပီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက် ဖျက်ဆီးသူများအားဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော်၏ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက် နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ပြည်တွင်းပြည်ပ အစွက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။

နိုင်ငံရေး ဦးတည်ချက် (၄)ရပ်

- နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေး ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေး နှင့် တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး
- အမျိုးသား ဖြန့်လှည့် စည်းလုံးညီညွတ်ရေး
- နိုင်ငံမာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံ ဥပဒေသစ် ဖြစ်ပေါ်လာရေး
- ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေသစ်နှင့်အညီ ခေတ်မီ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ်တစ်ရပ် တည်ဆောက်ရေး

စီးပွားရေး ဦးတည်ချက် (၄)ရပ်

- စိုက်ပျိုးရေးကို အခြေခံ၍ အခြားစီးပွားရေး ကဏ္ဍများကိုလည်းဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင်တည်ဆောက်ရေး
- ရော့ကွက်စီးပွားရေးစနစ် ပီပြင်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာရေး
- ပြည်တွင်းပြည်ပ အတတ်ပညာများနှင့်အရင်းအနှီးများ ဖိတ်ခေါ်၍ စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
- နိုင်ငံတော် စီးပွားရေး တစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှု စွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသားပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး

လူမှုရေး ဦးတည်ချက် (၄)ရပ်

- တစ်မျိုးသားလုံး၏ ဖိတ်ခတ်နှင့် အကူအညီဖြင့် မြှင့်မားရေး
- အမျိုးဂုဏ်၊ တတိဂုဏ် မြှင့်မားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအမွေ အနှစ်များ၊ အမျိုးသားရေး လက္ခဏာများ ပပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး
- မျိုးချစ်မိတ်ခတ် ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး

ဘုန်းကြွယ်

အရိပ်မဲ့ မှော်သိုင်း

(နှစ်အုတ်ထွဲသိုင်းစာစဉ်)

ဝထမဗိုင်း

(ရွှေ ဇာသာစာပေ)

အခန်း (၁)

တရုတ်ပြည်မြောက်ဘက်ပိုင်း နယ်စပ်ဒေသ၏ နယ်ခြား
မြို့ကြီးဖြစ်သော ရှမ်းယန်းမြို့၏ မြောက်ဘက် (၇) မိုင်ခန့်
အကွာတွင် ယန်ဖူးမြို့ငယ်လေးတည်ရှိသည်။

မူလက ယန်ဖူး မြင်းနားစခန်းအမည်ရှိ နယ်လှည့်ခရီး
သွားမြင်းလှည်းအုပ်စုများ၊ ကုန်သည်များ ခေတ္တ နားနေ
ရာစခန်းလေးဖြစ်ခဲ့ပြီး လွန်ခဲ့သည့် (၁၀) နှစ်ကျော်လောက်
ကမှ မြို့ငယ်လေးအဖြစ် စည်ပင် ဖွံ့ဖြိုးလာခဲ့သည်။

တရုတ်ပြည်နှင့် ချီတန်းနိုင်ငံတို့၏ နယ်စပ် နေရာတွင်
တည်ရှိသော ယန်ဖူးမြင်းနားစခန်း နေရာမှာ ခရီးလမ်း
အချက်အချာ မဟုတ်သည့်အပြင် ချောင်လည်း ကျသော
ကြောင့် ပြီးခဲ့သည့် (၁၀) နှစ် ရှေ့ပိုင်းကတော့ အသွား
အလာအဝင်အထွက် ခပ်ကျဲကျဲသာ ရှိခဲ့သည်။

ယန်ဖူးမြင်းနားစခန်းနေရာလေးမှ မြို့ငယ်လေးတစ်မြို့ အဖြစ် စည်ပင် ဖွံ့ဖြိုးလာခဲ့ခြင်းမှာ သိုင်းသမားများ ကြောင့်ဟု ဆိုရမည်။

ယန်ဖူးမြင်းနားစခန်း၏ အနီး ဝန်းကျင်တွင် ချောက် တမ်းပါးမြင့်ကြီးများ ရှိသည်။ ရေစီးသန်သော တောင် ကျ စမ်းချောင်းများ၊ ရေတံခွန်များ ပေါများသည်။

ထိုနေရာများသည် အဆင့်မြင့် အစွမ်းထက် သိုင်းပညာ များလေ့ကျင့်ရာတွင် များစွာ အထောက်အကူ ပြုနိုင်သည့် 'ရေခံမြေခံကောင်းများ' ဖြစ်ကြောင်း သိရှိ လာကြသည့် နောက်တွင် ယန်ဖူး မြင်းနားစခန်းသို့ သိုင်းသမားများ အရောက်အပေါက်များလာသည်။

ယန်ဖူးမြင်းနားစခန်းတွင် အခြေစိုက်သိုင်းဂိုဏ်း အချို့ ပင်ရှိလာသည်။

သိုင်းသမားများ တစ်စစများလာသည်နှင့်အမျှ မြင်း နားစခန်းနေရာလေးမှာ စည်စည်ကားကား ရှိလာသည်။ ထို့ပြင် သိုင်းသမား ထုံးစံ ကိစ္စကြီးငယ် ဖြစ်ပေါ်လျှင် သိုင်းပညာစွမ်း ယှဉ်ပြိုင်ကာ ဖြေရှင်းမှုတွေလည်း များ ဇာသည်။

ခပ်ခြောက်ခြောက်သာရှိသော ယန်ဖူးမြင်းနားစခန်း လေးကို ရှမ်းယန်းမြို့ရှိ အုပ်ချုပ်ရေးအာဏာပိုင်များက လည်း လျစ်လျူရှုထားကြသည်။

အသွား အလာမရှိ။ သိုင်းသမားများ ရောက်ရှိကာ စည်ကား လာသော အခါတွင်လည်း သိုင်းသမားများ

အကြားအရှုပ်အထွေးတို့တွင် ကန့်လန့်ကန့်လန့်နှင့် မပါ လိုသောကြောင့် လက်ရှောင်နေခဲ့ကြပြန်သည်။

ဤတွင် စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ်နှင့် ဟော့ဟော့ ရမ်းရမ်း နေလိုသည့် သိုင်းသမားတို့ အတွက် ယန်ဖူး မြို့ငယ်လေး မှာ 'အကြိုက်' ဖြစ်လာခဲ့သည်။

ချိတန်းနိုင်ငံ အင်အား ကြီးထွားလာကာ တရုတ်ပြည် ထဲသို့ ကျူးကျော်နယ်ကျွံရန် လှုပ်ရှားလာသည့် အချိန် တွင်မူ မြောက်ပိုင်းနယ်ခြား ဒေသတွင် အခြေအနေများ တင်းမာလာခဲ့သည်။

ရှမ်းယန်းမြို့ရှိ အာဏာပိုင်များအနေဖြင့် ယန်ဖူးမြို့ လေးအတွက် ဘာမျှမလုပ်နိုင်တော့။

ချိတန်းမြို့၏ ကျူးကျော်စစ် ပြုလာမှုကို ရင်ဆိုင်ရန် ပြင်ဆင်မှုများသာ အရေးထား လုပ်ဆောင် နေကြရပေ တော့သည်။

သိုင်းသမားတို့သည် အပျော်အပါးခံမင်သည်။ သိုင်း ယှဉ်ပြိုင်မှုကို အထူးနှစ်ခြိုက်သည်။

သည်တော့ သိုင်းသမားများစုမိလျှင် ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲ စား သောက်ပွဲ တစ်ခုခုလုပ်လျှင်လုပ်၊ မလုပ်လျှင်လည်း သိုင်း ပညာယှဉ်ပြိုင်ကြခြင်းပင်။

မူလက ခြောက်ကပ်ကပ်ရှိနေခဲ့သော ယန်ဖူးမြင်းနား
စခန်းသည်သိုင်းသမားများရောက်ရှိလာမှုများလာသည်နှင့်
အမျှ ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲစားသောက်ပွဲများ၊ သိုင်းပညာယှဉ်ပြိုင်
ပွဲများဖြင့် လှုပ်လှုပ်ရှားရှားရှိလာခဲ့သည်။

ယန်ဖူးမြင်းနားစခန်း၏ နှစ်စဉ်ကျင်းပ ပြုလုပ်ခဲ့သော
မြင်းလှည်းမောင်း ပြိုင်ပွဲမှာလည်း သိုင်းသမားတို့ စိတ်
ဝင်စားစရာဖြစ်သည်။

မူလ ယှဉ်ပြိုင်မှု အစဉ်အလာ တို့တွင် မြင်းလှည်းများ
ယှဉ်မောင်းနှင်ရင်း မြင်းလှည်းမောင်း ပြိုင်သူများ တစ်
ဖက်နှင့်တစ်ဖက် သိုင်းစွမ်းရည်ပြယှဉ်ပြိုင်မှုများကိုပါဖြည့်
စွက်ထည့်သွင်းခဲ့ကြရာ သိုင်းလောကတစ်လွှားစိတ်ဝင်စား
မှုအကောင်းဆုံးရှိသော သိုင်းပညာယှဉ်ပြိုင်ပွဲများ ထဲတွင်
ပင် စာစီအပါအဝင် ဖြစ်လာခဲ့သည်။

ဤသို့ဖြင့် ယန်ဖူးမြို့ငယ်လေးအဖြစ် စည်ပင်ဖွံ့ဖြိုး
လာခဲ့သည့် နောက်ပိုင်းနှစ်များတွင် နှစ်စဉ် ဆက်လက်ပြု
လုပ်လာခဲ့သော မြင်းလှည်းမောင်းပြိုင်ပွဲများသို့ တကူး
တက လာရောက်ကြသည့် သိုင်းသမားများပင် ရှိလာလေ
သည်။

ချိတန်းတို့ ကျူးကျော်ရန်စမှုများ သိသိသာသာရှိလာ
ပြီး စစ်ရိပ်စစ်ငွေ့များသန်းလျက် မြောက်ပိုင်း နယ်ခြား
ဒေသတွင် အခြေအနေ ရှုပ်ထွေးတင်းမာနေသည့် ယခုနှစ်
တွင်လည်း ယန်ဖူးမြို့ငယ်လေး၏ မြင်းလှည်းမောင်းပြိုင်ပွဲ
ကို အပျက်မခံဘဲ ကျင်းပမြဲကျင်းပပြုလုပ်သည်။

မြင်းလှည်းမောင်း ပြိုင်ပွဲကို ယန်ဖူး မြင်းနားစခန်း
ဟောင်းနေရာတွင် ပြုလုပ်သည်။

သည်နေရာသို့ သိုင်းသမားများ စတင်ရောက်ရှိ အခြေချ
သောအခါ ယန်ဖူးမြင်းနားစခန်းနှင့် အတော်လှမ်းလှမ်း
နေရာတွင် အိမ်များ ဆောက်လုပ်နေထိုင်ခဲ့ကြသည်။ ထိုသို့
အခြေချခဲ့ကြသည့်နေရာမှနေ၍ လူနေ စည်ပင်လာခဲ့ရာ
ယန်ဖူးမြို့ငယ်လေး ဖြစ်တည်လာအောင်အခါ ယန်ဖူးမြင်း
နားစခန်းဟောင်းနေရာသည် မြို့တောင်ဘက် အစွန်ပိုင်း
ဖြစ်လာခဲ့သည်။

ယန်ဖူး မြင်းနားစခန်းဟောင်းနေရာသည် ပေတစ်
ထောင်ပတ်လည်ကျယ်ဝန်းကာကျောက်တုံးများဖြင့်ပြုလုပ်
ထားသော တံတိုင်း အခိုင်အခံ ကာရံထားသည်။

ယန်ဖူးမြို့ငယ်လေးရှိသိုင်းသမားများ၏ ပျော်ရွှင်ပွဲနှင့်
သိုင်းပညာစွမ်းရည် ပြိုင်ပွဲအများစုကိုလည်း ယန်ဖူးမြင်း
နားစခန်းဟောင်းနေရာတွင် ကျင်းပပြုလုပ်သည်။

ထို့ကြောင့် ယန်ဖူးမြင်းနားစခန်းနေရာသည် ယန်ဖူး
မြို့ပြင်ဘက်လိုဖြစ်နေသော်လည်း ပွဲတစ်ခုခု ကျင်းပသည့်
အချိန်များတွင် လူစည်ကားနေတတ်သည်။

မြင်းလှည်းမောင်းပြိုင်ပွဲ ပြုလုပ်သည့် ရက်တွင်တော့
အစည်ကားဆုံးဖြစ်သည်။

မြင်းလှည်းမောင်းပြိုင်ပွဲ ကျင်းပပြုလုပ်သည့်နေ့တွင်
နံနက်မိုးလင်းစပြုချိန်မှပင်စတင်၍ ယန်ဖူးမြင်းနားစခန်း
ဟောင်းသို့ လူများတဖွဲဖွဲရောက်ရှိလာကြသည်။

ရောက်လာကြသူများသည် ခြေကျင်တစ်မျိုး။ မြင်းပုလေးများကိုစီးလျက်တစ်မျိုးဖြစ်သည်။ မြင်းစီးလာသူများအနေဖြင့် ပြိုင်ပွဲကျင်းပရာ မြင်းနားစခန်းဟောင်းဝင်းထဲသို့ မြင်းစီးဝင်ခွင့်မရှိ။

ကျောက်တံတိုင်းအပြင်ဘက်တွင် စီးမြင်းများ အပ်နှံထားရှိရန်နေရာများ စီစဉ်ပေးထားသည်။

မိုးဝင်စင်လင်းသည့်အခါတွင်တော့ လူအတော်ပင် စည်ကားစပြုနေလေပြီ။ တဖွဲဖွဲ ရောက်လာကြသူတွေကလည်း ပိုများလာသည်။

တဖွဲဖွဲလာရောက်နေကြသည့်လူများအကြားတွင် မိန်းမပျိုတစ်ယောက်၏အသွင်ကတော့ အတော်ပင် ထင်ရှားပေါ်လွင်နေပေ၏။

မိန်းမပျိုသည် အသက် ဆယ့်ရှစ်နှစ်ခန့်ရှိသည်။ အသားအရေဖြူဝင်းကာ ရုပ်ရည်ချောမောသည်။ အရပ်မြင့်လျက် လှိုယ်ဟန်သွယ်ကာ လှိုယ်နေဟန်ထားကြော့ရှင်းလှပသည်။

ရွှေဝါရောင် ဖဲသားဝတ်စုံလှိုဝတ်လျက် ခရမ်းနုရောင် အပေါ်ဝတ်အင်္ကျီရှည်ကြီးကို ဆင်မြန်းထား၏။ အပေါ်ဝတ်အင်္ကျီရှည်ကြီး၏ ရွှေဘက် ရင်ဘတ်ပိုင်းကို ခပ်ဟဟထားလျက် ရတနာများ စီခြယ်ထားသော ရွှေခါးပတ်စည်းပတ်ထားသည်။

အပေါ်ဝတ်အင်္ကျီရှည်ကြီးဝတ်ထားသော်လည်း ရွှေဝါရောင်ဖဲသားဝတ်စုံက တောက်ပစွာ ပေါ်လွင်နေသည်။

ထိုမိန်းမပျိုလေးမှာ ယန်ဖူးမြို့ငယ်လေးတွင်သာမက သိုင်းလောကတွင်ပါ အတော်လူသိများနေသော ပင်လယ်ဂေဟာ၏ အရှင်သခင်မလေး ‘ရေသူမနတ်မယ် တုကူးချင်းချင်း’ ဖြစ်ပေသည်။

* * *

တုကူးချင်းချင်းတို့၏ မျိုးရိုးဇာတိဇာတ်မြစ်မှာ အရှေ့ဘက် ပင်လယ်ဒေသမှဖြစ်သည်။

တုကူးချင်းချင်း၏ဘိုးဘွားများသည်သင်္ဘောပျက်ဘစ်ခဲထဲမှ ရှေးဟောင်းသိုင်းကျမ်းတစ်ဆူကို ရရှိခဲ့ကြသည်။ ထိုသိုင်းကျမ်းထဲတွင်ပါရှိသော ‘နှင်းမုန်တိုင်းသိုင်းပညာ’ ကိုလေ့ကျင့်ရန်နေရာကောင်းရှာရင်း ယန်ဖူးမြင်းနားစခန်းသို့ ရောက်ရှိလာကြသည်။

ယန်ဖူးမြင်းနားစခန်း၏ တောင်ဘက် ၅-မိုင်ခန့်အကွာရှိ ‘မိုးမွှော်ရေတံခွန်ကြီး’ ၏ ထိပ်ဖျား ကျောက်တုံးကြီးပေါ်တွင် နှင်းမုန်တိုင်း သိုင်းပညာကို လေ့ကျင့်ခဲ့ကြသည်။

လေ့ကျင့်မှုအဆင်ပြေကာ အချိန်ယူ၍ ဆက်လက် လေ့ကျင့်သွားရန် ဆုံးဖြတ်ကာ မိုးမွှော်ရေတံခွန်နှင့် ခပ်လှမ်းလှမ်း၊ သွားလမ်းလာလမ်းအဆင်ပြေသည့် နေရာလေးတွင် ယာယီအိမ်တစ်လုံးဆောက်၍ နေထိုင်ခဲ့ကြသည်။

မူလ သိုင်းလေကျင့်စဉ် ခေတ္တယာယီနေထိုင်ရန်ဖြစ်
သော်လည်း ထိုနေရာ၏စန်းကျင်အနေအထားကို သဘော
ကျသည့်အတွက် အခြေချနေထိုင်ဖြစ်သွားသည်။ ထိုကဲ့သို့
နေထိုင်ခဲ့မှုမှအစပြုကာ အခြားသော သိုင်းသမားများ
လည်း တစ်ယောက်စ နှစ်ယောက်စရောက်ရှိကာ နေထိုင်
လာခဲ့ကြရာမှ အချိန်ကာလကြီးမြင့်သောအခါ ယန်ဖူးမြို့
ငယ်လေးအဖြစ် ပေါ်ပေါက်စည်ပင်လာခဲ့သည်။

တုကူးချင်းချင်း၏ တိုးတွားများသည် ယန်ဖူးမြို့ငယ်
လေးကို အစပျိုးခဲ့ကြသူများဟုပင် ဆိုနိုင်သည်။

သူတို့မိသားစု၏ ယာယီအိမ်ကိုလည်း အိမ်ဂေဟာကြီး
တစ်ခုအဖြစ် အခိုင်အမာ တည်ဆောက်ခဲ့ကြသည်။ မူရင်း
ဇာတိနေရပ်ကို အမှတ်ရစရာအဖြစ် 'ပင်လယ်ဂေဟာ'ဟု
မှည့်ခေါ်ခဲ့သည်။

လွန်ခဲ့သော (၇)လ ခန့်က ပင်လယ် ဂေဟာရှင်ကြီး
တုကူးမောက်လိုင် ကွယ်လွန်သွားခဲ့ရာ တစ်ဦးတည်းသော
သမီး တုကူးချင်းချင်းတ သခင်ကြီး၏အရိုက်အရာကို ဆက်
ခံကာ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နှင့် ဂေဟာရှင်သခင်မလေး ဖြစ်
လာခဲ့သည်။

ရေသူမနတ်မယ်လေး တုကူးချင်းချင်းသည် ရံရွေတော်
အမျိုးသမီး တာပိုင်ဝေးကို အဖော်ပြုကာ မြင်းပုလေးများ
စီးလျက် ယန်ဖူး မြင်းနားစခန်းဟောင်းဘက်သို့ သွားနေ
ကြသည်။

မြင်းလည်းမောင်းပြိုင်ပွဲ ပြုလုပ်ချိန်တွင် ယန်ဖူး မြင်း
နား စခန်းဟောင်းသို့ ပြိုင်ပွဲဝင်မြင်းလည်းများမှလွဲ၍ မည်
သည့် မြင်းမျှ ဝင်ခွင့်မပြု။ မြင်းစီးလာလျှင်လည်း စခန်း၏
တံတိုင်းအပြင်ဘက်တွင် စီးမြင်းကို အပ်နှံကြရလျက် ခြေ
ကျင်လျှောက်ကာ ဝင်ရသည့်ထုံးစံ ရှိသည်။

သည်နေ့သည်အချိန်တွင် ယန်ဖူးမြင်းနားစခန်းတောင်း
တွင် အရမ်းစည်ကားကာ မြင်း၊ သူတွေ့ရှင်ထွေးလျက်
မြင်းအပ်နှံရာ နေရာများတွင်လည်း မြင်းများပြည့်ကျပ်နေ
မည်မို့ တုကူးချင်းချင်းတို့က ပင်လယ်ဂေဟာရှိ ဒေါက်
ကောင်းသော မြင်းချောကြီးများကို မစီးဘဲ အသွားရ
အလာရလွယ်ကာ အထားရအသိုရအဆင်ပြေသော မြင်း
ပုလေးများကို စီးလာကြခြင်း ဖြစ်သည်။

တုကူးချင်းချင်းမှာ ယန်ဖူးမြို့ငယ်လေးတွင် အသိအရှိ
များပေရာ လမ်းတစ်လျှောက်တွင် နှုတ်ဆက်သူတွေ မပြတ်
ရှိနေသည်။ အထူးသဖြင့် လူပျိုလူရွယ်များ၏ အလေးပေး
နှုတ်ခွန်းဆက်ခြင်းကို ခံရသည်။

အထူးသဖြင့် မြင်းလည်းမောင်း ပြိုင်ပွဲဝင်ကြမည့် လူ
ရွယ် အတော်များများက သူတို့၏ မြင်းလည်းများတွင်
အဖော်ပြု စီးနင်းလှိုက်ပါရန် စကားရိပ် စကားခြေသန်း
ကာ ပြောဆိုကြသည်။

ယန်ဖူး မြင်းနားစခန်း၏ မူလ မြင်းလည်းပြိုင်ပွဲတွင်
ပြိုင်ပွဲဝင် မြင်းလည်းပေါ်၍ မြင်းပြိုင်ပွဲဝင်မည့် သူတို့

အဖော်ပြုရန် မိန်းကလေးတစ်ယောက် စီးနင်းလိုက်ပါခဲ့သည့် အစဉ်အလာရှိခဲ့သည်။

မိန်းကလေးများ အရောက်အပေါက်နည်းသည့် ယန်ဗူး မြင်းနားစခန်းသို့ အမျိုးသမီးများလာချင်အောင် ပြုလုပ်ခဲ့သည့် ဂုဏ်ပြုဆွဲဆောင်မှု ဖြစ်သည်။

ယန်ဗူး မြို့ငယ်လေးအဖြစ် စည်ပင်လာခဲ့ပြီး မြို့နေ မိန်းမချောလေးတွေ ရှိလာသော်လည်း ထိုအခြေအနေကို ထိန်းသိမ်းထားခဲ့သည်။ သိုင်းသမားတို့၏ ဗီဇဂါသနာအရ မြင်းလှည်းမောင်း ပြိုင်ပွဲများတွင် သိုင်းပညာစွမ်း ယှဉ်ပြိုင်မှုအပိုင်းများ ထည့်သွင်းလာသော အခါတွင်မူ ပြိုင်ပွဲဝင်မြင်းလှည်းပေါ်၌ အဖော်ပြုလိုက်ပါသည့် မိန်းကလေးများ၏ အနေအထားကလည်း တစ်မျိုးပြောင်းလာသည်။

ပြိုင်ပွဲဝင်များ အနေဖြင့် သိုင်းယှဉ်ပြိုင်မှု စည်းကမ်း သတ်မှတ်ချက်များကို ဖောက်ဖျက် ကျူးလွန်ခြင်း ရှိ၊မရှိ သက်သေပြုပေးရသည့် တာဝန်ကို ယူလာကြရသည်။

ယှဉ်ပြိုင်မှု စည်းကမ်းကလည်း သိပ်မများ။ လက်နက်ပုန်းနှင့် အဆိပ်လက်နက်များ မသုံးရန်၊ သိုင်းစွမ်းရည် ယှဉ်ပြိုင်ရန် သတ်မှတ်ထားသည့်နေရာများတွင် သတ်မှတ်ထားသည့် စည်းကမ်းဘောင်အတွင်း နေထိုင်ရန်နှင့် ပြိုင်ပွဲဝင် မြင်းလှည်းများအချင်းချင်း ထိမိခိုက်မိအောင် တမင်မလုပ်ဆောင်ရန်တို့သာ ဖြစ်သည်။

အင်တိုက် အားတိုက် ယှဉ်ပြိုင်ရာတွင် ပြိုင်ပွဲဝင် မြင်းလှည်းချင်း မတော်တဆထိခိုက်မှုများ ရှိနိုင်ပေရာ ထိုဆိုး

သော ထိခိုက်မှုများကို ခြွင်းချက်အနေဖြင့် ခွင့်ပြုထားသည်။ ထို့ကြောင့် ပြိုင်ပွဲဝင်မြင်းလှည်းချင်း ထိမိခိုက်မိမှုများ ဖြစ်ပေါ်လျှင် မတော်တဆထိမိသည်လား၊ စာမင်ပြုလုပ်သည်လား ဆိုခြင်းကို ပြိုင်ပွဲဝင် မြင်းလှည်းများပေါ်တွင် စီးနင်း လိုက်ပါလာရသူ မိန်းကလေးများက သက်သေခံ ထွက်ဆိုချက် ပေးကြရသည်။

တုကူးချင်းချင်းသည် အရိပ်အယောင်ပြု ပြောဆိုလာမှုများကို ပါးနပ်လိမ္မာ ရည်မွန်စွာ ငြင်းဖယ်ပစ်ခဲ့သည်။

တကယ်တော့ သူမအနေဖြင့် ပြိုင်ပွဲဝင်မြင်းလှည်းများပေါ်တွင် အဖော်ပြုလိုက်ပါရန် စိတ်မဝင်စား။ သူမနှင့် ချိန်းဆိုထားသူကို တွေ့ရဖို့ကိုသာ စိတ်စောနေသည်။

မြင်းလှည်းမောင်းပြိုင်ပွဲတွင် တုကူးချင်းချင်းက တွေ့ဆုံရန် အချိန်အချက်လုပ်ထားသူမှာ စင်ရော်နက် ကျောင်းဖန်းယောင် ဖြစ်သည်။

စင်ရော်နက် ကျောင်းဖန်းယောင်သည် အသက်(၂၀) ခန့် ရှိသည်။ အရှေ့ပင်လယ်ဒေသမှနေ၍ ယန်ဗူးမြို့ငယ်လေးသို့ ရောက်လာသော သိုင်းလုလင်တစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ ကျောင်းဖန်းယောင်၏ တိုးဘွားများနှင့် တုကူး

ချင်းချင်း၏ ဘိုးဘွားများသည် မိတ်ဆွေများ ဖြစ်ခဲ့ကြဖူးသည်။

ကျောင်းဖန်းယောင်သည် 'မြင်းသုံးကောင် သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး အဖွဲ့'တွင် အလုပ်ဝင်လုပ်ရာမှ ယန်ဖူးမြို့ငယ်လေး၏ စခန်းခွဲတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ရန်မစလွှတ်ခြင်းခံရ၍ ရောက်လာခဲ့သည်။

ယန်ဖူးမြို့ငယ်လေးရှိမြင်းသုံးကောင်သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးအဖွဲ့၏စခန်းခွဲတွင် အလုပ်လုပ်ကိုင်ရင်း ပင်လယ်ဂေဟာအကြောင်းကြားသိကာ ဂေဟာရှင်ကြီး တုကူးမောက်လိုင်ကို သွားရောက်တွေ့ဆုံဂါရဝပြုခဲ့သည်။

မိမိ၏ဘိုးဘွားများ အကြောင်းကို ပြောခဲ့ရာ တုကူးမောက်လိုင်၏ မိဘ ဘိုးဘွားများနှင့် ရှေးကမိတ်ဆွေဖြစ်ခဲ့ကြသည်ကိုသိသွားကြသည်။

ရှေးမိမိတို့၏ ဇာတိရပ်ရွာမှဖြစ်ပြီး ရှေးဘိုးဘွားများလည်း မိတ်ဆွေများ ဖြစ်ကြသည့် အတွက် တုကူးမောက်လိုင်က ကျောင်းဖန်းယောင်ကို ခင်မင်သွားခဲ့သည်။

ကျောင်းဖန်းယောင်၏ ရိုးသား ဖြောင့်မတ်မှုနှင့် စိတ်ကောင်းရှိမှုများကို သိမြင်ရသော အခါ ပို၍ သဘောကျခင်မင်ကာ ပင်လယ်ဂေဟာသို့သွားလာ လည်ပတ်ဝင်ထွက်ခွင့်ကို ပေးခဲ့သည်။

တုကူးချင်းချင်းနှင့်လည်း ခင်မင်ခဲ့သည်။ ခင်မင်ရုံသာမက ကျောင်းဖန်းယောင်၏ စိတ်ထဲတွင် တုကူးချင်းချင်းအပေါ် မေတ္တာသက်ဝင် ချစ်ခင်မြတ်နိုး၍မင် နေသည်။

တုကူးချင်းချင်းကလည်း ကျောင်းဖန်းယောင်၏ စိတ်နေစိတ်ထားကို သဘောကျသည်။

အကယ်၍ကျောင်းဖန်းယောင်က ဖွင့်ဟချစ်ရေးဆိုသာလျှင် ငြင်းပယ်ဖို့ စိတ်ကူးမရှိ။

တုကူးမောက်လိုင်သာ ရုတ်တရက်ကွယ်လွန် မသွားခဲ့လျှင်ကျောင်းဖန်းယောင်နှင့်တုကူးချင်းချင်းတို့နှစ်ယောက်အကြောင်းဆက် ပေါင်းဖက် နိုင်ကြရန် အသားအလာကောင်းတွေ များစွာရှိနေပေသည်။

တုကူးမောက်လိုင် ကိုယ်တိုင်ကလည်း ကျောင်းဖန်းယောင်ကို သမက်တော်လိုသည့်ဆန္ဒ ရှိနေသည်။

တုကူးမောက်လိုင် ရုတ်တရက် ကွယ်လွန် သွားသောအခါ ကျောင်းဖန်းယောင် အတွက် ဆင်မြင် ထိန်းသိမ်းစရာအကြောင်းတွေ အတော်များများပေါ်လာသည်။

အဓိကအကြောင်းမှာ တုကူးချင်းချင်းသည် ပင်လယ်ဂေဟာ၏ သခင်မလေး ဖြစ်လာသော အခါ ဂုဏ်သရေမြင့်သည့်အပြင် ငွေကြေးဥစ္စာလည်း အထူးကြွယ်ဝ လာသည်။

သာမန် သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးအဖွဲ့တစ်ခု၏ စခန်းခွဲလေးတွင် တာဝန်ခံအဖြစ်သာ လုပ်နေရသော ကျောင်းဖန်းယောင် အတွက် မမီသည့်ပန်းတူ သတ်မှတ်ရမည့်ဖြစ်နေသည်။

ပင်ကိုရပ်ရည် ချောမောသည့် အပြင် ယန်ဖူးမြို့လေး၏ မျက်နှာဖုံး ပင်လယ်ဂေဟာရှင် သခင်မလေးလည်း ဖြစ်

ကာ ချမ်းသာ ကြွယ်ဝသော တုကူးချင်းချင်း၏ မေတ္တာ ပန်းတို့ ဆွတ်လှမ်းလိုသည့် အထက်တန်းစား သိုင်းလုလင် ထွေဝိုင်းဝိုင်းလည်နေရာ ကျောင်းဖန်းယောင်မှာထိုသူများ အကြား မတိုးဝင်ရဲအောင်လည်းဖြစ်နေသည်။

ထို့ပြင် ရိုးသားသော ကျောင်းဖန်းယောင်သည် မိန်းမပျိုတို့၏ အကဲကို မခတ်တတ်။ တုကူးချင်းချင်း အနေဖြင့် မိမိအပေါ် မေတ္တာစိတ် တိမ်းညွှတ်နေသည်ကိုလည်း မရိပ်မိဝေ။ တုကူးချင်းချင်းက ဇာတ်နိင်သမျှ အရိပ်ပြသည်တိုင် အကောင်ထင်မလာခဲ့ပါ။

ဤသို့ဖြင့် ကျောင်းဖန်းယောင်နှင့် တုကူးချင်းချင်းတို့ မှာ နီးလျက်နှင့်ဝေး ဆိုသလို ဖြစ်နေကြရပေတော့သည်။

ယနေ့ ကျင်းပမည့် မြင်းလှည်းမောင်း ပြိုင်ပွဲသို့ အတူ သွားရောက်နိုင်ကြရန် တုကူးချင်းချင်းက မသိမသာ ဇရုလာ မြောင်းပေးလုပ်ကာ အရိပ်အယောင်ပြခဲ့ရာ ကျောင်းဖန်းယောင်က သူနှင့် အဖော်ပြုလျှောက်ပါရန် ဖိတ်ခေါ်ခဲ့သည်။

ယန်ဖူးမြင်းနားစခန်း၏ အနီးရှိ ထင်းရှူးပင်ညီနောင် တွင် ညနေ (၆)နာရီခွဲ အချိန်တွင် တွေ့ဆုံကြရန်လည်း ကြိုတင်ချိန်းဆိုကြပြီးဖြစ်သည်။

တကယ်တော့ တုကူးချင်းချင်းအနေဖြင့် ကျောင်းဖန်းယောင်ကို သူမအား ပင်လယ်ဂေဟာတွင် လာရောက်ခေါ်ယူကာ မြင်းလှည်းမောင်း ပြိုင်ပွဲ ကျင်းပရာသို့ နှစ်ယောက်အတူတွဲကာ လာရောက်လိုသည်။

သို့သော် အလှူဂုဏ်၊ ခန့်ဂုဏ်တို့သာမက ဩဇာဂုဏ် ပါ ပြည့်ဝနေသော သူမနှင့်စာလျှင် မိမိသည် အလွန်ပင် နိမ့်ကျသည်ဟု တွက်ဆကာ အားငယ်စိတ်များဝင်နေသော ကျောင်းဖန်းယောင်သည် သူမအား ပင်လယ်ဂေဟာတွင် လာရောက်ခေါ်ယူရန် အခွင့်မတောင်းဝံ့။

ယန်ဖူး မြင်းနားစခန်းဟောင်းအနီးတွင် ဆုံကြရန်သာ ချိန်းဆိုခဲ့ရာ တုကူးချင်းချင်းသည် မိမိကို လာရောက် ကြိုခေါ်စေချင်သော်လည်း မိန်းကလေးကရွှေ့ ပြောရမှာမို့ ဘာမျှမပြောတော့ဘဲ ကျောင်းဖန်းယောင်၏ ချိန်းဆိုမှုကို လက်ခံသဘောတူလိုက်ရန် သိသည်။

ထိုကဲ့သို့ ချိန်းဆိုခဲ့မှုကြောင့် သူတို့၏ ဘဝကံကြမ္မာ တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ပြောင်းလဲကာ အခက်အခဲ အကျပ်အတည်း အမျိုးမျိုး ကြုံရမည်ကို ကျောင်းဖန်းယောင်နှင့် တုကူးချင်းချင်းတို့နှစ်ယောက်လုံး မသိခဲ့ကြပါ။ မဆင်ခဲ့ကြပါ။

ယန်ဖူးမြင်းနားစခန်းဟောင်းအနီးရှိ ထင်းရှူးပင် ညီနောင်အောက်သို့ ညနေ(၆)နာရီခွဲ ကျော်ကျော်လောက် တွင် တုကူးချင်းချင်းနှင့်တူပိုင်ဝေးတို့နှစ်ယောက် ရောက်ရှိလာကြသည်။

တုကူးချင်းချင်းသည် ကျောင်းဖန်းယောင်အားတွေ့လို့ လှသော်လည်း မိန်းကလေးတစ်ယောက်၏ကူခြေကို ထိန်းသည့် အနေဖြင့် ချိန်းဆိုထားသည့်အချိန်ထက် အနည်းငယ် နောက်ကျကာ ရောက်လာခြင်း ဖြစ်သည်။

ကျောင်းဖန်းယောင် ချိန်းဆိုထားရာနေရာတွင် အသင့် ရောက်နေမည်ဟု တုကူးချင်းချင်းက တွက်ထား လေသည်။

သို့သော် ထင်းရှူးညီနောင်တွင် ကျောင်းဖန်းယောင် ရောက်မနေပါ။

မြင်းလှည်းမောင်း ပြိုင်ပွဲကို နေဝင်ပြီး လထွက်သည်နှင့် စတင်ပြုလုပ်မည်ဖြစ်ရာ နေဝင်စပြုနေသည့်အချိန်မှ ပြိုင်ပွဲ ကြည့်မည့်လူများကတော့ ယန်ဖူး မြင်းနားစခန်းဟောင်း အနီးဝန်းကျင်တွင် စည်ကားနေလေပြီ။

ယန်ဖူးမြို့ငယ်လေးရှိ လူကုန်နီးပါးပင် သည်နေရာသို့ ရောက်နေကြသည်ဟု ထင်မှတ်ရပေသည်။

ချိန်းဆိုထားရာနေရာတွင် ကျောင်းဖန်းယောင် ရောက် မနေသေးသည့်အတွက် စိတ်ထဲ မရွှင်မပျ ဖြစ်သွားရသော တုကူးချင်းချင်းသည် အနောက်ဘက် တောင်စွယ် တောင် တန်းများနောက်သို့ ငုပ်ဆင်းဝင်ရောက်စ ပြုနေသည့် နေ ဝန်းကြီးကို ဝေးမောကြည့်နေမိသည်။

ထိုအခိုက် သူမ၏အနားသို့ အမျိုးသမီး တစ်ယောက် ချဉ်းကပ်ရောက်ရှိလာသည်။

အမျိုးသမီးသည် အသက် (၄၀) ကျော်ကျော်လောက် ရှိသည်။ အရပ်အမောင်းက သာမန်ဖြစ်လျက် ကိုယ်ခန္ဓာ မှာမူ ပိန်လို့လှသည်။ မျက်ဝန်းများမှာ မွဲခြောက်နေသည်။ မျက်တွင်းအတော်ပင်ချိုင့်သည်။

သက်လတ်ပိုင်းအရွယ် ရှိသေးသော်လည်း ဆံပင်များ အားလုံးနီးပါး ဖြူဖွေးနေသည်။ ဆံပင်များကိုဖြစ်သလို စည်းထားကာ ဆံပင်အချို့က ဖရိုဖရဲဖြင့် မျက်နှာပေါ် ကျနေသည်။ မျက်နှာပေါ်တွင်လည်း အမာရွတ်များရှိနေ သည်။

သို့သော် နှာခေါင်းကစင်းကာ ပေါ်လွင်လျက် သွား တို့ကလည်း ဖြူဖွေးညီညာသည်။ နှုတ်ခမ်းပုံကတော့ တစ် မျိုး။ အပေါ် နှုတ်ခမ်းက ဖူးဖူးလေး ဖြစ်သော်လည်း အောက်နှုတ်ခမ်းကတော့ အောက်သို့ တွဲကျနေသည်။

ဝတ်ထားသော အဝတ်အစားများကလည်း အခြား သူ များလို သားသားနားနားမဟုတ်။ ဟောင်းနွမ်းစုံတိပြတ် နေသည်။

တစ်ချိန်က ချောမော လှပခဲ့သော်လည်း လောကဓ မုန်တိုင်းဒဏ်ကို အပြင်းအထန်ခံရလျက် ဘေးဒုက္ခအတော် များများ ကြုံတွေ့ခဲ့ရပြီးဖြစ်ကြောင်း သိသာသည်။

ထိုအမျိုးသမီးသည် တုကူးချင်းချင်းမျက်နှာကို စူးစိုက် ကာကြည့်လိုက်ပြီး စကားစပြောသည်။

“ကြည့်စမ်း.... မင်းဟာ တုကူးမောက်လိုင်ရဲ့ သမီး တုကူးချင်းချင်း မဟုတ်လား၊ ကျုပ်က မင်းအဖေတုကူး

မောက်လိုင်ရဲ့အရမ်းခင်မင်တဲ့ မိတ်ဆွေငါးပျံမာအန်းနား ပါ။ မင်းငယ်ငယ်က ကျုပ်လက်နဲ့ ချီပိုးခဲ့တာပေါ့။ အခု တော့ အပျိုကြီးဖားဖားဖြစ်ပြီး ချောလို့ လှလို့ ပါလား။ မင်းရဲ့ချစ်သူကို လာစောင့်နေတာ ထင်ပါရဲ့။”

“ဟာ... ဒေါ်လေးကလဲ”

ငါးပျံမာအန်းနား၏နောက်ဆုံးစကားလုံးများကြောင့် တုကူးချင်းချင်းမှာ ရှက်စနိုးဖြစ်လျက် ပါးစပ်မှ အလို့လို့ ပြောလိုက်မိသည်။

ဘာရယ်ညာရယ်လို့တော့မဟုတ်။ မိမိဖခင်၏ မိတ်ဆွေ ရင်းချာဟုဆိုလာသောကြောင့် ‘ဒေါ်လေး’ဟု ခေါ်ဝေါ် သုံးမိသည်။

ငါးပျံမာအန်းနားသည် တလှုပ်လှုပ်တရွရွဖြင့်သွားလာ လှုပ်ရှားနေကြသောလူများကို လက်ဝှေ့ယမ်းပြလိုက်ပြီး စကားဆက်ပြော၏။

“ဟောဒီကလူတွေကိုကော မင်းကိုကော သတိပေး စကားပြောချင်တယ်။ ဒီလိုပြောပြချင်လို့ ကျုပ် ငါးပျံမာ အန်းနားဟာ ပုန်းခိုနေတဲ့နေရာက စွန့်စားထွက်လာရတာ၊ အားလုံး သေသေချာချာနားထောင်၊ ကျုပ်တို့တိုင်းပြည် ကို ကျူးကျော်နယ်ချဲ့သိမ်းပိုက်ဖို့ ကြိုးစားနေတဲ့ ချီတန်း နယ်ချဲ့သမားတွေရဲ့ အန္တရာယ်ရန်စွယ်ကို ရိုက်ချိုးပစ်ရ မယ်...”

“သူတို့ရဲ့ လက်ကိုင်တုတ်ဖြစ်တဲ့ကျားဘုရင်ဂိုဏ်းကိုတိုက် ခိုက်ချေမှုန်းရမယ်။ ဒီလိုမှမဟုတ်ရင်ကျုပ်တို့တစ်တွေ နယ်ချဲ့

သမားတွေရဲ့ လက်အောက်မှာ ကျွန်သပေါက်တွေအဖြစ် ပြားပြားဝပ်နေရတဲ့ဘဝမျိုး ရောက်သွားလိမ့်မယ်။ ဒီမယ် တုကူးမောက်လိုင်ရဲ့သမီး အချောအလှလေးရဲ့ ကျုပ်လဲ ဖာစ်ချိန်တုန်းကတော့ မင်းလိပဲ မိန်းမချော တစ်ယောက် ပေါ့...”

“ချီအန်းနယ်ချဲ့တွေရဲ့ လက်ကိုင်တုတ် ကျားဘုရင်ဂိုဏ်း ရဲ့လုပ်ရပ်တွေကိုသိပြီး ဖော်ထုတ်မယ့်ကြံမိလို့ သင်းတို့က ကျုပ်ရဲ့ခင်ပွန်းနဲ့ ဆွေမျိုးသားချင်းတွေကို ဖမ်းဆီးကြ တယ်။ လူမဆန်တဲ့နည်းတွေနဲ့ နှိပ်စက်ပြီး သတ်ပစ်ကြတယ်။ ကျုပ်တောင်ကံကောင်းလို့ ဒီအယုတ်စာမာ သိုင်းသမားလူ ကြမ်းတွေလက်က လွှတ်အောင် ထွက်ပြေးလာနိုင်ခဲ့တာ။ သင်းတို့ နှိပ်စက်ခဲ့ကြတဲ့ဒဏ်ကြောင့် ကျုပ်အခုလို ရုပ်ပျက် ဆင်းပျက်ဖြစ်ခဲ့ရတာ။ ဒီတိုင်းပြည်ဆရာဖောက်သိုင်းသမား ဆိုးတွေလို ဒီအတိုင်းကြည့်နေကြမှာလား”

ဒေါ်မာန်အပြည့်နှင့် တတွတ်တွတ်ပြောနေသော ငါးပျံ မာအန်းနား၏ အမူအရာ ချက်ချင်း ပြောင်းသွားသည်။ ကြောက်လန့်တုန်လှုပ်သည့်အသွင် ပေါ်လာပြီး နှိမ့်ချရိုကျိုး သော အမူအရာဖြစ်လာသည်။

“တစ်ပြားတစ်ချပ်လောက် ပေးသနားခဲ့ပါလား မိန်း ကလေးရယ်”

သူတောင်းစားတစ်ယောက်အသွင်မျိုးဖြင့် အသနားခံ လာသည်။

ရုတ်တရက်တော့ တုကူးချင်းချင်းမှာ အံ့အားသင့်သွားသည်။ ကြင်နာတတ်သောစိတ် ရှိသည့်အပြင် မိမိဖခင်၏ မိတ်ဆွေရင်းချာလည်းဖြစ်သောကြောင့် တုကူးချင်းချင်းက အသပြာများပေးကမ်းရန် နှိုက်ယူလိုက်သည်။

သို့ရာတွင် ငါးပျံမာအန်းနားသည် တုကူးချင်းချင်းပေးကမ်းမည့် အသပြာကိုပင် လက်ခံမယူတော့ဘဲ ကြောက်လန့်တကြားပင် ထွက်ပြေးသွားသည်။ လှုပ်ရှားပြေးလွှားမှုကတော့ မြန်ဆန်လှသည်။

လှစ်ခနဲ ပြေးထွက်သွားရာ ရုတ်ခြည်းဆိုသလိုပင် တုကူးချင်းချင်းမြင်ကွင်းမှ ပျောက်ကွယ်သွားသည်။

ငါးပျံမာအန်းနားတစ်ယောက် ရုတ်တရက် ကြောက်လန့်တကြား ထွက်ပြေးသွားပုံမှာ ထူးခြားလှသည့်အတွက် တုကူးချင်းချင်းသည် အနီးဝန်းကျင်သို့ မျက်စိကစားကာ အကဲခတ်လိုက်သည်။

ထင်းရှူးပင်ညီနောင်နှင့်မလှမ်းမကမ်းရှိ ချွဲကွယ်တစ်ခုမှ မိမိတို့ရှိရာသို့ ချောင်းကြည့်နေသော အမျိုးသမီးကြီးတစ်ယောက်ကို ရိပ်ခနဲမြင်လိုက်ရသည်။

အမျိုးသမီးကြီးသည် အသက် ငါးဆယ်ခန့်ရှိသည်။ အရပ်မြင့်မားကာ ကိုယ်ခန္ဓာတုတ်ခိုင်သည်။ အရိုးအဆစ်ကြီးသည်။ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သည့်အသွင်ရှိသည်။ သားသတ်သမားတစ်ယောက်နှင့်ပင် တူနေပေသေးသည်။

အနက်ရောင်ဝတ်စုံကိုဝတ်လျက် လွယ်အိတ်ကြီးတစ်လုံးကိုစလွယ်သိုင်းလွယ်ထားသည်။ လွယ်အိတ်ကြီးထဲတွင် မြင်း

လှည်းမောင်း ပြိုင်ပွဲရက်တွင် လူကြိုက်အများဆုံး စားသောက်ကုန်ဖြစ်သည့် အသားပြွမ်း ကောက်ညှင်းကျည်တောက်လေးများထည့်ထားသည်။

အသားပြွမ်း ကောက်ညှင်းကျည်စောက် လှည့်လည်ရောင်းချသော ဈေးသည်မိန်းမကြီးအသွင်ဖြစ်သည်။

ဝတ်စုံနက်မိန်းမကြီးသည် တုကူးချင်းချင်းရှိရာသို့ အသာလျှောက်လာသည်။

“သခင်မလေးက သိုင်းသမားဆိုး လူမိုက်မိတ်ဆွေတွေလဲ ရှိတာပဲကိုး”

အမျိုးသမီးကြီးက သူမတို့ ပြောသည်။

ငါးပျံမာအန်းနား ထွက်ပြေးသွားရာဘက်သို့လည်း မလိုလားသည့်အမူအရာဖြင့် မေးငေါ့ပြုသေးသည်။

“သူက ကျွန်မရဲ့မိတ်ဆွေမဟုတ်ပါဘူး၊ သူ့ဘာသာသူလာပြီး ပြောချင်ရာပြောနေတာပါ”

ကျားဘုရင်ဂိုဏ်းသည် ယန်ဖူးမြို့ငယ်လေးတွင် အင်အားအတောင့်တင်းဆုံးဂိုဏ်းဖြစ်သည်။ မာအန်းနားက ကျားဘုရင်ဂိုဏ်းအပေါ် ရင့်ရင့်သီးသီးစကားများ မြှောကြားသွားခဲ့သည့်အတွက် တုကူးချင်းချင်းက စကားထိန်းထိန်းသိမ်းသိမ်းပြန်ပြောသည်။

ကျားဘုရင်ဂိုဏ်းသည် အတန်ငယ်ဟော့ဟော့ရမ်းရမ်းရှိကာ ယန်ဖူးမြို့လေးတွင်လည်း လူတွင်ကျယ်လုပ်နေရာ တုကူးချင်းချင်းက သိပ်မနှစ်မြို့လှပေ။

သို့သော် ကျားဘုရင်ဂိုဏ်း၏ ကျားဝိညာဉ် အတွင်း အားကျင့်စဉ်နှင့် ကျားသင်း သိုင်းပညာကိုဟော အထင်ကြီးမှုရှိသည်။ လေ့လာသင်ယူမှုပင် ပြုနေသည်။

“ဒီလိုဆိုရင်တော့ ကောင်းပါဖယ်လေ၊ ကျုပ်စိတ်ထဲ မှာတော့ သူက သခင်မလေးကို ကောင်းကောင်း သိထား နေတယ်လို့ ထင်မိတာပဲ၊ ပြီးတော့ သခင်မလေးကလဲ အဲဒီ မိန်းမပြောတဲ့ စကားတွေကို စိတ်ဝင်တစား နားထောင် နေခဲ့သလိုမျိုးဖြစ်နေတယ်....

“အင်း....ဒီမိန်းမကို ကျုပ်သိသလိုလိုပါဖား၊ နေဦး... နေဦး၊ ဟုတ်ပြီ၊ သူဟာ ကြိုးကြာဂိုဏ်းချုပ် ကြူးပတ်နင်ရဲ့ မိန်းမ မာအန်းနားပဲ၊ ကျားဘုရင်ဂိုဏ်းကို အန်တုလို့ ကြိုးကြာဂိုဏ်းအစ်ခလုံး ကျုပ်ပင်ခတ် ကျုပ်ငုတ်မကျန် အောင် အချေမှုန်းခံလိုက်ကြရတာမှာ ဒီမိန်းမက အသတ်ခံရတော့မယ့်ဆဲဆဲ အလွတ်ရုန်း ထွက်ပြေးသွားခဲ့တာ၊ အခုတော့ ကျုပ်နဲ့မှ လာတိုးနေတယ်၊ ကျုပ်နာမည် ပင့်ကူနက် ယောက်စွမ်းကိုတဲ့၊ ဒီနေ့ ဒီမိန်းမကို အမိဖမ်းပြီး ကျားဘုရင်ဂိုဏ်းလက် အပ်ရမယ်၊ ဪ...သွားလိုက်ဦး မယ်နော် သခင်မလေး”

ပင့်ကူနက် ယောက်စွမ်းကိုဆိုသူ မိန်းမကြီးသည် တစ်ယောက်တည်း ကြိမ်းဝါးပြောဆိုနေရာမှ တုကူးချင်းချင်း တို့ နှုတ်ဆက်ပြီး ခင်သုတ်သုတ် လျှောက်လှမ်းထွက်သွားသည်။

နဂိုကပင် စိတ်မရွှင်မပျဖြစ်နေသော တုကူးချင်းချင်း မှာ စိတ်ညစ်ညူးသလိုလိုပင် ဖြစ်လာသည်။ ပင်လယ်ဂေဟာ သို့ လှည့်ပြန်ရန်ပင် စိတ်ကူးမိသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် သူတို့ရှိရာသို့ လူရွယ်နှစ်ယောက် လျှောက်လှမ်းရောက်လာကြသည်။ တစ်ယောက်ကကျောင်းဖန်းယောင်၊ နောက်တစ်ယောက်ကတော့ တုကူးချင်းချင်း မျက်မှန်းတန်းမိထားသော ခမ်းယန်ကွမ်း ဖြစ်သည်။

ခမ်းယန်ကွမ်းသည် မြင်းလှည်းမောင်း ကျွမ်းကျင်ပြီး သိုင်းပညာလည်း အတော်စွမ်းကာ သည်နှစ် မြင်းလှည်းမောင်း ပြိုင်ပွဲတွင် ပါဝင်ဆင်နွှဲမည့် သိုင်းလှောင် တစ်ယောက် ဖြစ်ကြောင်း တုကူးချင်းချင်း သိထားသည်။

ကျောင်းဖန်းယောင် ရောက်လာ၍ ဝမ်းသာသွားလော်လည်း မိန်းမပျိုလေးတို့၏ ညှဉ်အတိုင်း တုကူးချင်းချင်း သည် စိတ်ကောက်လျက် မျက်နှာထား ခပ်တည်တည်သုပ်ထားသည်။

ကျောင်းဖန်းယောင်ကိုပင် လှမ်းနှုတ်ဆက်ခြင်း မပြု။ တုကူးချင်းချင်း မျက်နှာထား ညှိနေသည့်အတွက် ကျောင်းဖန်းယောင် ခြေမကိုင်မီလက်မကိုင်မီ ဖြစ်သည်။ ဘာလုပ်ရမည်ကို မသိ။

“နောက်ကျသွားတဲ့အတွက် အပြစ်တင်မယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်ကိုပဲ အပြစ်တင်ပါ၊ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက် အတူတူလာကြရာ လမ်းမှာ ကျွန်တော်ကို နှုတ်ဆက်ကြသူ

တွေကြောင့် ခရီးဖင့်သွားလို့ပါ။ ကျွန်တော် တောင်းပန်
ပါတယ်”

ခမ်းယန်ကွမ်းက ဝင်ပြောသည်။

“ရပါတယ်လေ ကိစ္စရှေ့ပါဘူး။ ချိန်းထားတဲ့အချိန်
ရောက်မလာဘဲ နောက်ကျလို့ စောင့်နေရတဲ့အတွက် ကျွန်မ
မှာ နားမထောင်ချင်တဲ့စကားတွေ နားထောင်ရ၊ မကြား
ချင်တာတွေကြားရတော့ ဖြစ်သွားတယ်”

စိတ်ကောက်သယောင်သာ ပြုနေသော တုကူးချင်း
ချင်းသည် ပြိုင်ပွဲဝင်တော့မည့် ခမ်းယန်ကွမ်း၏ တောင်း
ပန်မှုကို ဇာတ်ခံသလိုလုပ်ကာ မိမိစိတ်ထဲတွင် ရှိနေသော
မကျေနပ်ချက်ကိုလည်း ထုတ်ပြောလိုက်သည်။

“ဘယ်လိုဖြစ်လို့လဲ ဟင်”

ကျောင်းဖန်းယောင်က ပျာပျာသလဲမေးရာ တုကူး
ချင်းချင်း စိတ်နှလုံးချမ်းမြေ့ကျေနပ်သွားရသည်။

တုကူးချင်းချင်းလည်း ငါးပျံ မာအန်းနား၊ ပင့်ကူနက်
ယောက်စွမ်းကိတို့ ပြောကြားသွားကြသည့် စကားများကို
အကျဉ်းချုပ်က ပြောပြလိုက်သည်။

“မာအန်းနားတို့ ကြိုးကြာဂိုဏ်းက ကျားဘုရင်ဂိုဏ်း
လို့ ဟန်ဟိတ်ကြီးနေတဲ့ ဂိုဏ်းကြီးတစ်ခုကို သွားရန်စီမံ
တော့ ထိုယံပဲ နာသွားခဲ့တာပေါ့။ သူ့ထိုကြည့်ရတာ
သနားစရာကောင်းပေမယ့် သူတို့အပြစ်ရှိလို့ ခံကြရတာ
ပါပဲလေ”

တုကူးချင်းချင်း စကားအဆုံးသတ်တွင် ထည့်ပြောလိုက်
သည်။

ကျားဘုရင်ဂိုဏ်းသည် ယန်ဖူးမြို့ငယ်လေးတွင် အင်
အား အကောင်းဆုံး ဦးစီးရွှေ့ဆောင် ဂိုဏ်းကြီးတစ်ခု ဖြစ်
လေရာ ပင်လယ်ဂေဟာ၏ သခင်မလေးအဖြစ် ဆက်ခံထား
သည်မှာ မကြာလှသေးသော တုကူးချင်းချင်း အနေဖြင့်
ကျားဘုရင်ဂိုဏ်းနှင့် အဆင်ပြေပြေရှိအောင် သတိထား
နေရသည်။

ထို့ပြင် ကျားဘုရင်ဂိုဏ်း၏ အင်အားနှင့် သိုင်းစွမ်း
ရည် မြင့်မားမှုတို့အပေါ် အထင်ကြီးသည့်စိတ်လည်း တု
ကူးချင်းချင်းထံတွင် ရှိနေသည်။ အခြေအနေကို နားမလည်
နိုင်သည့် လူမိုက်များသာ ကျားဘုရင်ဂိုဏ်းနှင့် ပြဿနာ
ဖြစ်ပွားမည်ဟုလည်း တုကူးချင်းချင်းက ယူဆထား၏။

ကျောင်းဖန်းယောင်က တစ်စုံတစ်ရာ ပြောမည်ပြု၏။
သို့သော် ဘာစကားမျှ မဟန်နိုင်မီ ခမ်းယန်ကွမ်းက
ဦးအောင် ကြားဖြတ်ဝင်ကာ ပြောသည်။

“နေဝင်သွားပြီဆိုတော့ လထွက်တော့မယ်၊ မြင်း
လှည်းပြိုင်ပွဲစဖို့ အချိန်နီးနေပြီ၊ တာထွက်ပန်းတိုင်နေရာ
ကို သွားကြပါစို့။”

ဤသို့ဖြင့် လေးယောက်သား မြင်းလှည်းပြိုင်ပွဲ တာ
ထွက်မည့်နေရာသို့ လျှောက်လှမ်းလာခဲ့ကြသည်။

မြင်းလှည်းမောင်းပြိုင်ပွဲကို ယန်ဖူး မြင်းနားစခန်း
ဟောင်း၏ မြင်းလောင်းနေရာမှ စတင်လွှတ်ကာ တစ်မိုင်

ခွဲခွဲဝေးသည့် သစ်ခွပန်းလမ်းဆုံသို့ မောင်းနှင်ကာ ယန်
ဖူး မြင်းနားစခန်းတက် ပြန်မောင်းပြီး မြင်းစောင်းနေရာ
တွင် ပြန်လည် ပန်းဝင်ရမည်ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ထိုမြင်းစောင်းကို တာထွက်ပန်းတိုင်နေရာ
ဟု ခေါ်ဆိုကြသည်။

မြင်းလှည်းမောင်းပြိုင်ပွဲ တာထွက်နေရာသို့ လျှောက်
လှမ်းသွားကြရင်း ခမ်းယန်ကွမ်းက ကျောင်းဖန်းယောင်
ကို စကားအရမ်းမပြောဘဲ ထိန်းသိမ်းဆင်ခြင်ရန် မျက်ရိပ်
မျက်ယောင်ပြကာ သတိပေးသည်။

* * *

မြင်းလှည်းမောင်းပြိုင်ပွဲ၏ တာထွက်ပန်းတိုင်နေရာသို့
လူတိုင်းလာခွင့်မပြု။ မြင်းလှည်းမောင်း ပြိုင်ပွဲဝင်မည့်သူ
များ၏ မိသားစုများနှင့်အတူ ဖိတ်ကြားထားသော ဧည့်
သည်များကိုသာ လာခွင့်ပြုသည်။

ကျန်ပရိသတ်များကတော့ မြင်းလှည်းမောင်းယှဉ်ပြိုင်
ရာ လမ်းတစ်လျှောက် သင့်လျော်ရာနေရာများရွေး၍ ကြည့်
နိုင်သည်။

ပင်လယ်ဂေဏာ သခင်မလေး ရေသူမနတ်မယ် တုကူး
ချင်းချင်းမှာ အထူးဖိတ်ကြားခံရသည့် သီးသန့် ဧည့်သည်
တစ်ယောက် ဖြစ်ပေရာ သူမတို့ အဖော်ပြု ပါရိုလာသော

ကျောင်းဖန်းယောင်နှင့် ရံရွေတော်မိန်းကလေး တာပိုင်
ဝေးတို့လည်း အထူးဧည့်သည်များအဖြစ် တာထွက်ပန်း
တိုင်နေရာသို့ ဝင်ရောက်နိုင်ကြသည်။

ပြိုင်ပွဲဝင် မြင်းလှည်းတို့ တာထွက်ရန် နေရာယူ စီစဉ်
ပြင်ဆင်နေကြရာ ခမ်းယန်ကွမ်းလည်း မိမိ၏ မြင်းလှည်း
ရှိရာသို့ ခပ်သုတ်သုတ်ထွက်သွားသည်။

ပြိုင်ပွဲဝင်များသည် ပြိုင်ပွဲဝင် မြင်းလှည်းပေါ်တွင်
အတူထိုင်ကာ လိုက်ပါမည့် မိန်းမပျိုကို တာထွက်ပန်းတိုင်
နေရာတွင် ရှိသည့် မိန်းကလေးများထဲမှ ရွေးချယ် ဖိတ်
ခေါ်ကြရသည်။

ထိုသို့ဖိတ်ခေါ်ရာတွင် မိန်းမပျို၏အဖော်ယောက်ျားပျို
ဒါမှမဟုတ် အအုပ်အထိန်းပါရိုလာသူ၏ သဘောတူခွင့်
ပြုချက်ကို ရယူရန်တော့ လိုအပ်သည်။ ထိုသူတို့က သဘော
မတူလျှင်တော့ ယဉ်ကျေးစွာ နောက်ဆုတ်သွားရသည်။

ဤသည်မှာ သိုင်းလောက၏ ထုံးတမ်းစဉ်လာတော့
မဟုတ်ပါ။ ယန်ဖူး မြင်းနားစခန်းခေတ်က မြင်းလှည်း
ပြိုင်ပွဲများတွင် လိုက်နာလုပ်ဆောင်ခဲ့ကြသည့် စည်းကမ်း
သတ်မှတ်ချက်သာ ဖြစ်သည်။

ယန်ဖူးမြို့လေး စည်ပင်သာခွဲကာ မြင်းလှည်းပြိုင်ပွဲကို
လည်း သိုင်းသမားတို့၏ ယှဉ်ပြိုင်မှုပွဲတစ်မျိုးအဖြစ်ပြောင်း
လဲလာသော်လည်း ထိုစည်းကမ်းကိုတော့ အစဉ်အလာ
မပျက်ရအောင် ဆက်ခံထိန်းသိမ်း ထားခဲ့သည်။

တစ်မျိုးထူးခြားသော စည်းကမ်းချက်နှင့် လုပ်ဆောင်မှုမို့ သိုင်းသမားများကလည်း နှစ်သက်လက်ခံကာ လိုက်နာခဲ့ကြသည်။

ပြိုင်ပွဲဝင်မည့်မြင်းလှည်း (၁၀)စီးရှိသည်။

အဓိကပြိုင်ပွဲမလုပ်မီ ပဏာမယဉ်ပြိုင်ပွဲများပြုလုပ်ပြီး ရွေးထုတ်ထားသော ဆန်ခါတင် ပြိုင်ပွဲဝင်မြင်းလှည်းများ ဖြစ်ကြသည်။

ထိုပြိုင်ပွဲဝင် မြင်းလှည်းမောင်းသမား (၁၀)ဦးတွင် ကျားဘုရင်ဂိုဏ်းမှ သိုင်းသမား ကျားရဲ ယန်ထယ်မိုလည်း ပါဝင်သည်။

ယန်ထယ်မိုသည် ကျားဘုရင်ဂိုဏ်း ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ကိုးတောင်ကျား ယန်လုယန်၏ တူတော်စပ်ပြီး ကျားဘုရင်ဂိုဏ်းတွင် အရေးပါသော ဂိုဏ်းခွဲမှူး တစ်ယောက်လည်း ဖြစ်သည်။

အသက်(၃၀)ကျော် အရွယ်ရှိသော်လည်း ရုပ်ရည် ခန့်ညားကာ အရွယ်တင် နုပျိုသည့်အတွက် အသက် (၂၀) ဝန်းကျင် လူငယ်လူရွယ်တစ်ယောက်လို ထင်ရသည်။ အရပ်မြင့်မားကာ ကျစ်လျစ်သန်မာသော ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက် ရှိသည်။

ယန်ထယ်မိုသည် ကျားဘုရင်ဂိုဏ်း၏ အဝေးရောက် ဂိုဏ်းခွဲမှူး တစ်ယောက်အဖြစ် အနယ်နယ် အရပ်ရပ်တွင် လှုပ်ရှားနေရာမှ ယန်ဖူးမြို့လေးသို့ ရောက်လာသည်မှာ

တစ်နှစ်ပင် မပြည့်သေးပေ။ သူ့အကြောင်းကို ယန်ဖူးမြို့ရှိ သိုင်းသမားများ သိပ်တော့မသိကြသေးပါ။

ရုပ်ရည် ချောမောကာ ဝတ်ကောင်း စားလှများဖြင့် သားသား နားနား ဝတ်ဆင်တတ်ကာ အပြောအဆို ကောင်းပြီး ယန်ဖူးမြို့တွင် တွင်ကျယ်နေသော ကျားဘုရင် ဂိုဏ်း၏ အရေးပါသော ဂိုဏ်းခွဲမှူး တစ်ယောက်လည်း ဖြစ်သောကြောင့် လူအများကလည်း စိတ်ဝင်စားကြသည်။

အထူးသဖြင့် ယန်ဖူးမြို့လေးရှိ မိန်းမပျိုများ၏အသိုင်း အဝိုင်းတွင် ယန်ထယ်မို၏အကြောင်း ပြောမဆုံးအောင် ရှိနေကြသည်။ ယန်ထယ်မိုကိုအရေးပေးသော သိုင်းကညာ ပျိုမေကလည်း အခရအတွက် မနည်းလှ။

ပြိုင်ပွဲဝင် မြင်းလှည်းများတွင် ကျားရဲ ယန်ထယ်မို၏ မြင်းလှည်းမှာ အသားနား အထည်ဝါဆုံး ဖြစ်သည်။ ပြိုင်ပွဲဝင် မြင်းလှည်းမို့ အတတ်နိုင်ဆုံး ဝန်ပေါ့စေရန် အဆိုထုတ်ထားသော ထင်းရှူးအပွသားဖြင့် ပြုလုပ်ထား သည့်တိုင် အကောင်းစား ကြွေးဆေးများဖြင့် အရောင်စင် ကာ ကျောက်စိမ်းများ၊ စိန်ပွင့်များ၊ ပုလဲလုံးလေးများကို စီခြယ်ထားသည်။

လှည်းဆွဲမြင်းများကတော့ မွန်ဂိုမြင်းနက်ကြီးများ ဖြစ် သည်။ လှည်းဆွဲမြင်းနက်ကြီး နှစ်ကောင်သည် အလုံးညီ ဒေါက်ညီလျက် ကြွားရွားနေကြသည်။

တူကူးချင်းချင်းသည် ယန်ထယ်မိုနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် စကား မပြောဖူးသေးသော်လည်း ယန်ဖူးမြို့လေးတွင်

ထင်ရှားကြသူများမို့ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် မည်သူ မည်ဘယ်မှန်းတော့ သိကြသည်။

သိုင်းသမားများသည် ဓားကောင်းကို မြစ်နီးသလို မြင်းကောင်းကို နှစ်သက်သည်။

တုကူးချင်းချင်းလည်း ဒေါက်ကောင်း သန်မာသော မွန်ဂိုမြင်းနက်ကြီး နှစ်ကောင် က, ထားသော ဆေးရောင် နှင့် ရဘနာရောင်များ ဖိတ်ဖိတ်တောက်နေသည့် ယန်ထယ် မို၏ ပြိုင်ပွဲဝင်မြင်းလှည်းကြီးကို ကြည့်ဘဲ မနေနိုင်သော ကြောင့် လှမ်းကြည့်မိသည်။

ထိုအခါ မြင်းလှည်းကြီး၏ဘေးတွင် ဝတ်ကောင်း စား လှနှင့် ဟန်ရေးပြနေသော ယန်ထယ်မိုကိုပါ ကြည့်သလို ဖြစ်သည်။

ယန်ထယ်မိုက မသိမသာ ဦးညွတ်သည်။

တုကူးချင်းချင်းလည်း မပွင့်တပွင့်လေး ပြုံးသယောင် ယောင် ပြုမိသည်။

ခဏအကြာတွင် ပြိုင်ပွဲဝင်မြင်းလှည်းများ တာထွက်ရန် နေရာချထားပြီး၍ မြင်းလှည်းပေါ်တွင် အဖော်ပြုလိုက်ပါ မည့် မိန်းမပျိုများကို ဖိတ်ခေါ်ရည့်အချိန်သို့ ရောက်လာ သည်။

တုကူးချင်းချင်းသည် ကျောင်းဖန်းယောင်နှင့် အတူ ယှဉ်ကာ ရပ်နေရင်း ခမ်းယန်ကွမ်း မည်သူ့ကို ဖိတ်ခေါ် မည်နည်းဟု စောင့်ကြည့်နေသည်။

ထိုအခိုက် သူမ၏ရှေ့သို့ ကျားရဲယန်ထယ်မို ရောက်လာ သည်။

“ရေသူမနတ်မယ် တုကူးချင်းချင်း မထွတ်ပါလား” သိုင်းသမားတစ်ယောက်၏ လေးစားဂါရဝပြုမှု လုပ် လျက် ယန်ထယ်မိုက စကားစသည်။

“ဪ...တုတ်ပါဗယ်”

တုကူးချင်းချင်းလည်း တုံ့ပြန် ဂါရဝပြုကာ ပြန်ဖြေ သည်။

ကျောင်းဖန်းယောင်ကော့ ကျားဘုရင် ဂိုဏ်းသား များနှင့် သိပ်အရောတဝင် မလုပ်လို့ သို့သော် ရိုင်းရာကျ မည် စိုးသောကြောင့် တုကူးချင်းချင်းနှင့်အတူ တုံ့ပြန် ဂါရဝ ပြုလိုက်ရသည်။

“ကျွန်တော်ရဲ့ မြင်းနက်ကြီးတွေနဲ့ပြိုင်ပွဲဝင်မြင်းလှည်း ကို ရေသူမနတ်မယ်လေးက သဘောကျနှစ်သက်စွာ ကြည့် ပြီး ပြုံးသွားတာ ကျွန်တော် သတိပြုမိ လိုက်ပါတယ်။ တကယ်လို့ ဟောဒီကမိတ်ဆွေကသာ သဘောတူခွင့်ပြုမယ် ဆိုရင် ရေသူမ နတ်မယ်လေးကို ကျွန်တော်ရဲ့ ပြိုင်ပွဲဝင် မြင်းလှည်းပေါ်မှာ လိုက်ပါ ချီးမြှင့်သေးဖို့ ဖိတ်ခေါ် ပါရစေ...”

“ရေသူမ နတ်မယ်လေးသာ စီးနင်းလိုက်ပါ အဖော် ပြုပေးမယ်ဆိုရင် မင်္ဂလာအပေါင်းခညောင်းပြီး ဒီပြိုင်ပွဲ မှာ ကျွန်တော်အနိုင်ရနိုင်ပါလိမ့်မယ်”

ယန်ထယ်မိုက ခွင့်ပန်သည်။

ခွင့်ပန်ဟန်သည် သိုင်းသမား တစ်ယောက်၏ အသွင် မဟုတ်တော့။ ယန်ဖူးမြင်းနားစခန်း၏ မြင်းလှည်း ပြိုင်ပွဲ များတွင် ခွင့်ပန်သည့် အပြောအဆို ဟန်ပန်လေသံအပြည့် ဖြစ်သည်။

ယန်ထယ်မို၏ ခွင့်ပန် စကားကြောင့် ကျောင်းဖန်း ယောင်ရော တုကူးချင်းချင်းပါ အံ့အား သင့်သွားကြလေ သည်။

ကျောင်းဖန်းယောင်သည် ချိတန်းနယ်ခဲ၊ တို့၏ ဘက် တော်သားလိုဖြစ်နေသော ကျားဘုရင်ဂိုဏ်းကို သဘော မကျ။ ကျားဘုရင်ဂိုဏ်း၏ နယ်ခဲ၊ အကျိုးဆောင်၊ အမျိုး သားသစ္စာဖောက် လုပ်ရပ်များကိုလည်း ရွံ့မုန်းနေသူ ဖြစ် သည်။

သို့သော်... ပင်ကို စိတ်ထား ဖြောင့်မတ်ကာ အား လည်း နာတတ်သည့်အတွက် စိတ်ထဲက မပါသော်လည်း ယန်ထယ်မို၏ ခွင့်ပန်မှုကို အလို့လျှင် အလိုက်အထိုက် ပြန် ပြောလိုက်မိသည်။

“ဪ...အင်း...ဟုတ်တာပေါ့ ဟုတ်တာပေါ့!”

ကျောင်းဖန်းယောင်၏ ပါးစပ်မှ ယောင်ယမ်းကာ လွတ်ခနဲ ထွက်လာသော စကားများက ယန်ထယ်မို၏ ခွင့်ပန်မှုကို လက်ခံ သဘောတူသည့် သဘောဖြစ်နေရာ တုကူးချင်းချင်းမှာ မျက်နှာပင်တစ်ချက်ပျက်ကာ ကျောင်း ဖန်းယောင်ကို ဖျတ်ခနဲကြည့်လိုက်မိသည်။

တုကူးချင်းချင်းသည် ကျားဘုရင်ဂိုဏ်း၏ သိုင်းပညာ ကိုသဘောကျနေမှု အခြေခံတော့ရှိသည်။ သို့ရာတွင် မိမိ၏ စိတ်ထဲတွင် ရည်စူးတိမ်းညွတ်နေပြီး ဖြစ်သော ကျောင်း ဖန်းယောင်မှ လွဲ၍ အခြား မည်သူနှင့်မျှ မြင်းလှည်းအတူ တွဲကာ မစီးလို။

ပြီးတော့...ကျောင်းဖန်းယောင်နှင့်အတူ တွဲလျက်ရှိနေ ချိန်တွင် အခြား ယောက်ျားပျိုတစ်ယောက်၏ နောက်သို့ လိုက်ပါမသွားလို။

သိုင်းကညာပျို တစ်ယောက်ဖြစ်သော တုကူးချင်းချင်း အနေဖြင့် သာမန် အချိန်အခါမျိုးဆိုလျှင် ကျောင်းဖန်း ယောင်က ယောင်ယမ်းကာ သဘောတူစကားလို့လို့ ပြော သည့်တိုင် ယန်ထယ်မို၏ဖိတ်ခေါ်မှုကို အပြတ်ငြင်းပယ် ပစ် လိုက်မည်သာ ဖြစ်သည်။

ယခုမှ သိုင်းလောက အစဉ်အဏာလုပ်ပုံကိုင်ပုံများနှင့် မတူသော စည်းကမ်း သတ်မှတ်ချက်တွေရှိနေသည့် ယန်ဖူး မြင်းနားစခန်းဟောင်း မြင်းလှည်းမောင်း ပြိုင်ပွဲဖြစ်နေ သည့်အတွက် တုကူးချင်းချင်းမှာ လုပ်ချင်တိုင်း လုပ်မရ နိုင်ပေ။

မြင်းလှည်းမောင်း ပြိုင်ပွဲ၏ စည်းကမ်း သတ်မှတ်မှုနှင့် ထုံးတမ်းစဉ်လာများကို လိုက်နာလုပ်ဆောင်ရမည့် အခြေ အနေတွင် ရှိနေပေသည်။

“အခုလို့ သဘောတူခွင့်ပြုတာ အများကြီး ကျေးဇူး စင်လှပါတယ်ခင်ဗျာ၊ မိတ်ဆွေက သိပ်တို့သဘောထား

ကြီးတဲ့ လူ့စစ်ယောက်ပါပဲ။ ရေသူ့မနတ်မယ် သခင်မလေး
ကြွပါခင်ဗျာ”

ကျောင်းဖန်းယောင်၏ ယောင်ယမ်း ရေရွတ်လိုက်မှုကို
မိမိရရ ဆုပ်တိုင်အသုံးချကာ ယန်ထယ်မိုကတုကူးချင်းချင်း
ကိုဦးညွှတ်ကာ ဖိတ်ခေါ်လမ်းပြသည်။

တုကူးချင်းချင်းလည်း ကျောင်းဖန်းယောင်တို့ မျှတီ
စောင်းတစ်ချက်ထိုးကာ ယန်ထယ်မို၏ ဖိတ်ခေါ်ရာနောက်
သို့ မလိုက်ချင်ဘဲ လိုက်ပါလာခဲ့ရလေတော့သည်။

အခန်း (၂)

ပြိုင်ပွဲဝင် မြင်းလည်း (၁၀)စီးတို့ အသင့် ရှိနေကြ
သည်။ ဒိုင်လူကြီး၏ အချက်ပေးမှုကို စောင့်နေကြ လေ
သည်။

ယန်ထယ်မို၏ ပြိုင်ပွဲဝင် မြင်းလည်းကြီးပေါ်တွင် စိတ်
ကသိစာအောက်ဖြစ်စွာထိုင်နေရာမှ တုကူးချင်းချင်းသည်
ခမ်းယန်ကွမ်း၏ မြင်းလည်းပေါ်တွင် အဖော်မိန်းကလေး
အဖြစ်လိုက်ပါသူ မည်သူမည်ဝါ ဖြစ်မည်နည်းစွာ သိချင်၍
ကိုယ်ကိုင်း၍ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

ခမ်းယန်ကွမ်း၏ မြင်းလည်းထက်တွင် ထိုင်နေသူမှာ
တုကူးချင်းချင်း တစ်ခါမျှမမြင်ဖူးသော မိန်းမချောလေး
တစ်ယောက်ဖြစ်နေသည်။ အသက်အရွယ်ကတုကူးချင်းချင်း
နှင့် မတိုမိုမယိမ်းဖြစ်သည်။

ဝတ်စားထားသည့် အဝတ်အစားများကတော့ သည့် အရပ်ဒေသရှိ လူများ၏ ဝတ်စုံမျိုး မဟုတ်။ တစ်မူဆန်း နေသည်။

တုကူးချင်းချင်းက အတွေးရခက်သလိုဖြစ်ကာ မျက်နှာလေးမသိမသာကြုတ်မိသည်။

“အဲဒါ ကျွန်တော်တို့ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးရဲ့ တူမ ဝမ်းကွဲ မုလိဟွာလေ၊ ချီတန်းနိုင်ငံကနေ အလည် ရောက်လာခဲ့တာ ကြုံကြိုက်လို့ မြင်းလှည်းပြိုင်ပွဲလာကြည့်တာ၊ ဘယ်လိုလုပ် ပြီး အဲဒီလူက သူ့မြင်းလှည်းပေါ်ရောက်အောင် ဖိတ်ခေါ် နိုင်ခဲ့တာလဲမသိဘူး”

တုကူးချင်းချင်း၏ မျက်နှာ အမူအရာကို အကဲခတ်နေ သောယန်ထယ်မိုက ပြောပြသည်။

“ဪ...ဟုတ်လား”

မိမိသိလိုနေသည့် မိန်းကလေးအကြောင်း ဖြစ်သော် လည်း တုကူးချင်းချင်းက သိပ်အရေးတောင်းသည့်အသွင် ဖြင့် ရေရွတ်သံလေးသပြေ၏။

“ရှေ့ကတန်းကို မြဲမြဲကိုင်ထားပါ၊ ဒိုင်လူကြီးတွေ အချက်ပြတာနဲ့ မြင်းလှည်းကို ဒုန်းစိုင်းမောင်းထွက်တော့ မယ်၊ ကျွန်တော့်ရဲ့မြင်းလှည်းကိုဆွဲတဲ့မြင်းတွေက တကယ် မွန်ဂိုမြင်းကောင်းမြင်းသန့်တွေပါ...”

“ကောင်းကောင်းလဲ လေ့ကျင့်ပေးထားတယ်၊ ရေ သူမနတ်မယ် ဆခင်မလေးကိုယ်တိုင် အဖော်ပြု ဝါလာပြန်

တယ်ဆိုတော့ ကျွန်တော့်မြင်းလှည်းကလွဲလို့ ဘယ်မြင်း လှည်းများ ဒီပြိုင်ပွဲမှာ အနိုင်ရနိုင်မှာလဲ”

ယန်ထယ်မို၏စကားအဆုံးတွင် ဒိုင်လူကြီးချုပ်လုပ်သူက မြင်းလှည်းပြိုင်ပွဲစည်းတမ်းများကို ပြိုင်ပွဲဝင်အားလုံးကြား အောင် အသံကျယ်ကျယ်ဖြင့်ပြောပြသည်။

“အားလုံး အသင့်ပြင်ကြပါ”

ထို့နောက် တာလွတ်တာဝန်ကျသူ၏ သတိပေးသံပေါ် လာ၏။ ပြီးလျှင် တာလွတ်ဒိုင်လုပ်သူက အချက်ပေးခရာမှတ် လိုက်ရာ ပြိုင်ပွဲဝင်မြင်းလှည်း ၁၀-စီးသည် တစ်ဟုန်ထိုး မောင်းထွက်သည်။

အားပေးအော်ဟစ်သံများလည်း သောသောညံသွား သည်။

* * *

ပြိုင်ပွဲဝင်မြင်းလှည်း ၁၀-စီးသည် လေဟုန်ကိုခွင်းလျက် မိုးယံသို့ ပျံတက်တော့မည့်အလား အရှိန်ပြင်းစွာ မောင်း နှင်နေကြသည်။

ယန်ထယ်မို၏ ပြိုင်ပွဲဝင်မြင်းလှည်းထက်တွင် တုကူးချင်း ချင်းမှာလည်း လျင်မြန်စွာပြေးနေသောအရှိန်နှင့်အတူ ရင် ဒိတ်ဒိတ်ခုန်နေ၏။

သူမသည် မြင်းစီးလည်းကျွမ်းကျင်ရာ မြင်းဒုန်းစိုင်းစီး သည့်အတွေ့အကြုံတွေ့ကောင်းစွာရှိသည်။ အရှိန်ပြင်းပြင်း မောင်းနှင်သည့် မြင်းလှည်းကိုလည်း စီးဖူးသည်။

သို့ရာတွင်...

မြင်းလှည်းပြိုင်ပွဲမြင်းလှည်းပေါ်တွင် စီးနင်းလိုက်ပါမူ ကတော့ သည်တစ်ခါ ပထမဆုံးဖြစ်သည်။ ပြိုင်ပွဲဝင်မြင်း လှည်း၏ အနေအထား အသွင်အပြင် လှိုင်းနှိုက်ကပင် သာမန် မြင်းလှည်းတွေထက် များစွာ ခြားနားသည်။

အရှုံးအနိုင်လုကာ လှည်းဆွဲမြင်းများကို ဇက်ကုန်နှင့်၍ အရှိန်အဟုန်နှင့် မောင်းနှင်သည့်အခါတွင် သူမစီးဖူးသော မြင်းလှည်းတွေနှင့် ဘာမျှမဆိုင်တော့။

ပြိုင်ပွဲကြည့်သူ ပရိသတ်အများစုသည် အဝေးတွင် ကျန် ခဲ့ပြီး ပြိုင်ပွဲခင်းလမ်းတစ်လျှောက် သစ်ပင် ချုံနွယ်များ၊ ဘေးမှ ရပ်ကြည့်နေသူများကိုလည်း ကောင်းစွာ မမြင်ရ။ ရိုးခနဲရိပ်ခနဲဖြစ်၍ ကျန်နေခဲ့သည်။

လေက တုတ်တုတ် တဟူးဟူးတိုးဝေ့နေသည်။

နေဝင်သွားပြီဖြစ်သော်လည်း လပြည့်ဝန်းကြီးက ထိန် ထိန်သာနေသည်မို့ အလင်းရောင်အေးအေးများ လွှမ်းမိုး ဖြာကျနေသည်။ မြင်းခွာသံများနှင့် လှည်းဘီးသံတို့သည် ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ဝှမ်းကို လွှမ်းမိုးထားသည်။

မြင်းလှည်း ၁၀-စီးလုံး သူမသာကိုယ်မသာ အကြိမ် အနယ်ပင်ရှိနေသည်။ မည်သည့် မြင်းလှည်းကမှ ဦးဆောင် သည့်နေရာတွင် ယူမထားနိုင်။ တစ်စီးက ရှေ့တိုးလာ

လိုက်၊ နောက်တစ်စီးက ရှေ့တက်လာလိုက်နှင့် ဖြစ်နေ သည်။

တစ်မိတ်ခန့်အရောက်တွင်တော့ မြင်းလှည်း ၄-စီးရှေ့သို့ တိုးထွက်လာသည်။ ရှေ့သို့ တိုးထွက်လာကြသော မြင်း လှည်းများတွင် ယန်ထယ်မိုနှင့် ခမ်းယန်ကွမ်းတို့၏ မြင်း လှည်း ၂-စီးလည်းပါ၏။

ကျန်မြင်းလှည်း ၆-စီးကတော့ နောက်ကျန်နေကြသည်။ ထိုမြင်းလှည်းများသည် ရှေ့သို့ တိုးထွက်သွားသော မြင်း လှည်းများကို အမီလိုက်နိုင်ရန် အပြင်းအထန် ကြိုးစားနေ ကြသည်။

ရှေ့သို့ တိုးထွက်လာနိုင်သော မြင်းလှည်း ၄-စီးက လည်း ဦးဆောင်နေရာကိုရနိုင်ရန် အသေအလဲပင် ကြိုး ပမ်းကြသည်။

မြင်းလှည်းများ သူတင်တိုယ်တင် အပြင်းမောင်းနေမှု များနှင့်အတူ တုကူးချင်းချင်းလည်း စိတ်လှုပ်ရှားသာ၏။ မြင်းလှည်းပြိုင်ပွဲတက်ကြွမှုသည် သူမကို လွှမ်းမိုး၍လာ၏။ သည်မြင်းလှည်းပေါ်သို့ မရောက်လိုဘဲရောက်ခဲ့ရသည့်အဖြစ် လှိုပင် မေ့ပျောက်သလိုဖြစ်လာသည်။

သို့သော်လည်း ထူးခြားသည်မှာ သူမစိတ်ထဲတွင် သူမကိုယ် တိုင် စီးနင်းလိုက်ပါလာသော ယန်ထယ်မို၏ မြင်းလှည်း ကို အနိုင်ရစေလိုသည့်ဆန္ဒမရှိ။

ခမ်းယန်ကွမ်း၏ မြင်းလှည်းကိုသာ ပထမရလိုစိတ်များ က ပြင်းပြထက်သန်နေသည်။

သစ်ခွပန်းလမ်းဆုံသို့ ရောက်လာသည်။

ရှေ့သို့တိုးထွက်နေသည့် မြင်းလှည်း ၄-စီးတွင် ဦးဆောင်မှုနေရာကို ရယူနိုင်သည့် မြင်းလှည်း ပေါ်ထွက်မလာသေး။ ယှဉ်ပြိုင်မှုကတော့ အကြိတ်အနယ်ရှိနေသည်။

သစ်ခွပန်းလမ်းဆုံကိုပတ်ကာ တာလွတ်သည့်နေရာဖြစ်သော ယန်ဖူးမြင်းနားစခန်းဟောင်း၏ မြစ်ကွေ့သို့ပြန်လှည့်ကြသည်။

တာထွက်နေရာသည် ယခုတော့ ပန်းတိုင်နေရာဖြစ်သွားပြီ။ သစ်ခွပန်းလမ်းဆုံမှပတ်ပြီး ပြန်အထွက်တွင် ယန်ထယ်မိုနှင့် ခမ်းယန်ကွမ်းတို့၏ မြင်းလှည်းများသည် တတိယနှင့် စတုတ္ထနေရာတို့တွင် ရှိနေကြသည်။ ရှေ့တိုးတက်နိုင်ရေး ကြိုးစားနေကြသည်။

သစ်ခွပန်းလမ်းဆုံသည် သိုင်းပညာစွမ်း ပြသယှဉ်ပြိုင်မှု စတင်ပြုလုပ်ရန် သတ်မှတ်ထားသည့်နေရာ ဖြစ်လေရာ ထိုလမ်းဆုံနေရာသို့ ဝင်မိသည်နှင့် မြင်းလှည်းမောင်းလာကြသော သိုင်းသမားတို့သည် တစ်လှည်းနှင့် တစ်လှည်းလှမ်း၍ တိုက်ခိုက်မှုများပြုကြလေတော့သည်။

ဓားပျံ၊ လက်ပစ်မြားတို့၊ လှံငယ် စသည် လျှို့ဝှက်လက်နက်ပုန်၊ ဟု မဆိုနိုင်သော အဝေးသို့လှမ်းပစ်နိုင်သည့် လက်နက်များကို အဓိကသုံးကာ ပစ်လွှတ်တိုက်ခိုက်သည်။

ယန်ထယ်မိုသည် အရှည် တစ်ပေခန့်ရှိသော လှံငယ်လေးများနှင့် လှမ်းပစ်တိုက်ခိုက်သည်။ သူ၏အဓိကပစ်မှတ်မှာ ခမ်းယန်ကွမ်းဖြစ်သည်။ ခမ်းယန်ကွမ်းကတော့ ခြောက်

လက်မသာသာလောက်ရှည်သော လက်ပစ်မြားတို့များကို အားကိုးပြု အသုံးချသည်။

ခမ်းယန်ကွမ်းကလည်း ယန်ထယ်မိုကို အဓိက ပစ်မှတ်အဖြစ် ထားရှိသည်။

သစ်ခွပန်းလမ်းဆုံကို ကွေ့ပတ်ပြီး မူလ တာလွတ်နေရာဆီသို့ ပြန်မောင်းရသည့် အချိန်တွင်တော့ လှည်းဆွဲမြင်းများ၏ ဇက်ကြိုးကို ဆွဲထိန်းမှုအတွက် သိင်္ဃီရီယစိုက်စရာ မလိုတော့သောကြောင့် တိုက်ခိုက်မှုများက ပို၍ များပြားသွက်လက်လာသည်။

ယန်ထယ်မိုဆိုလျှင် လှည်းဆွဲမြင်းတို့၏ ဇက်ကြိုးကိုပင် မကိုင်တော့။ ဇက်ကြိုးကိုချပစ်ကာ ညာလက်မှ လှံငယ်လေးများ တစ်စင်းပြီးတစ်စင်း ပစ်လွှတ်သလို၊ ဘယ်ဘက်တွင် ဓားရှည်ကိုင်ဆောင်ကာ မိမိထံဝင်လာသော အဝေးပစ်လက်နက်များကို ရိုက်ထုတ်ဖယ်ရှားသလို လက်လှမ်းမီလျှင် လှမ်း၍ ထိုးခုတ်တိုက်ခိုက်မှုလုပ်သည်။

သူ့ရှေ့ ဒုတိယနေရာတွင် ရောက်နေသော မြင်းလှည်းမောင်းသမားမှာ ယန်ထယ်မို၏ ဓားရှည်ထိုးခုတ်ချက်ကို ရှောင်တိမ်းရင်း မြင်းလှည်းမောင်းနှင့်မူတွင် လစ်ဖွာသွားလေရာ ယန်ထယ်မို၏ မြင်းလှည်းက ဒုတိယနေရာသို့ တိုးဝင်ယူလိုက်သည်။

“ဝိုး...ဝိုး...ဝိုး”

လက်ပစ်မြားတို့သုံးခု လွင့်ပျံစင်လာသည်။

“ဒလံ...ဒန်ဒန်”

ယန်ထယ်မိုက လူ့ထံဘိုးစင်လာသော လက်ပစ်မြားတို့ သုံးခုကို ဘယ်လက်တွင် ကိုင်ထားသော ဓားရှည်ဖြင့် ရိုက် ထုတ် ဖယ်ရှားပစ်လိုက်သည်။

ထိုသို့ ရိုက်ထုတ်ဖယ်ရှားပစ်လိုက်သည့် အချိန်မှာပင် ခမ်းယန်ကွမ်း၏ မြင်းလည်းက ယန်ထယ်မို၏ မြင်းလည်းကို လျင်မြန်စွာ ဖြတ်ကျော်တက်သည်။ ဒုတိယနေရာကို အံကျ စင်ယူသည်။

“တောက်...”

ယန်ထယ်မို မကျေမနပ် စောက်ခတ်မိသည်။

ခမ်းယန်ကွမ်းကို ဓားရှည်နှင့် လှမ်းပိုင်းရန်ပင် ဟန်ပြိုင် စည်။

သို့ရာတွင် သိုင်းပညာစွမ်းပြယှဉ်ပြိုင်ရန် သတ်မှတ်ပေး ထားသည့်နေရာမှ ကျော်လွန်သွားသည့်အတွက် ယန်ထယ်မို ဓားရှည်ကို မဝင့်နိုင်တော့။ လှံဝယ်သည် မလွတ်စွာ တော့။

ချထားသော မြင်းဇက်ကြိုးကို ညာလက်ဖြင့် ကောက် ယူကာ မြင်းလည်းဆွဲ မြင်းများသာ အရှိန်အဟုန်ဖြင့် မောင်းနှင်ရလေတော့သည်။

သူ၏မြင်းလည်း အမြန်နှုန်း ရုတ်တရက်မြင့်စွာ ခမ်း ယန်ကွမ်း၏ မြည်းလည်းကို ကပ်ကာ ကျော်နိုင်သည်။ နှာတစ်ဖျားလောက် အသာဖြင့် ပထမနေရာသို့ ရောက် သွားသည်။ ခမ်းယန်ကွမ်း၏ မြင်းလည်းကလည်း အရှိန် တိုးကာ ကပ်လိုက်လာသည်။

ဤသို့ဖြင့် သူတို့နှစ်ယောက်၏ မြင်းလည်းများသည် ပထမနှင့် ဒုတိယ နေရာတို့တွင် တစ်လှည့်စီ ရှိနေကြကာ အကြိတ်အနယ်ပင် ယှဉ်ပြိုင်မောင်းနှင်နေကြသည်။

တတိယနှင့် စတုတ္ထနေရာရှိ မြင်းလည်းများကိုလည်း အတော်ကွာလှမ်းနေအောင် ဖြတ်ထားနိုင်ကြသည်။ ကျန် မြင်းလည်း ခြောက်စီးကတော့ အနောက်ဘက်တွင် ပြတ် ကျန်နေကြလေပြီ။

ယန်ထယ်မိုနှင့် ခမ်းယန်ကွမ်းတို့နှစ်ယောက်သာ ခိုလှုံ လှုံ ကြရတော့မည့် အနေအထားက ထင်ရှား၍လာသည်။

နှစ်ယောက်သား မြင်းလည်းမောင်းစွမ်းရည်၊ သိုင်း စညာစွမ်းရည်တို့သာမက ကြံရည်ဖန်ရည်များပါ အိတ်သွန် ဖာမှောက် ဆိုသလို အကုန်အစင်ထုတ်သုံးကာ ယှဉ်ပြိုင် ကြရပေတော့မည်။

* * *

မြင်းလည်းကို အပြင်း မောင်းရင်း သိုင်းပညာစွမ်း ရည်ပြု ယှဉ်ပြိုင်ရန် သတ်မှတ်ပေးထားသည့်နေရာနယ်ပယ် ထဲ ဝင်လာသည်။

ဝင်မိသည်နှင့် ယန်ထယ်မိုနှင့် ခမ်းယန်ကွမ်းတို့ နှစ် ယောက် အသေအကျေ ပစ်ခတ်တိုက်ခိုက်ကြသည်။ ယန် ထယ်မိုက လှံဝယ်သုံးစင်းလှမ်းပစ်သည်။ ခမ်းယန်ကွမ်းထံမှ

လည်း လက်ပစ်မြားတို့ သုံးခုနှင့် ဓားပျံတစ်ချောင်းလွင့်ပျံ ထွက်လာသည်။

နှစ်ယောက်လုံးပင် သူတို့ထံသို့ ဦးတည် ဝင်လာသော လက်နက်များကို လွှတ်အောင် ရှောင်နိုင်ကြသည်။

ထိုသို့ ရှောင်တိမ်းရင်း ယန်ထယ်မိုက လှံတံရှည်ကို ဆတ်ခနဲ ဆွဲထူကာ ခမ်းယန်ကွမ်းအား လှမ်းထိုးသည်။

မြင်းလည်းနှစ်စီးသည် ဘေးချင်းယှဉ်ကာ သူ့နိုင် ကိုယ် နှိုင်း အပြိုင်လှသလို မောင်းနှင်နေကြရာ အရိုးရှည် တပ် ထားသော လှံရှည်ဖြင့် လှမ်းထိုးရန် လက်လှမ်းမီနေလေ သည်။ ဘယ်လက်ဖြင့် မြင်းဇက်ကြိုးကိုထိန်းကိုင်ကာ ညာ လက်တွင် လှံရှည်ကိုင်၍ လှမ်းထိုးတိုက်ခိုက်ရာတွင် ရုတ် တရက် ဘယ်လက်ရှိ မြင်းဇက်ကြိုးကို လွှတ်ကာ လှံငယ် လေးတစ်ချောင်း ကောက်ယူ၍ ခမ်းယန်ကွမ်းကို လှမ်းပစ် သည်။

လှံရှည်နှင့်လှမ်းထိုးတိုက်ခိုက်မှုတွင် လှံငယ်ပစ်လွှတ်မှုပါ အားဖြည့်ကာ တိုက်စစ်ဆင်ခြင်း ဖြစ်သည်။ လှံငယ်လေး အဟုန်ပြင်းစွာ လွင့်ပျံထွက်သွားချိန်တွင် လက်ခနဲ အလင်း ရောင်တစ်ချက်သည် လင်းလက်သွားသည်ကို တုကူးချင်း ချင်း မြင်ရသည်။

လှံငယ်လေးနှင့်အတူ လက်နက်ပုန်းလို့လို့ အရာတစ်ခု စည်း ပါရှိသွားသည်။ ထိုအရာကို လရောင်ထိုးဟပ်သော ကြောင့် တစ်ချက်ပြုံးပြက် လင်းလက်သွားခြင်း ဖြစ်သည်။

အဆင့် မြင့် သိုင်းပညာများ တတ် မြောက်ထားပြီး အတွေ့အကြုံလည်း အတန်အသင့်ရှိနေသည့် အတွက်သာ တုကူးချင်းချင်းက ထိုလင်းလက် သွားခြင်းကို မြင်ရပေ သည်။ မဟုတ်လျှင် လှံငယ် ပစ်လွှတ်လိုက်မှုနှင့် ရောထွေး သွားနိုင်သည်။

“အလို... ဒီလူ လက်နက်ပုန်းတစ်ခုခုနဲ့များ လှမ်းပစ် လိုက်တာလား”

တုကူးချင်းချင်း၏စိတ်ထဲတွင် တစ်ချက်ထင်ခနဲဖြစ်ကာ သံသယ ပွားမိသည်။

ခမ်းယန်ကွမ်းက လှံတံရှည်ထိုးနှက်လာမှုကို သံတုတ်ရှည် ဖြင့် ရိုက်ထုတ်ဖယ်ရှားသည်။ လှံငယ်လေးကိုစော့ ကိုယ် ယိမ်းကာ ရှောင်တိမ်းသည်။ ကိုယ်ယိမ်းကာ ရှောင်တိမ်း ရင်း ယန်ထယ်မိုကို တန်ပြန် တိုက်ကွက်ဆင်မည်အလုပ် လှံ ငယ်လေးနှင့် ကပ်ကာပါလာသော ရွှေလက်စွပ်ကွင်းတို့ ရင်ဆိုင်ရသည်။

ရွှေလက်စွပ်ကွင်းဆိုသော်လည်း အချွန်အတက်ကလေး များ ပါရှိလျက် ပစ်လွှတ်သော အရှိန်အဟုန်ကလည်း ပြင်းထန်လှစေရာ အထိခံရလျှင် ဆက်သာမည်မဟုတ်။

ခမ်းယန်ကွမ်းမှာ ထိတ်ခနဲ ဖြစ်သွားရသည်။ သို့သော် လေ့ကျင်သားရနေသော သိုင်းစမား တစ်ယောက်ပီပီ အလို့အလျောက်စင် ဇက်ထိုးပုချလိုက်ရာ ရွှေလက်စွပ်ကွင်း လေးသည် ဘယ်နားထင်နားမှ ကပ်ကာ သိသိလေးလွဲ ထွက်သည်။

“လက်နက်ပုန်း သုံးတယ်”

ခမ်းယန်ကွမ်း၏ ပါးစပ်မှလည်း လွှတ်ခနဲထွက်သည်။ ထိုနေရာမှာ ပန်းတိုင်နှင့် အစာနံဝေးသော်လည်း သိုင်းပညာသုံးကာ အပြန်အလှန် တိုက်ခိုက်မှုပြုလုပ်ရန် သတ်မှတ်ပေးထားသည့် နေရာဖြစ်သောကြောင့် ပြိုင်ပွဲဝင် ပြေးလမ်း တစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် စေ့ငံ့ကာ ကြည့်နေကြသော ပရိသတ် အသင့်အတင့်ရှိသည်။

ရွှေလက်စွပ်နှင့် လှမ်းပစ်တိုက်ခိုက်မှုကို မမြင်မတွေ့ကြသော်လည်း ကြည့်နေသူများအနက် အချို့က ခမ်းယန်ကွမ်း၏ ရေရွတ်သံကို ကြားလိုက်ကြသည်။

အဟုန်ပြင်းပြင်း မောင်းနေသော မြင်းလှည်းနှစ်စီးသည် တိုနေရာကို လျင်မြန်စွာ ဖြတ်ကျော်သွားကြရာ ကြည့်နေသူတို့မှာ ဘယ်လိုဘယ်နည်း ဖြစ်ပျက်သည်ကို သေအေးချာချာ စူးစမ်းနိုင်ခြင်း မရှိကြပေ။

သို့သော် လက်နက်ပုန်းသုံးကြောင်း ရေရွတ်လိုက်သံ အကြောင်းကတော့ ထိုသူများအကြား သတင်းပျံ့သွားလေပြီ။

ဇက်ကြီးလွှတ်ချကာ ခမ်းယန်ကွမ်းကို ဖိဖိစီးစီးတိုက်ခိုက်လိုက်ခြင်းကြောင့် ယန်ထယ်မို၏ မြင်းပြေးနှုန်း မဆိုစလောက် တုံ့သည်။ ဤတွင် ခမ်းယန်ကွမ်း၏ မြင်းလှည်းသည် ရှေ့သို့ တစ်လျားတိုးတက်သွားသည်။

* * *

ယန်ထယ်မိုသည် လွှတ်ချထားသော မြင်းဇက်ကြီးကို အမြန်ပြန်ကိုင်သည်။ လှံရှည်လက်တိုင်တို့ကြိမ်လုံးလို့သုံးကာ လှည်းဆွဲ မြင်းနှစ်ကောင်ကို ခပ်ဆတ်ဆတ်ကြိမ်သွင်းသည်။ ပထမဆုံး ကြိမ်သွင်းမှုဖြစ်ကာ မြင်းနက်ကြီးနှစ်ကောင်၏ ပြေးလွှားမှုကလည်း နှစ်ဆတိုး၍ လာသည်။ ခမ်းယန်ကွမ်း၏ မြင်းလှည်းကို အမိလိုက်လာနိုင်သည်။ ကျော်၍မူမောက်နိုင်။ မြင်းလှည်း နှစ်စီးသည် ရင်ပေါင်တန်းကာ အပြိုင်အဆိုင် ပြေးနေကြသည်။

ခမ်းယန်ကွမ်းက မြင်းနှစ်ကောင်ကို တုတ်ရှည်နှင့်လှမ်းတိုကာ အပြင်းမောင်းသည်။ ကြိမ်သွင်းသလိုမျိုးမို့ မြင်းနှစ်ကောင်၏ ပြေးနှုန်းကလည်း တစ်ဖန်ထိုး မြန်ဆန်လာ၏။ ပန်းဝင်ရမည့်နေရာနှင့် မိုင်ဝက်ခန့်အကွာသို့ ရောက်လာကြသည်။

ထိုနေရာမှာ သိုင်းပညာ ထုတ်သုံးတိုက်ခိုက်ရန် ခွင့်ပြုသတ်မှတ်ပေးထားသော နေရာဖြစ်သည်။

မြင်းလှည်းပြိုင်ပွဲ လမ်းတစ်လျှောက် သိုင်းပညာ ယှဉ်ပြိုင်ရန် ခွင့်ပြုပေးထားသော နေရာ သုံးနေရာရှိသည်။ ယခုနေရာသည် နောက်ဆုံးနေရာဝင်။ သတ်မှတ်ပေးထားသည့် အကွာအဝေးမှာလည်း ပထမနှင့် ဒုတိယနေရာများထက် ပို၍ရှည်သည်။

ယှဉ်ပြိုင်မှု အထွတ်အထိပ် နေရာဖြစ်ရာ ပြေးလမ်း၏ တစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် ကြည့်နေကြသည့် ပရိသတ်တလည်း များပြားသည်။

သိုင်းပညာ အသုံးပြု တိုက်ခိုက် နိုင်သည့် နေရာဖြစ်ကြောင်း ပြထားသည့် အလံတိုင်ကို ဖြတ်မိသည့်နှင့် ယန်ထယ်မိုနှင့် ခမ်းယန်ကွမ်းတို့ နှစ်ယောက်လည်း အကြိတ်အနယ်ပင် တိုက်ခိုက်ကြလေတော့သည်။

ယန်ထယ်မို၏လှံရှည်နှင့် ခမ်းယန်ကွမ်း၏ တုတ်ရှည်တို့သည် ကြောလည်သလို လည်ပတ် ဝေ့ယမ်းနေကြသည်။ လှံရှည်နှင့်တုတ်ရှည် ထိမိရိုက်မိသည့်အခါများလည်း ဟိန်းဟိန်းညှည့် ဝေါ့ထွက်သည်။

ရင်ဆိုင်ယှဉ်ပြိုင် နေကြသူနှစ်ယောက်ကို အားပေးကြသည့် ပွဲကြည့်ပရိသတ်တို့၏ အသံကလည်း ဆူ၍နေသည်။

ထိုနေရာတွင် ပြေးလမ်းသည် ဖြောင့်တန်းကာ အတော်လည်း ကျယ်ဝန်းပေရာ နှစ်ယောက်ဆုံး လှည်းဆွဲမြင်းများ ထို ဇက်ပုံ၍ စေးလိက်ကြသည်။ ဇက်ကြိုးကို ဆွဲမနေကြတော့။

လေ့ကျင့်သား ရဲနေသော မြင်းကောင်းများမို့ ဇက်ကြိုးကို မဆွဲတော့သော်လည်း ပန်းတိုင်သို့ ဦးတည်ကာ ခြေကုန်ပြေးနေကြသည်။

“ပြေးလိုက်ကြစမ်းဟေ့... အားကုန် ပြေးထိုက်ကြစမ်း”

ခမ်းယန်ကွမ်းသည် ယန်ထယ်မိုကို တုတ်ရှည်နှင့် ဟရကြမ်းဝေ့ယမ်းတိုက်ခိုက်နေရာမှ သူ၏လှည်းဆွဲ မြင်းနှစ်ကောင်ကို အော်ဟစ် အားပေးလိုက်သည်။

ဤအော်ဟစ်သံသည် သာမန် အားပေးသံ သဘောမဟုတ်။ ထိုအော်သံကြားရလျှင် တာလုပ်ရမည်ကို မြင်းများ ကျကျနနနားလည်တတ်သိစေရန် သေသေချာချာလှေ့ကျင့်ပေးထားသည့် အော်ဟစ်သံဖြစ်သည်။

လှည်းဆွဲမြင်းကြီးနှစ်ကောင်ကို ရှိသမျှ အားအင်များ အကုန်အခင်ထုတ်သုံးကာ အသားကုန်ပြေးကြရန်စေ ဆော်အချက်ပြုမှုဖြစ်သည်။

အချက်ပေးသံ အော်ဟစ်သံကြားရလျှင် အာလုပ်ရမည်ကို လှည်းဆွဲမြင်းကြီးနှစ်ကောင်က ကောင်းကောင်း သိကြသည်။

အရေးပေါ်အရန်အင်အားပင် ချန်မထားဘဲရှိသမျှအင်အားများ အကုန်ထုတ်သုံးကာ ပြေးကြသည်။ ပြေနှုန်းသည် အံ့မခန်းပင် လျင်မြန်လာသည်။ ခမ်းယန်ကွမ်း၏ မြင်းလှည်းသည် ရှေ့သို့ဖြတ်ကျော်တက်သွားသည်။

ယန်ထယ်မိုသည် ဤနေရာတွင် ခမ်းယန်ကွမ်းကို မြင်းလှည်းပေါ်မှ အောက်သို့ဖြုတ်ကျသွားအောင် အတင်းဖိတိုက်ခိုက်ခိုက်ရန် စိတ်ကူးထားသည်။ ခမ်းယန်ကွမ်း မြင်းလှည်းပေါ်မှ ကျသွားလျှင် ပွဲပြီးပြီ။

ယန်ထယ်မိုတစ်ယောက်တည်းပန်းတိုင်ရှိရာသို့လွတ်လွတ်ကျွတ်ကျွတ် မောင်းသွားရန်သာ ရှိပေတော့သည်။

သို့သော်...ခမ်းယန်ကွမ်း၏ မြင်းလှည်းက ရုတ်တရက် ရှေ့သို့ တိုးကျော်သွားသော အခါ ယန်ထယ်မို၏ အကြံပျက်စွားရသည်။

“ပြေးကြစမ်း...ပြေးကြစမ်း...အားကုန် ပြေးကြစမ်း...”
ယန်ထယ်မိုကလည်း သူ၏ လှည်းဆွဲမြင်းများကို အော်
ဟစ်အားပေးသည်။ သို့သော် မြင်းနက်ကြီးများသည် ခမ်း
ယန်ကွမ်း၏ လှည်းဆွဲမြင်းများလိုလေ့ကျင့်ပေးမှု မရှိသော
ကြောင့် ယန်ထယ်မို၏အော်သံမှာ ရိုးရိုးအားပေးမှု သဘော
သာ ရှိနေသည်။

မြင်းနက်ကြီးနှစ်ကောင်ကို ရှိသမျှ အားကုန်ထုတ် သုံး
ကာ ရေကုန်ရေခန်း ပြေးလွှားအောင် စေ့ဆော်မှုမလုပ်
နိုင်။

ဖြတ်ကျော် တိုးဓာတ်နေသော ခမ်းယန်ကွမ်း၏ မြင်း
လှည်းကို ဘယ်လိုမျှအမိမ့လိုက်နိုင်တော့။ ခမ်းယန်ကွမ်း၏
မြင်းလှည်းက လုံးလုံးလျားလျားဖြတ်ကျော်ကာ ရှေ့တိုး
တက်သွားတော့သည်။

အခြေအနေ သိသာ ထင်ရှားနေလေပြီ။
ယန်ထယ်မို၏မျက်နှာမည်းခနဲဖြစ်သည်။
တီးတိုးဆဲရေးပြီး လှံရှည်ဖြင့် ခမ်းယန်ကွမ်း၏ မြင်း
လှည်းမှ ညာဘက်လှည်းဆွဲမြင်း၏ ပေါင်ရင်းကို လှမ်းထိုး
သည်။

“ဟာ...”
“ဟယ်...”
“မြင်းကို ဘာကြောင့် လှံနဲ့ထိုးတာလဲ”
“ညစ်ပတ်လှချည်လား”

ထိုအဖြစ်ကိုမြင်လိုက်ရသော ပရိသတ်တို့၏ အော်ဟစ်
ပြောဆိုသံများ တစ်ယောက် တစ်ပေါက် ပေါ်လာလေ
သည်။

ပေါင်ရင်းကို လှံချက်ထိလျှင် ထိုမြင်းကြီး ခွေခနဲလဲကျ
မည်ဖြစ်ရာ ခမ်းယန်ကွမ်း အနေဖြင့်လည်း မြင်းလှည်းကို
ဘယ်လိုမျှဆက်၍မောင်းနှင်နိုင်တော့မည်မဟုတ်။ သူ၏မြင်း
လှည်းပင် ပိုးလိုးပက်လက်လဲကျ ပျက်စီး သွားပေလိမ့်မည်။
ခမ်းယန်ကွမ်း လက်မြန်လွန်းသောကြောင့်သာ တော်
ပေတော့သည်။

ယန်ထယ်မို၏ လှံရှည်ထိုးချက်ကို ခမ်းယန်ကွမ်းတတုတ်
ရှည်ပင့်ရိုက် ကာကွယ်ပေးလိုက်သည်။

“ဒလံ”
လှံရှည်ကို လွဲဖယ်ထွက်သွားအောင် ရိုက်ပင့် ပစ်လိုက်
နိုင်သည်။

သို့ရာတွင်...
ထိုသို့ ကြိုးစားပမ်းစားလှမ်းတာရိုက်လိုက်ရမှုကြောင့်
ခမ်းယန်ကွမ်း၏ကိုယ်မှာ ရှေ့သို့ အတော်ပင် ကိုင်းကျရာ
ဟန်ချက်ပျက်သလိုဖြစ်လျက် ယိမ်းယိုင်သည်။

မြင်းလှည်း ကလည်း တစ်စွန့်ထိုး ပြေးနေလေရာ
ခမ်းယန်ကွမ်းမှာ မြင်းလှည်းပေါ်မှ လဲကျတော့မလို ဖြစ်
သည်။ ဆွဲမိဆွဲရာ ဆွဲလိုက်ရာ လှည်းဆွဲမြင်းတစ်ကောင်၏
ကျောသိုင်းကြိုးကို ဆွဲမိသည်။ သူ့လက်ထဲမှ တုတ်ရှည်
လည်းလွတ်ကျသွားလေပြီ။

မြင်းလိမ္မာများ ဖြစ်သောကြောင့် လှည်းဆွဲ မြင်းနှစ်
ကောင် မိမိတို့သခင် မြင်းလှည်းပေါ်မှ ကျတော့လေ့ဖြစ်နေ
သည်ကို ရိပ်မိကြသည်။ ဤတွင် အလို့လိုပင် အချိန်တို့ပေး
လိုက်ကြသည်။

ခမ်းယန်ကွမ်း ကလည်း ချက်ချင်းပင် မြင်းလှည်း
မောင်းသူနေရာသို့ပြန်ဝင်သည်။

မြင်းလှည်းပေါ်တွင် ဝါလာသော မုလိဟွာ ကလည်း
ခမ်းယန်ကွမ်းကို လှမ်း၍ ဖေးမတွဲထိန်းပေးသည်။

ခမ်းယန်ကွမ်း မြင်းလှည်းမောင်းသူ နေရာတွင် ပြန်
အခြေကျသွားသောအခါတွင် ယန်ထယ်မိ၏ မြင်းလှည်း
သည် ဆယ်ကိတ်ကျော်ကျော်လောက် အကြောရုကာ ရှေ့မှ
သွားနေလေပြီ။

ခမ်းယန်ကွမ်း၏သက်ထဲမှ သံတုတ်ရှည် လွတ်ကျလျက်
ဆက်နက်မဲ့သလို ဖြစ်နေရာ ယန်ထယ်မိ တိုက်ခိုက်လျှင်
တစ်ဖက်သတ်ခံရမှာသေချာ၏။

သို့သော် ၁၀-ကိုက်ခန့် အသာရနေသည့်အတွက် ယန်
ထယ်မိသည် သူ့ကိုတိုက်ခိုက်ရန်စိတ်ကူးတော့။

မိုင်ဝက်ပင် မဝေးတော့ပြီဖြစ်သော ပန်းတိုင်ရှိရာသို့
သာ မြင်းကို အရကြမ်းမောင်းလေတော့သည်။

နောက်ကျန်နေခဲ့သော ခမ်းယန်ကွမ်းလည်း အား
မလျှော့ဘဲ သူ၏မြင်းနှစ်ကောင်ကို အားပေးအော်ဟစ်သံ
ပြုလျက် အပြင်းမောင်းကာလိုက်လာလေ၏။

* * *

ပန်းတိုင်သည် တစ်စတစ်စ နီးကပ်လာသည်။

ယန်ထယ်မိက ရှေ့မှ ဦးဆောင်နေသည်မို့ ကျားဘုရင်
ဂိုဏ်းသားများနှင့် သူတို့၏ ဆက်ဆော်သားများက မိုး
ဟိန်းလှမတတ် အော်ဟစ်အားပေးနေကြ၏။

ခမ်းယန်ကွမ်းဘက်မှ အားပေးကြသူများရှိသော်လည်း
သူတို့ အားပေးသံတို့ကား ကျားဘုရင်ဂိုဏ်းသားနှင့်
ဆက်ဆော်သားများ၏ အော်သံဟစ်သံများအကြားတွင်
နှစ်မြုပ် ပျောက်ကွယ်နေ၏။

မြင်းတွေကတော့ ကျူးပြေးလျက်မြင်းလှည်းသည်လိမ့်
လူးတုန်ခါနေသည်။ လေကိုခွဲကာ ပြေးနေမှုကြောင့် လေ
တိုးသံက တရိုးရိုးနှင့် အားပေးသူတို့၏ အော်သံများက
လည်း သောသောညှိနေရာ တုကူးချင်းချင်းမှာ ခေါင်းထဲ
မှူးနောက်နောက်ဖြစ်လာ၏။ မျက်လုံးထဲ ရီဝေလာသည်။

လေတိုးမှုအားပြင်းလှသောကြောင့် မျက်လုံးများစုံမှိတ်
ထားလိုက်ရသည်။

အသံမျိုးစုံတို့ကတော့ ဆူညံလို့နေဆဲ။

ထို့နောက် အသံများသည် မီးကို ရေနှင့်လောင်းဖိတ်
လိုက်သလို ရုတ်တရက် ရပ်စန့်သွားသည်။ လေတိုးသံ
တရိုးရိုးသာ ဆက်ပေါ်ထွက်နေသည်။

“ဟေး...”

အားရဝမ်းသာ အော်ဟစ်လိုက်သံကြီးပေါ်လာသည်။

“ခမ်းယန်ကွမ်းကွ...ခမ်းယန်ကွမ်း”
အော်သံတွေ ဆက်ပေါ်လာသည်။

မျက်လုံးကို စုံမှိတ်ထားသော်လည်း မြင်းလှည်းမောင်း
ပြိုင်ပွဲတွင် ခမ်းယန်ကွမ်းက အရင်ဆုံးပန်းဝင်အနိုင်ရသွား
ကြောင်းကို တုကူးချင်းချင်း နားလည်သည်။

ရှေ့မှ ဦးဆောင်နေသော ယန်ထယ်မို၏မြင်းလှည်းကို
ခမ်းယန်ကွမ်းက ဘယ်အချိန်တွင် အမီလိုက်ကာ ဖြတ်ကျော်
သွားကြောင်းကိုတော့ တုကူးချင်းချင်း ရှင်းလင်းသေချာ
စွာ မသိခဲ့ပေ။

စာခန်း (၃၂)

မှိတ်ထားသောမျက်လုံးများကို တုကူးချင်းချင်းဖွင့်လိုက်
သည်။

ယန်ထယ်မိုကိုလှမ်းကြည့်ရာ မျက်နှာသည် သွေးဆုတ်
သလို ဖြူရော်ရော်ဖြစ်လျက် မဲပြူးလေးပြူးထားသည်ကို
တွေ့ရသည်။

ပန်းဝင်ပြီးဖြစ်သော်လည်း မြင်းလှည်းတို့မှ မရပ်သေး။
အသားကျသဘော ဆက်၍ မောင်းနေဆဲ။

ပန်းတိုင်နေရာက နောက်ဘက်တွင် ကျန်နေခဲ့ပြီ။ မြင်း
လှည်းမောင်းပြိုင်ပွဲတွင် အနိုင်ရသွားသော ခမ်းယန်ကွမ်း
ကို ချီးမွမ်းဂုဏ်ပြုနေကြသည့် သြဘာ သံ များ ကို တော့
အနောက်ဘက်ဆီမှ ကြားနေရဆဲ။

ယန်ထယ်မိုသည် ပြိုင်ပွဲတွင် အရေးနိမ့်ခဲ့ရသည့်အတွက် လူပရိသတ်နှင့်ဝေးရာသို့ မြင်းလှည်းကို မောင်းထွက်လာခြင်းဖြစ်မည်ဟု ထူမတွေးလိုက်မိသည်။

တုကူးချင်းချင်းအနေဖြင့် ပြောရလျှင် ယန်ထယ်မို၏ မြင်းလှည်းပေါ်တွင် ဆက်စီးနင်းလိုက်ပါခြင်း မပြုလိုတော့။ မြင်းလှည်းပေါ်မှ ဆင်းချင်နေပြီ။

သို့ရာတွင် ရှုံးနိမ့်ခဲ့ရမှုကြောင့် စိတ်မကောင်းဖြစ်နေမည့် ယန်ထယ်မိုကို စာနာထောက်ထားသည့်အနေဖြင့် ဘာမျှ မပြောဘဲ အသာပင် ငြိမ်၍လိုက်လာသည်။

“ခွပ်... ခွပ်... ခွပ်”
“ဖြောင်း... ဖြောင်း... ဖြောင်း”

ထိုအခိုက် အပြင်းစိုင်းနှင်လာသော မြင်းခွဲသံများ ကြားရသည်။ ကျားဘုရင်ဂိုဏ်းသားတစ်ယောက် မြင်းကို ဒုန်းစိုင်းစီးကာ ယန်ထယ်မို၏မြင်းလှည်းနား ရောက်လာသည်။

“ကျားဘုရင်ဂိုဏ်းကို အန်တုဖက်ပြိုင်လုပ်တဲ့ လူတစ်ယောက် ဖမ်းမိထားပါတယ်၊ ဂိုဏ်းခွဲမှုကြီး လိုက်ကြည့်ပြီး ဆုံးဖြတ်စီရင်ပေးပါ”

ကျားဘုရင်ဂိုဏ်းသားသည် မြင်းပေါ်မှကမန်းကတန်း နုနဲဆင်းကာ ဦးညွှတ်အရိုအသေပေးပြီးပြောသည်။

ယန်ထယ်မိုကလည်း အသားကျလေး ပြေးနေသော မြင်းနက်ကြီးနှစ်ကောင်ကို ဖက်ဆွဲကာ တုံ့ရပ်လိုက်သည်။

“တယ်နေရာမှာ ဖမ်းမိထားတာလဲ”

“ကင်းစခန်း အမှတ်ကိုးမှာပါ”

“အဲဒီလူကို တစ်ညတော့ ကင်းစခန်း အမှတ်ကိုးမှာပဲ ချုပ်ထားလိုက်၊ အခု ငါ့မြင်းတွေရော ငါ့ရော ပင်ပန်းနေပြီ၊ မနက်ကျမှပဲ စစ်ဆေးစရာရှိတာ စစ်ဆေးစီရင်မယ်”

ယန်ထယ်မိုသည် ဤသို့ပြောပြီးနောက် အနိုင်ရယူခမ်း ယန်ကွမ်းကို ချီးကျူးဟစ်ကြွေးနေကြသော ပရိသတ်ရှိရာသို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်ကာ ထပ်ပြောသည်။

“မတုတ်သေးဘူးဟေ့၊ ငါအခုပဲလိုက်ကြည့်မယ်”

မိမိ အရေးနိမ့်ရပြီး အနိုင်ရသွားသော ခမ်းယန်ကွမ်းကို ချီးမွမ်းဂုဏ်တင်နေသည့် ပရိသတ်မှ ဝေးရာသို့ သွားလိုသည့်အတွက် စကားကို ချက်ချင်း ပြန်ပြောခြင်း ဖြစ်နိုင်သလို တုကူးချင်းချင်းကို မြင်းလှည်းပေါ်မှ ဆင်းခေလိုက်သူနှင့်အတူ လိုက်ပါလေ့သည့် အကြောင်းကြောင့်လည်း ဖြစ်နိုင်သည်။

ယန်ထယ်မိုသည် စကားထပ်ပြောပြီးသည်နှင့် ဖက်ကြီးကို ဆတ်ခနဲ တစ်ချက်လှုပ်ခါလိုက်ရာ လှည်းဆွဲမြင်းနက်ကြီး နှစ်ကောင်လည်း ခပ်သွက်သွက် ပြေးထွက်ကြသည်။ မောင်းနှင်ထွက်သွားသော မြင်းလှည်းပေါ်တွင် တုကူးချင်းချင်းလည်း ပါသွားရလေတော့သည်။

“ဟာ... တယ်ကိုသွားမလို့လဲ၊ မြင်းလှည်းမောင်းပြိုင်ပွဲပဲ ပြီးသွားပြီမတုတ်လား၊ ကျွန်မအဖော်တွေက စောင့်နေကြတော့မယ်၊ ကျွန်မ ပြန်မယ်”

တုကူးချင်းချင်းက ပြောသည်။

“ရေသူမ နတ်မယ်လေးရဲ့ အပေါင်းအဖော်တွေက အခုဆိုရင် အနိုင်ရသွားတဲ့ ခမ်းယန်ကွမ်းကို ဝိုင်းချီးကျူး ထောမနာပြုနေရတာနဲ့ မအားလပ်အောင် ဖြစ်နေကြမှာ ပါ။ ကျွန်တော်ကလဲ အဲဒီနေရာကို ပြန်မသွားချင်တာ ကြောင့် ရေသူမနတ်မယ်လေး ဒီအတိုင်း လမ်းလျှောက် ပြန်သွားရမယ်ဆို မကောင်းပါဘူး။ ကျွန်တော်နဲ့ ခဏ လိုက်ခဲ့ပါ။ သိပ်မကြာပါဘူး။ တစ်အောင်လောက်ပါပဲ။ ပြီးရင် ရေသူမနတ်မယ်လေးကို အိမ်တိုင်ယာရောက် ကျွန် တော်မြင်းလှည်းနဲ့ လိုက်ပို့ပေးပါမယ်”

ယန်ထယ်မို၏ အပြောမှာ ရည်မွန်သော်လည်း ဆုံးဖြတ် ချက် ချထားသည့်အသွင်ကတော့ သိသာစွာ မပါဝင်နေ၏။ မိမိ ငြင်းဆန်လျှင်လည်း ရမည်မဟုတ်ဘဲ သူသွားလို့ရာသွား မည်ကို တုကူးချင်းချင်း နားလည်သည်။

ထို့ပြင် ယခုလို ယန်ထယ်မို၏ မြင်းလှည်းပေါ် ပါလာ ခြင်းမှာ မိမိစိတ်ဆန္ဒအရမဟုတ်ဘဲ ထူးခြားသော မြင်း လှည်းပြိုင်ပွဲ အစဉ်အလာနှင့် ကျောင်းဖန်းယောင်၏ အူ ကြောင်ကြောင်နိုင်စွာ လွှတ်ခနဲ သဘောတူ ခွင့်ပြုစကား ထွက်သွားမိ၍သာ ဖြစ်ကြောင်း တွေးမိပြန်သည်။

သည်လို လွှတ်ခနဲ ပြောထွက်သွားလေသော ကျောင်း ဖန်းယောင်ကို အရွဲ့တိုက်လိုသည့် စိတ်လေးလည်း ဖြစ် ပေါ်လာရာ ယန်ထယ်မို၏ မြင်းလှည်းပေါ်တွင် ဆက်လက် လိုက်ပါသွားမိပြန်လေတော့သည်။

ယန်ထယ်မိုသည် ဇက်ကြိုးကိုလှုပ်ခါဆတ်ကာ မောင်း နေရာ မြင်းနက်ကြီးများ၏ ပြေးနှုန်းက ပိုမြန်လာသည်။ သူတို့မြင်းလှည်းနှင့်ယှဉ်ကာ လိုက်ပါလာသော ကျားဘုရင် ဂိုဏ်းသား မြင်းစီးသမားပင် နောက်တွင် ဖြတ်ကျန်နေခဲ့ လေပြီ။

မြင်းလှည်းကို အသေ့မောင်းရင်း ယန်ထယ်မိုသည် တုကူးချင်းချင်းက သူ့ကိုဂုဏ်ပြုကာ မြင်းလှည်းပေါ် လိုက်ပါလာသော်လည်း သူက အနိုင်ရအောင် မမောင်း နိုင်မှုအတွက် စောင်းပန်စကားတို့ကို ရည်မွန် ယဉ်ကျေး စွာ ပြောဆိုနေသည်။

အပြောအဆို ရည်မွန်လှသောကြောင့် ခမ်းယန်ကွမ်းကို လက်နက်ပုန်းနှင့်ပစ်၊ ခမ်းယန်ကွမ်း၏ လှည်းဆွဲမြင်းကို လှံနှင့်ထိုးဖို့ ကြိုးစားခဲ့မှုများလို့ ကောက်ကျစ်သော အလုပ် တွေကို လုပ်ခဲ့သူမှာ သည်လူမှ ဟုတ်ပါလေစေပင် တုကူး ချင်းချင်း အတွေးပွားရသည်။ တုကူးချင်းချင်းကတော့ အပြောကောင်းကေခင်းနှင့် ပြောနေသော ယန်ထယ်မို၏ စကားများကို အာရုံမရောက်။ ‘အင်း’ ‘အဲ’ ဟူ စကား ထောက်ပေးမှုမျှကိုသာ အားတုံ့အားနာသဘော လုပ် နေသည်။

* * *

ကျားတုရင်ဂိုဏ်း၏ ကင်းစခန်းအမှတ်(၉)သို့ ရောက်လာကြသည်။

ကင်းစခန်း အမှတ်(၉)သည် ယန်ဖူးမြို့လေး အပြင်ဘက် တစ်မိုင်သာသာခန့် အကွာ မြေပြန့်လွင်ပြင်လေး အစပ်နားတွင်ရှိသည်။ အနီးအနားတွင် လူနေအိမ်ခြေမရှိ။ ကင်းစခန်းအစနားတွင် လူတစ်စုရပ်နေသည်။

ကျားတုရင်ဂိုဏ်းသား သုံးယောက်နှင့် အမျိုးသမီးကြီးနှစ်ယောက်တို့ ဖြစ်ကြသည်။ အမျိုးသမီးကြီးနှစ်ယောက်မှာ ကြောသေမိကမှ ယန်ဖူး မြင်းနားစခန်းဟောင်းအနားတွင် တွေ့ဆုံခဲ့ရသော ငါးပျံ မာအန်းနားနှင့် ပင့်ကူနက် ယောက်စွမ်းကီတို့ ဖြစ်နေသည်ကို သိရသည်တွင် တုကူးချင်းချင်း အံ့ဩမိသည်။

ငါးပျံမာအန်းနားမှာ လက်ပြန်ကြိုး အတုပိခံရပြီး ခူးထေးကံလျက်သားရှိနေသည်။ မာအန်းနား၏ ရှေ့ဘက်နားတွင် လူသေအလောင်းများ မြှုပ်နှံသည့် မြေကျင်းမျိုး တူးထားသည်။

ပင့်ကူနက် ယောက်စွမ်းကီကတော့ မာအန်းနား၏ ဘေးတွင် မားမားကြီး ရပ်ရှိနေသည်။

“အကျိုးအကြောင်း မြန်မြန်ပြောစမ်း။”

ယန်ထယ်မိုက မေးလိုက်သည်။

“ဘာမှ ရှုပ်ရှုပ်ထွေးထွေးမရှိပါဘူး။ ဟောဒီ ငါးပျံမာအန်းနားဆိုတဲ့ အမျိုးသမီးဟာ ကျွန်တော်တို့ ကျားတုရင်ဂိုဏ်းကို အန်တုလို့ တိုက်ခိုက်ချေမှုန်းခြင်း ခံခဲ့ရတဲ့

ကြိုးကြာဂိုဏ်းကပါ။ သူ့ခင်ပွန်းသည် ကြိုးကြာဂိုဏ်းချုပ် ကြိုးပတ်နှင်နဲ့ ဂိုဏ်းဝင်တွေ ချေမှုန်းသုတ်သင်ခြင်း ခံရချိန်က သူဟာကျွန်ုပ်လွတ်ချိန်နဲ့ ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်သွားပြီး ရှောင်တိမ်း ပုန်းအောင်းနေခဲ့ဖူးဖူး။ သူ့ကို ကျွန်တော်တို့ရဲ့ သမားပေး ပင့်ကူနက် ယောက်စွမ်းကီက မြေရာခံမိပြီး အကြောင်းကြားလာလို့ ကျွန်တော်တို့ ကင်းစခန်းအမှတ်ကိုးက အမိဖမ်းခဲ့တာပါ။”

ငါးပျံမာအန်းနားအနီးရှိ ကျားတုရင်ဂိုဏ်းသား သုံးယောက်အနက်မှ အရပ်မြင့်မြင့်လူက ပြန်အဖြေပေးသည်။

သူသည် ကင်းစခန်း အမှတ်ကိုး၏ ခေါင်းဆောင်လည်း ဖြစ်သည်။

“သက်သေ အထောက်အထားကော ခိုင်ခိုင်လုံလုံရှိသလား။”

ယန်ထယ်မိုက မေးလိုက်သည်။

တကယ်တော့ ယန်ထယ်မိုသည် ကျားတုရင်ဂိုဏ်းတို့ ဆန့်ကျင်အာခံသူဟု သံသယရှိလျှင်ပင် ပြင်းပြင်းထန်ထန် အပြစ်ပေးစီရင်လေ့ ရှိသည်။ သက်သေခိုင်လုံမှုရှိမရှိ သိပ်မကြည့်ပါ။

ယခု သူ့တေးနားတွင် ပင်လယ်ဒဂဟာ၏သခင်မလေး တုကူးချင်းချင်း ရှိနေသည့်အတွက် မိမိတို့ကျားတုရင်ဂိုဏ်းက တရားလက်လွတ် ရမ်းကားခြင်းမပြုဘဲ သေသေချာချာ စစ်သေးလုပ်ဆောင်တတ်ကြောင်း နာမည်ကောင်းရယူနိုင်ရန် မေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ကင်းစခန်း အမှတ် (၉) ခေါင်းဆောင်က ပင့်ကူနက် ယောက်စွမ်းကိကို မျက်ရိပ်တစ်ချက်ပြုသည်။

ပင့်ကူနက် ယောက်စွမ်းကိသည် ယန်ထယ်မိုကို အရှိ အသေပေးလျှိတ်ပြီး မာအန်းနားက ကျားဘုရင်ဂိုဏ်းကို အန်တုဆန်ကျင်သည့်စကားများ ပြောဆိုသည်ကို မိမိကိုယ် တိုင် ကြားခဲ့ရပုံများကို စိကာပတ်ကုံး ပြောပြသည်။

ထိုသို့ပြောပြရာတွင် မြင်းလည်းမောင်းပြိုင်ပွဲမကျင်းပမီ အချိန်အနည်းငယ် အလိုကပင် မာအန်းနားသည် ရေသူမ နတ်မယ် တုကူးချင်းချင်းကို ကျားဘုရင်ဂိုဏ်းအကြောင်း အပုပ်ချ ပြောဆိုနေကြသည်ကို မိမိ အမြင်အကြား ဖြစ် ကြောင်း ထည့်သွင်းပြောပြသည်။

“ရေသူမ နတ်မယ်လေး ကျွန်တော် မြင်းလည်းစေ၊ အဖော်ပြု လိုက်ပါလာတာ အဆင်ပြေသွားတယ်။ ကျွန် တော်က မှန်မှန်ကန်ကန်ဆုံးဖြတ်စီမံချင်ပါတယ်။ ဟောဒီက ကြေးစားသတင်းပေး အမျိုးသမီးကြီးရဲ့ တစ်ဖက်သတ် စကားတွေကို မျက်စိမှိတ်ပြီး မယုံကြည်ပါဘူး။ ကျွန်တော် တို့ ကျားဘုရင်ဂိုဏ်းကို မလို့လား ဆန်ကျင်တဲ့စကားတွေ ထို့ မာအန်းနားဆိုတဲ့ အမျိုးသမီးကြီးက ရေသူမနတ်မယ် လေးကို တကယ်ပဲ ပြောကြားခဲ့တာ ဟုတ်မဟုတ် အတိ အကျ သက်သေခံ ပေးစေချင်ပါတယ်။ ရေသူမ နတ်မယ် လေးရဲ့ သက်သေခံ ထွက်ဆိုချက်အပေါ်မှာ မူတည်ပြီး ကျွန်တော် စဉ်းစားဆုံးဖြတ်ပါမယ်”

ယန်ထယ်မိုက တုကူးချင်းချင်းကိုလှမ်းပြောသည်။
“ဒီလိုအဖြစ်မျိုးကြုံရမယ်လို့ ကျုပ် မျှော်လင့်ထားပြီး သားပါ။ သေရမှာတို့မကြောက်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ကျုပ် လုပ်ဆောင်စရာကိစ္စ တစ်ခုပြီးပြတ်အောင်လုပ်ရသေးတာ ကိုတော့ နောက်ဆံတင်းနေတယ်။ အဲဒီကိစ္စပြီးပြတ်အောင် လုပ်နိုင်ဖို့ အသက် ဆက်ရှင်ချင်သေးတယ်။ ကိစ္စ ပြီးပြတ် သွားပြီးရင်တော့ အသက်သေဖို့အသင့်ပဲ”

မာအန်းနားသည် ဒူးထောက်ထိုင်နေရာမှ ခေါင်းမော့ ထောင်ကာ ပြတ်သားသော အသံဖြင့် ခပ်ကျယ်ကျယ်ပြော စသည်။

တုကူးချင်းချင်းမှာ သိုင်းကညာပျို တစ်ယောက် ဖြစ် သော်လည်း ပင်ကို စိတ်ထား နူးညံ့သည်။ သနားကြင် နာတတ်သည်။

မာအန်းနား၏ စကားကို ကြားရသောအခါ အတော် စိတ်မကောင်းဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် မိမိ၏ မျက်စိရှေ့မှောက် တွင် လူတစ်ယောက် ရက်ရက်စက်စက်အပြစ်ဒဏ်စီရင်ခြင်း ခံရမည်ကိုလည်း မကြည့်လို့။

လူကဲခတ်တော်လှသော ယန်ထယ်မိုသည် တုကူးချင်း ချင်း၏ စိတ်နေသဘောထားကို ခန့်မှန်း သိရှိသွားသည်။ အကောက်ညှစ်များကာ ။ အကင်းပါးသူတစ်ယောက် ဖြစ် သည့်အတိုင်း သူ့အတွက် အခွင့်အလမ်းကောင်းထိုလည်း ကြိုမြင်သည်။

* * *

“အမှန် ပြောရရင် ဒီလို ဆင်းဆင်းရဲရဲ နံနံချာချာ ဖြစ်နေတဲ့ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ကိုလဲ အပြစ်ဒဏ် ပြင်း ပြင်းထန်ထန်မပေးချင်ပါဘူး။ လွတ်ပစ်ချင်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူဟာ ကျားဘုရင်ဂိုဏ်းကို အန်တုဆန်ကျင်ကြောင်း ထင်ရှားနေရင်တော့ ကျွန်တော် အနေနဲ့ ဘယ်လိုမှအပြစ် မပေးဘဲ မရပါဘူး....

“အပြစ်ပေးတာမှ ကြီးလေးတဲ့ အပြစ်ဒဏ် ပေးပြီး အဆုံးစီရင်ပစ်ရမှာပဲ။ အခုကိစ္စမှာ ရေသူမနတ်မယ်လေး ဟာ အဓိကသက်သေဖြစ်နေပါတယ်။ ပင့်ကူနက်ယောက် စွမ်းကိကတော့ ကြေးစားသတင်းပေးတစ်ယောက်မို့ သူ့ စကားကိုအလေးအနက်မထားဘဲ လျစ်လျူရှုလို့ရပါတယ်။ ရေသူမနတ်မယ်လေး သက်သေခံချက်တွေပေါ်မှာပဲ စဉ်းစားပြီး ဒီအမျိုးသမီးကိုလွတ်ဖေးလိုက်ပါမယ်”

ယန်ထယ်မိုက တုကူးချင်းချင်း ကြားနိုင်ရုံ တီးတိုး နှစ် ကိုယ်ကြားပြောသည်။

ငါးပျံမာအန်းနားအတွက် အသက်ဘေးမှ လွတ်ရန် လမ်းစပေါ်လာသည့်အတွက် တုကူးချင်းချင်း၏ ‘ခင်အိုအို’ ဖြစ်နေသော မျက်နှာလေး ‘ဝင်း’ သွားသည်။ ယန်ထယ်မို ကိုလည်းတစ်ချက်ကြည့်သည်။

ယန်ထယ်မိုက ခပ်တိုးတိုးဆက်၍ပြောပြန်သည်။

“ဒါဟာ ရေသူမနတ်မယ်လေးရဲ့မျက်နှာကို ထောက် ထားပြီး အထူးအခွင့်အလမ်းပေးလိုက်တာပဲ။ ဒီအတွက်

ရေသူမနတ်မယ်လေးကလဲ ကျွန်တော့်ကို ပြန်အခွင့်အရေး ပေးလိမ့်မယ်လို့ မျှော်လင့်ပါတယ်”

သည်တော့မှပင် ယန်ထယ်မို၏ စိတ်ရင်းအကြံအစည်ကို တုကူးချင်းချင်း ကောင်းကောင်း နားလည်ရလေတော့၏။ ယန်ထယ်မိုသည် တကယ်ပင် ပါးနပ်ကောက်ကျစ်လှသည်။ အခွင့်အရေးကို အသုံးချတတ်၏။

ငါးပျံမာအန်းနားကြမ္မာဆိုးမကြုံရဘဲ အန္တရာယ်မှလွတ် အောင်ကယ်တင်ပေးလို့လျှင် တုကူးချင်းချင်းအနေနှင့် ယန် ထယ်မိုကို မျက်နှာသာပေးရမည်။ ရင်းရင်းနှီးနှီးဆက်ဆံရ မည်။ မိမိထံ လာရောက်လည်ပတ်ခွင့်လိုမျိုး အခွင့်အရေး တွေလည်း ပေးရပေမည်။

တုကူးချင်းချင်းသည် ကျားဘုရင်ဂိုဏ်းနှင့် အဆင်ပြေ ပြေ ရှိချင်သော်လည်း ယန်ထယ်မိုကိုမူ ကောက်ကျစ်ဉာဏ် များသော အခွင့်အရေးရှာသမားတစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်နှင့် အမြင်ကတ်နေသည်။

ယန်ထယ်မိုက မိမိကို ရစ်ဝဲလိုနေကြောင်းလည်း အကဲ ခတ်မိသည့်အတွက် ခပ်တန်းတန်း ခပ်ထင်းကင်းနေလို့ သည်။

တစ်ဖက်ကလည်း တုကူးချင်းချင်းသည် ငါးပျံမာအန်း နားရဲ့ ကူညီကယ်တင်ပေးချင်သည်။ မာအန်းနားပြော သောကိစ္စဆိုသည်မှာ ဘာဖြစ်ကြောင်း ရေရေရာရာ မသိ သော်လည်း မာအန်းနား၏ဘဝအတွက် အလွန်အရေးပါ လှမည်ဟုတော့ မှန်းဆတွေးမိသည်။

မာအန်းနားကို ကယ်တင်ပေးလိုသည့်အာသီသကလည်း ရှိနေသည်။

ကျားတုရင်ဂိုဏ်းကိုဆန့်ကျင်သည့်စကားများ မာအန်းနား ပြောကြားခဲ့သည်ကလည်း အမှန်ပင်။ မာအန်းနားကို ကယ်တင်ပေးလိုလျှင် ထိုသို့သော စကားမျိုး ပြောကြားခဲ့ခြင်းမရှိဟု တုကူးချင်းချင်းက သက်သေခံဖြေရမည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် လိမ်လည်ပြောဆိုရပေလိမ့်မည်။

တုကူးချင်းချင်းမှာ စည်းကမ်းကျစွာ ပြုစုပျိုးထောင်ခြင်းခံထားရသော မိန်းမတစ်ယောက်မို့ မုသားပြောဖူးခြင်းမရှိ။

လူတစ်ယောက်၏အသက်ကိုကယ်တင်ရန်ပြောရမည်ဖြစ်သော်လည်း သူမအနေဖြင့် ရွံ့တွန့်တွန့်ဖြစ်နေသည်ကစော့အမှန်။

သူမသည် မည်သို့ ပြုမူပြောဆိုရမည်ကို ဆုံးဖြတ်ရခက်ကား စဉ်းစားရင်း ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဇေးမောကြည့်နေမိသည်။

မာအန်းနားသည် မျက်နှာတင်းတင်းနှင့် ရှိနေသည်။ သို့သော် သူမ၏မျက်လုံးများတွင်တော့ တုကူးချင်းချင်းကို မျှော်လင့်ချက်ကြီးနှင့် အသနားခံသလို အရိမ်အသွင်များ ယှက်သန်းနေသည်။

ပင့်ကူနက်ယောက်စွမ်းကိုကတော့ စိတ်မငြိမ်သလိုရှိနေသည်။ တုကူးချင်းချင်းတို့လည်း စိတ်မချသလိုမျိုးကွက်ကြည့်ကွက်ကြည့်လုပ်နေသည်။ တုကူးချင်းချင်းက မာအန်းနား

ကို ကယ်တင်နိုင်ရန် လိမ်လည်သက်သေခံ ပြောဆိုမည်ကို တွေးမိနေသလိုရှိသည်။

ကျားတုရင်ဂိုဏ်းသား (၃)ယောက်တို့ကတော့ ကိစ္စမြန်မြန်ပြီးပြတ်စေလိုသည့် အသွင်များရှိနေသည်။ ယန်ထယ်မိုထံမှ အမိန့်ချမှတ်မှုကိုသာ စောင့်နေကြသည်။ ယန်ထယ်မိုအမိန့်ချသည့် အတိုင်း လိုက်နာလုပ်ဆောင်ဖို့သာ စိတ်စောနေကြသည်။

ယန်ထယ်မိုကတော့တုကူးချင်းချင်း၏မျက်နှာကို စူးစူးချဲ့ချဲ့ပင် ဇေးမောကြည့်နေသည်။

တုကူးချင်းချင်းသည် အသက် ငယ်ရွယ် သော်လည်း မင်လယ်ဂေဟာ၏ အရှင်သခင်မလေးအဖြစ် ယန်ဇူးမြို့လေးတွင် အတော်ပင်အရှိန်အဝါရှိလျက် ချမ်းသာကြွယ်ဝပြောင်းကို ယန်ထယ်မိုက ကောင်းကောင်း သိထားပြီးဖြစ်သည်။

ရုပ်ရည် ချောမောသည်ဟုလည်း ကြားသိ နေသည်။ ယခုလူကိုယ်သိုင် တွေ့မြင်ရသည့်အခါ သူမင်ထားသည့် ထက်ပင် ချောမောလှပနေသည်ကို တွေ့ရသည်။

ယန်ထယ်မိုမှာ 'အကြံကြီးသူ' တစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ သူ၏ တိုးတက် ကြီးပွားအောင်မြင်ရေး အတွက် 'အခွင့်အလမ်းကောင်းများ' ကို အမြှင် ရှာနေသည်။ အခွင့်အလမ်းကောင်းတွေ့လျှင်လည်း ကောင်းကောင်း အသုံးချဘက်သည်။

တုကူးချင်းချင်းသည်သူ့ အတွက် အခွင့်အလမ်းကောင်းများစွာ ပေါ်ထွက်အောင် လုပ်ဆောင်နိုင်သူ တစ်ယောက်ဟု ယန်ထယ်မိုက မှတ်ယူထားလိုက်သည်။ တုကူးချင်းချင်းကို အရဏ္ဏကာ ဘဝတက်လမ်းရွှာရန်လည်း စိတ်ပိုင်းဖြတ်မိသည်။

မည်သူမျှ စကားမဆိုကြ။

သည်တော့ ထိုနေရာဝန်းကျင်သည် စကားသံ တိတ်၍ နေသည်။ လရောင်ကြောင့် အနီးအနားရှိ သစ်ပင် ချုံပုတ်များကို ထင်ထင်ရှားရှားမြင်ရသည်။ အဝေးရှိ ယန်ပူးမြို့လေးကိုလည်း ခပ်ပျံ့လှမ်းမြင်နိုင်သည်။

ညလေအေးကတော့ တသုန်သုန် တိုက်ခတ်နေသည်။

* * *

“ကိုင်း...စဉ်းစားစရာ ရှိတာတွေ စဉ်းစားလို့ ပြီးပြီ ထင်ပါရဲ့၊ ရေသူမနတ်မယ်လေးကို မေးခွန်းနည်းနည်း ပါးပါးမေးပါတော့မယ်၊ ဂရုစိုက်နားထောင်ပြီး အမှန်အတိုင်းပြန်ဖြေပါ”

တိတ်ဆိတ်နေခြင်းကို ယန်ထယ်မို၏ စကားသံက ဖြိုခွဲလိုက်သည်။

တုကူးချင်းချင်းလည်း သက်ပြင်းတစ်ချက် ခိုး၍ချကာ ခေါင်းအသာ ညိတ်ပြလိုက်သည်။

“မြင်းလှည်းမောင်း ပြိုင်ပွဲမစခင်က ငါးပျံ မာအန်းနားနဲ့ ဆုံတွေ့ခဲ့ပါသလား?”

ယန်ထယ်မိုက စတင်မေးမြန်းသည်။

“ဆုံတွေ့ခဲ့ပါတယ်”

သူမက ခတ်ပြတ်ပြတ်ပြန်ဖြေသည်။

“အဲဒီလို ဆုံတွေ့ကြတဲ့အခါမှာ ပင့်ကူနက်ယောက်စွမ်းကိစ္စပုံစံသလိုကျားဘုရင်ဂိုဏ်းအပေါ် အဆိုးမြင်ဆန့်ကျင်တဲ့ စကားတွေကို ဒီအမျိုးသမီးကြီးပြောခဲ့ပါသလား?”

သူမက ထိုအမေးကို ချက်ချင်းပြန်မဖြေ။ တွေဝေ စဉ်းစားနေသည်။ ဘယ်လိုအဖြေမျိုး ပေးသင့်သည်ကို ချင့်ချိန်စဉ်းစားနေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် ဘယ်ကဲ့သို့ ဖြစ်သည်မသိ၊ ငါးပျံမာအန်းနားသည် ‘ခစ်’ခနဲ တစ်ချက်ရယ်လိုက်သည်။

“အမျိုးယုတ်မ...ရယ်မနေနဲ့၊ ခဏကြာရင် ရှင်သေရတော့မှာ”

ပင့်ကူနက်ယောက်စွမ်းကိစ္စကခပ်မာမာပြောကာမာအန်းနားကို ခြေထောက်နှင့်တစ်ချက်ဆောင့်ကန်သည်။ ဒူးတုပ်ထိုင်နေသော မာအန်းနား ယိမ်းယိုင်လဲကျသည်။ ကျားဘုရင်ဂိုဏ်းသားတစ်ယောက် ခပ်ကြမ်းကြမ်းပြန်ဆွဲထူပေးသည်။

ဤအဖြစ်အပျက်သည် တုကူးချင်းချင်းကို ဘယ်လိုအဖြေပေးရမည်ဟု သိနားလည်သွားစေသည်။

“အဲဒီလို စကားမျိုးတွေ မပြောခဲ့ပါဘူး”

သူမက အဖြေပေးလိုက်သည်။

အမျိုးသမီးကြီးနှစ်ယောက်စလုံးက သူမကို လှမ်းကြည့်ကြသည်။ မာအန်းနားအကြည့်တွင် ကျေးဇူးတင်မှုသိသာစွာပေါ်လွင်နေသည်။ ယောက်စွမ်းကို၏ အကြည့်ကတော့ မုန်းတီးမှုအပြည့်နှင့် ဖြစ်သည်။ မကျေမနပ်သည်းရေရွတ်သည်။

“ဒါဆိုရင် မာအန်းနားက ဘယ်လို စကားမျိုးတွေ ပြောခဲ့တာလဲ”

ယန်ထယ်မိုက ခပ်အေးအေးပင် ဆက်မေးသည်။

တုကူးချင်းချင်း၏အဖြေစကားသည်ယန်ထယ်မိုအတွက် သဘောကျစရာဖြစ်သည်။ သူ့ချထားသော ခွင်ထဲသို့ သူမတိုးဝင်လာလေပြီမို့ အားရကျေနပ်သည်။

“သူဟာ ကျွန်မဖေဖေနဲ့ရင်းနှီးသိကျွမ်းတယ်လို့ ပြောတယ်။ သူ့ကို ပေးကမ်း စွန့်ကြဲဖို့လဲ အဆနားခံတယ်။ ဒီခနောက် ဟိုမိန်းမကြီးပင့်ကူနက် ယောက်စွမ်းကို လာနေတာကိုလဲ မြင်ရော အလန့်တကြား ထွက်ပြေးသွားတော့တာပါပဲ”

“လိမ်တာ၊ မဟုတ်တာတွေပြောနေစာယ်”

ပင့်ကူနက် ယောက်စွမ်းကိုက ကြားဝင်ကာ အော်ဟစ်ပြောဆိုသည်။

“ခင်ဗျားပါးစပ်ပိတ်ပြီး တိတ်တိတ်နေစမ်းပါ။ ဒီမှာ ကျွန်တော်စစ်မေးနေပါတယ်”

ယန်ထယ်မိုက ခပ်ဆတ်ဆတ်ပြောလိုက်မှ ယောက်စွမ်းကို ပါးစပ်ပိတ်သွားသည်။

“ယောက်စွမ်းကိုက ဒီအမျိုးသမီးဟာ ကျားဘုရင်ဂိုဏ်းကို ဆန့်ကျင်အန်တုတ်စကားတွေ ပြောတယ်လို့ စွပ်စွဲတယ်။ ရေသူ့မနတ်မယ်လေးကတော့ မပြောဘူးလို့ သက်သေခံတယ်။ ကျွန်တော် အနေနဲ့ကတော့ ကြေးစားဆတင်းပေး တစ်ယောက်ရဲ့ စကားထက် ရေသူ့မနတ်မယ်လေးလို့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ရဲ့ သက်သေချက်ကို ပိုအထေးထားပါတယ်။ မာအန်းနားကို လွှတ်ပေးလိုက်ပါမယ်”

ယန်ထယ်မိုက တုကူးချင်းချင်းကို ပြောသည်။

“မာအန်းနားဟာ ကျားဘုရင်ဂိုဏ်းရဲ့ ရန်သူဖြစ်တာ အမှန်ပါပဲ။ အချိန်နည်းနည်း ပေးမယ်ဆိုရင် သက်သေအိုင်အလုံ ပြနိုင်ပါတယ်။ သူ့ကို အပြစ်ဒဏ်မစီရင်သေးရင်လဲ ဖမ်းတော့ချုပ်ထားပါ”

ယောက်စွမ်းကိုက ကြားဝင်ပြောပြန်သည်။

“ဖမ်းချုပ်ထားစရာ မလို့ပါဘူး။ သူ့ကိုလွှတ်ပေးလိုက်ကြတော့”

ယန်ထယ်မိုက တစ်ဆက်တည်း အမိန့်ပေးလိုက်ရာ ကျားဘုရင် ဂိုဏ်းသားတစ်ယောက်က မာအန်းနားတွင် တုပ်နှောင်ထားသော ကြိုးများကို ဖြေပေးလိုက်သည်။

“မင်းရဲ့ သက်သေခံ စကားတွေအတွက် အများကြီး ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ဒီအတွက် မင်းအများကြီး အကျိုးခံစားရပါလိမ့်မယ်။ ကျုပ်တို့ ပြန်တွေ့ကြသေးတာပေါ့”

ကြိုးပြေသွားသည်နှင့် မာအန်းနားသည် ဆတ်ခနဲ ထရပ်ကာ တုကူးချင်းချင်းကို ပြောသည်။

ထို့နောက် လှစ်ခနဲ ပြေးထွက်သွားသည်။ ပြေးလွှားပုံက မြန်လွန်းလှသည်။ စာစ်ခဏအတွင်းမှာပင် အဝေးသို့ ရောက်ကာ မြင်ကွင်းမှ ပျောက်ကွယ်သွားသည်။

ပင့်ကူနက် ယောက်စွမ်းကိလည်း ယန်ထယ်မို့နှင့် တုကူးချင်းချင်းတို့ကို စာစ်ချက် စူးစူးရဲရဲကြည့်ကာ ဘာစကား တစ်ခွန်းမျှ စောင့်ကတက် ပြောမနေတော့ဘဲ လျှောက်လှမ်းထွက်သွားသည်။

“ညီနောင်တို့ရေ၊ ကျွန်တော် ရဲ့ လှည်းဆွဲမြင်းနက်ကြီးတွေနဲ့ ညီနောင်တို့စခန်းက မြင်းချောနှစ်ကောင် လဲပြီး တပ်ပေးကြပါဦး။ မြင်းနက်ကြီးတွေကို မနက်ဖြန်ကျမှပဲအယူ လွှတ်လိုက်မယ်။ သူတို့ အတော်ပင်စန်းနေကြပြီ။ ဒီမှစပဲ အနားပေးထားတော့မယ်”

ယောက်စွမ်းက ထွက်ခွာသွားသောအခါ ယန်ထယ်မို့က ကျားဘုရင်ဂိုဏ်းသားများကို ပြောသည်။

* * *

“ကျွန်တော်တို့ မြို့တစ်ပတ် မြင်းလှည်းလျှောက်စီးကြရအောင်လား”

မြင်းများ လဲထွယ်ပြီးသောအခါ ယန်ထယ်မို့က ပြောသည်။

“ဟို...ကျွန်မ အိမ်ပဲပြန်ချင်တယ်”
သူမသည် ယန်ထယ်မို့နှင့် မြန်မြန်လမ်းခွဲနေချင်သည်မို့ ငြင်းဆန်လိုက်သည်။

“ရေသူမနတ်မယ်လေးရဲ့ သက်သေခံ ပြောကြားချက်တွေကို ကျွန်တော်က အလေးအနက်ထားယုံကြည်လို့ အဲဒီသက်သေခံချက်အရ ငါ့ယုံမာအန်းနားကိုလွှတ်ပေးလိုက်ပါပြီ။ ဒါဟာ ရေသူမ နတ်မယ်လေးကို ကျွန်တော်က အရေးပေးခဲ့တာပါ။ အဲဒီအတွက် ရေသူမနတ်မယ်လေးကလဲ ကျွန်တော်အပေါ် တုံ့ပြန် အလေးပေးလိမ့်မယ်လို့ မျှော်လင့်ပါတယ်။ လကလဲ သာပြီးနေတာကြောင့် အပန်းဖြေ မြင်းလှည်းလျှောက်စီးရတာ သိပ်ကိုကောင်းမှာပါ....”

“မြို့လေးက ငယ်ငယ်လေးမို့ မြို့တစ်ပတ်ဆိုတာ ဘာမှလဲ အချိန်မကြာပါဘူး။ ပြီးရင် ညစာစားသောက်ကြတာပေါ့။ ရေသူမနတ်မယ်လေးကို အိမ်တိုင်ယာရောက် ပြန်ပို့ပေးတဲ့အတွက် ရေသူမနတ်မယ်လေးကလဲ အိမ်ရှင်က ဧည့်ဝတ်ပြုတဲ့အနေနဲ့ ကျွန်တော်ကို ညစာကျွေးလိမ့်မယ်လို့ မျှော်လင့်ပါတယ်”

သူမမှာ ယန်ထယ်မို့၏ပါးနပ်လိမ္မာပြီးစကားပရိယာယ် ကြွယ်လှမှုကို နားလည်သိရှိကာ အံ့ဩတုန်လှုပ် သွားရလေသည်။ ယန်ထယ်မို့က သူမအပေါ်တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် ရစိပတ် တုပ်နှောင်လာခဲ့လေပြီ။

သူမအပေါ် အခွင့်အရေး ယူနိုင်ရန်လည်း ယန်ထယ်မိုက အကြောင်း ခိုင်ခိုင်လုံလုံ အသာစီးရယူစားပြီး ဖြစ်သည်။

တုကူးချင်းချင်းသည် ငါးပျံမာအန်းနား၏ အသက်ကို ကယ်တင်နိုင်ရန်အတွက် မုသားသက်သေ ထွက်ဆီခဲ့သည်။ ယန်ထယ်မိုသည် သူမ မုသားသက်သေ လုပ်ကြောင်း သိလျက်နှင့် ဆူမ၏စကားကို အတည်ယူကာ မာအန်းနားကို အပြစ်မယူဘဲ လွတ်ပေးခဲ့သည်။

ဤတွင် တုကူးချင်းချင်းမှာ မုသားသက်သေထွက်ဆီမှု အပြစ် ယန်ဖူး မြို့လေးတွင် အုပ်ချုပ်ရေး အာဏာပိုင် မြို့စားတမျှ ဩဇာထက်လွှမ်းမိုးနေသော ကျားဘုရင်ဂိုဏ်း ကို ဆန့်ကျင်အာခံသူတစ်ယောက်ကို ကာကွယ်မှုပင် လုပ်မိခဲ့သည်။ ကျားဘုရင်ဂိုဏ်းကို အန်တု အာခံသူနှင့် ပူးပေါင်းသည်ဟုပင် စွပ်စွဲနိုင်သော အခြေအနေသို့ ရောက်ရှိနေသည်။

တုကူးချင်းချင်းသည် ဘာကြောင့် မာအန်းနားအတွက် သည်လိုလုပ်ဆောင် ပေးခဲ့ရသည်ကို သူ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း နားမလည် နိုင်ဘေးပေ။ မာအန်းနားအပေါ် ဖခင်ကြီး၏ မိတ်ဟောင်းဆွေဟောင်း တစ်ယောက်အဖြစ် သနားကရုဏာသက်မှု ရှိသော်လည်း ထိုအချက်သည် အဓိကမဟုတ်။ အရေးသိပ်မပါ။

သူမကိုယ်တိုင် လုံးဝနားမလည်သော်လည်း တွန်းညှိဖယ်ရှားခြင်းငှာ ဘယ်လိုမျှစွမ်းသာသော အင်အားကြီး တစ်ခုခုက ငါးပျံမာအန်းနား၏အသက်ကို ကာကွယ်ကယ်တင်ပေးရန် တိုက်တွန်းသလိုလို့ ထင်မိရသည်။

ထို့ပြင် ငါးပျံမာအန်းနား၏အသက်ကို ကယ်တင်ပေးခဲ့သည့်အတွက် မိမိအနေဖြင့် ကြီးမားသော အကျိုးကျေးဇူးများကို တစ်ချိန်ချိန်တွင် ရရှိလိမ့်မည်ဟုလည်း တုကူးချင်းချင်း ခံစားမိ၏။

ယခုလောကောဆယ်တွင်မူ သူမသည် ယန်ထယ်မို၏ ဗိုက်ကွန်ချက်ထဲရောက်နေသော ငါးတစ်ကောင်လိုဖြစ်နေသည်။ ယန်ထယ်မိုထို့ မလွန်ဆန်နိုင်။

ယန်ထယ်မိုက လဲလှယ်တပ်ဆင်ထားသော လှည်းဆွဲမြင်းနှစ်ကောင်ကို ဇက်ကြိုးဆွဲကာ မောင်းနှင်လိုက်သည့် အခါ သူမလည်း မြင်းလှည်းပေါ်တွင် အတူလိုက်ပါသွားရလေတော့သည်။

* * *

လမင်းက ထိန်ထိန်သာနေသည်။ ညလေအေးကလည်း တသုန်သုန်တိုက်ခတ်နေသည်။ ဆွတ်ပျံ့ဖွယ်ရာရှိသော ပတ်စန်းကျင်ကြောင့် မြို့ပတ်၍ မြင်းလှည်းစီးရသည်မှာ မဆိုးလှပေ။ အကယ်၍ မကျေမနပ်မှုများရှိမနေဟုဆိုလျှင် သူမသည် အစော့ပင်ကြည်နူးပျော်ရွှင်မိပေလိမ့်မည်။

မြင်းလှည်းမောင်းရင်း ယန်ထယ်မိုက ကျားဘုရင်ဂိုဏ်းအကြောင်းနှင့် သူ၏ ဆွေမျိုးစုများအကြောင်းကို

ပြောပြနေသည်။ သူမကတော့ စိတ်မဝင်စား။ ဝတ်ကျေ
ဝတ်ကုန်ဖြင့်သာ နားထောင်နေ၏။

မြို့တစ်ဝက်လောက် ပတ်ပြီးသွားချိန်တွင် မြင်းစီး
သမားတစ်ယောက်နှင့်ဆုံမိသည်။ ထိုမြင်းစီးသမားကလမ်း
မှပိတ်ရပ်ကာ လက်ပြတားခြင်းကြောင့် ယန်ထယ်မိုလည်း
မြင်းလှည်းကို အသာတုံ့ရပ်ပေးလိုက်သည်။

ထိုမြင်းစီးသမားမှာ ကျောင်းဖန်းယောင်၏မိတ်ဆွေ
အိုက်တုလိုင်ဖြစ်ကြောင်း တုကူးချင်းချင်း မှတ်မိလိုက်
သည်။

“ဟော....အိုက်တုလိုင်တို့”

သူမက နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

“ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်တော်ပါပဲ။ သခင်မလေးပျောက်နေ
စာယ်သတင်းကြားလို့ ကျွန်တော်လိုက်ရှာနေတာ၊ ကျောင်း
ဖန်းယောင်လဲ အတော်စိုးရိမ်နေတယ်”

အိုက်တုလိုင်က ပြန်ပြောသည်။

“ရေသူမနတ်မယ်လေးပျောက်ဆုံးမသွားပါဘူး။ သူက
ကျွန်တော်တို့ အဖော်လုပ်ပြီး မြင်းလှည်း လျှောက်စီးနေ
တာပါ။ မိတ်ဆွေလေး ကျောင်းဖန်းယောင်ကို ဘာမှစိုးရိမ်
စရာမရှိဘူးလို့ ပြောပြလိုက်ပါ။ ရေသူမနတ်မယ်လေးတို့
ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် အိမ်တိုင်ယာရောက် ပို့ပေးပါမယ်။
ရေသူမနတ်မယ်လေးက ကျွန်တော်ကို ညစာစားသောက်
ဖို့ ဖိတ်ခေါ်ထားတယ် ဆိုတဲ့အကြောင်းကိုလဲ မိတ်ဆွေ
လေး ကျောင်းဖန်းယောင်တို့ပြောပြလိုက်ပါ”

ယန်ထယ်မို၏ ခပ်ပိုင်ပိုင်ပြောလိုက်သောစကားကြောင့်
တုကူးချင်းချင်းနှင့်အိုက်တုလိုင်တို့နှစ်ယောက်လုံးပင်အံ့ကြ
သွားကြသည်။

“ကဲ....ကျွန်တော်တို့ကို ခွင့်ပြုပါဦး”

ယန်ထယ်မိုက ပြောပြောဆိုဆို မြင်းလှည်းကို အသော့
မောင်းထွက်လိုက်လေရာ တုကူးချင်းချင်းမှာ အိုက်တုလိုင်
ကို ရှင်းပြရန်ပင် အချိန်မရလိုက်တော့ပေ။

အခန်း (၄)

ပင်လယ်ဂေဟာ၏ ပင်မတံခါးကြီးရှေ့တွင် ယန်ထယ်မိုက သူ၏မြင်းလှည်းကို ဇက်သတ်ကာရင်လိုက်သည်။

ပင်လယ်ဂေဟာတည်ရှိရာလမ်းမကြီးတစ်လျှောက် ခွာသံ တဖြောင်းဖြောင်းမြည်အောင် လှည်းဆွဲမြင်းများကို အသေခံရလာခဲ့ပြီးမှ ရပ်တန့်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ မြင်းခွာသံများကို ပင်လယ်ဂေဟာထဲရှိလူများ ကောင်းကောင်းကြားကြရသည်။

မြင်းလှည်းရပ်ပြီးသည်နှင့် ယန်ထယ်မိုသည် မြင်းလှည်းမောင်းသမားနေရာမှ ပေါ့ပါးလှစွာ လွှားခနဲခုန်ဆင်းသည်။ တုကူးချင်းချင်း ထိုင်နေရာဘက်သို့လာကာ မြင်းလှည်းတံခါးကို အလိုက်သင့်ဖွင့်ပေးသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် ပင်မတံခါးကြီးပွင့်ကာ ကျောင်းဖန်းယောင်နှင့် တုကူးချင်းချင်း၏အဒေါ်ဝမ်းကွဲ ကုပိုးလော့တို့နှစ်ယောက် ထွက်လာကြသည်။

“ဟုတ်တယ် ဒေါ်ဖေးပိုးလော့ရေ၊ အခု ရောက်လာတာ ညီမလေး ချင်းချင်းပဲ”

ကျောင်းဖန်းယောင်က ပြောသည်။

“ကျွန်တော် ယန်ထယ်မို မိတ်ဆွေလေးဆီက ခွင့်ပန်ပြီး ခေါ်ဆောင်သွားခဲ့တဲ့ မိန်းမချောလေးကို ဘေးမသိရန်မခဲ ပြန်ပို့အပ်နံ့ပါတယ်”

ယန်ထယ်မိုက ဟန်ဟိတ်အပြည့်ပါသော ရည်မှန်မှုဖြင့် အသာ ဦးညွှတ်ကာပြောသည်။

ကျောင်းဖန်းယောင်လည်း တုံ့ပြန် ဂါရံဝပြုလိုက်ပြီး...

“ကျွန်တော် ဆီက ခွင့်ပန်ပြီး ခဏ ခေါ်သွားတာက တော့ မှန်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် မိတ်ဆွေရဲ့ ခဏကလဲ အချိန်လေးနာရီကျော်ကျော် ငါးနာရီနီးပါးတောင် ကြာသွားတာပါလား၊ ကျွန်တော်ဖြင့် ညီမလေးချင်းချင်းအတွက် စိတ်တောင်ပူမိတယ်”

“အပြစ်စာင်မယ်ဆိုရင်လဲ ခံရမှာပါပဲ၊ ဒီလို အချိန်ကြာလင့်သွားတာထို ရှင်းပြနိုင်ပါတယ်၊ ရေသူမနတ်မယ်စေးက ကျွန်တော် ထို့ ညစာစားသောက်ဖို့ မိတ်ကြားထားတဲ့ အတွက် ညစာစားသောက်ရင်း အေးအေးဆေးဆေး ရှင်းပြပါရစေ”

ထိုသို့ပြောပြီးနောက် ယန်ထယ်မိုသည် တုကူးချင်းချင်း ကို အသာဦးညွှတ်ကာ လှိုယ်ကို ယုံလျက် လမ်းပေးသည့် အသွင်ပြုသည်။

သူမမှာလည်း ဖြစ်ပေါ်နေသော အခြေအနေအရ တာမျှမတတ်သဘာပင်လယ်ဂေဟာ ပင်မညွှတ်ခန်းဆောင် ကြီးရှိရာသို့ အသာလျှောက်လှမ်းသွားရသည်။ ယန်ထယ်မို သည် တုကူးချင်းချင်း၏ ညာဘက်နားမှ တပ်၍ လိုက်ပါ လာသည်။

အထူးညွှတ်သည်တစ်ယောက် အနေဖြင့် အိမ်ရှင် ဖိတ် ခေါ်ရာနောက်မှ လိုက်လာသည့်သဘော ဖြစ်သော်လည်း ခပ်ခွာခွာမတူဘဲ ကပ်၍ရှိနေရာ တုကူးချင်းချင်းနှင့်အတူ ယှဉ်လျက်သွားသည်ဟုမဆိုနိုင်ရုံမျှသာ ရှိနေသည်။

ကျောင်းဖန်းယောင်နှင့် တုပိုးလော့တို့နှစ်ယောက်ပင် နောက်မှ လိုက်ပါခဲ့ရလေသည်။

မြင်းလည်းပြိုင်ပွဲပြုလုပ်သည့် အချိန်အခါတွင် ယန်ဖူး မြို့ငယ်လေးရှိ မြို့မျက်နှာဖုံးအသိုက်အဝန်းက ညစာစား သောက်ပွဲများ တည်ခင်းကြလေ့ရှိကြရာ ပင်လယ်ဂေဟာ တွင်လည်း ညစာစားသောက်ပွဲ တည်ခင်းမည်မို့ ပင်မ ညွှတ်ခန်းဆောင်ကြီးထဲတွင် ဖိတ်ကြားထားသော ညွှတ် ခန်းသတ်များ ရောက်နေကြလေပြီ။

တုကူးချင်းချင်းသည် ဘယ်လိုမျှ မလွဲသာမရှောင်စွာ ဘဲ ယန်ထယ်မိုကို မိမိ၏ အထူးညွှတ်သည်သဘောမျိုးဖြင့် ညွှတ်ခန်းဆောင်ထဲရှိနေကြသော ညွှတ်ခန်းသတ်များကို ဖိတ်

ဆက်ပေးရသည်။ ထို့နောက် အဝတ်အစားများ လဲလှယ် ဝတ်ဆင်ရန်ဟု အကြောင်းပြကာ ညွှတ်ခန်းဆောင်ကြီးထဲမှ ထွက်လာခဲ့သည်။

ညစာစားသောက်ပွဲတွင် အိမ်ရှင်အနေဖြင့် ညွှတ်ခန်း ဝတ်ကောင်းစားလှများ လဲလှယ်ဝတ်ဆင်ရန် လိုအပ်သည် မို့ ယန်ထယ်မိုအနေဖြင့်လည်း သူ့အပါးတွင် တုကူးချင်း ချင်း ရှိနေအောင် မပြောသာတော့ပါ။

“ဣတ်ပါရဲ့၊ ကျွန်တော်လဲ မြင်းလည်းပြိုင်ပွဲကနေပြီး တန်းလာရသလိုမို့ အဝတ်အစား မသေမသပ်ဖြစ်နေတယ်၊ အဝတ်အစား သေသေသမီသပ်နဲ့ ဖြစ်အောင် ပြင်ဆင်နိုင် မယ့် နေရာလေးတစ်ခုခုလောက်ကို ညွှန်ပြပေးပါလား။”

တုကူးချင်းချင်း ညွှတ်ခန်းဆောင်ကြီးမှ ထွက်သွား သောအခါ ယန်ထယ်မိုက ကျောင်းဖန်းယောင်ကို ခပ်တိုး တိုး ပြောသည်။

ကျောင်းဖန်းယောင်သည် ယန်ထယ်မိုအပေါ် သိပ် အမြင်မကြည်လှသော်လည်း ပင်ကိုစိတ်ရင်းကောင်းကာ ရိုးဖြောင့်သူတစ်ယောက်မို့ အကူအညီမောင်းလာသည် ကို မငြင်းသာဘဲ အဝတ်အစား ပြင်ဆင်လဲလှယ်နိုင်သော အခန်းငယ်တစ်ခုသို့ ပို့ဆောင်ပေးလိုက်ရသည်။

ထိုသို့လိုက်ပို့ ပေးမှုကို ဆောက်၍ ပင်လယ်ဂေဟာထဲရှိ အခန်းများအနေအထားကို ကျောင်းဖန်းယောင် ကောင်း ကောင်း သိနေကြောင်း ယန်ထယ်မို အကဲခတ်မိသည်။

တုကူးချင်းချင်းနှင့်လည်း များစွာ ရင်းနှီးမှု ရှိနေမည်ဟု
လည်း အကဲခတ်မိသည်။

ကျောင်းဖန်းယောင်ကို တေးဖယ် ပထုတ်နိုင်မှ တုကူး
ချင်းချင်းကို ရယူနိုင်ဖို့ အဆင်ပြေမည်ကို နားလည်သည်။
ဖြစ်သည့်နည်းနှင့် ကျောင်းဖန်းယောင်ကို တုကူးချင်းချင်း
၏ အနီးတွင် ရှိမနေတော့အောင် လုပ်ဆောင်ရန်လည်း
စိတ်ထဲတွင် တေးမှတ်ထားလိုက်သည်။

ယန်ထယ်မိုက ကျောင်းဖန်းယောင်ကို ကျေးဇူးတင်
စကားဆိုကာ မိမိ၏ မသေမသပ်ဖြစ်နေသည်များကို သေ
သပ်အောင် ပြုပြင်သည်။ ယန်ထယ်မိုမှာ ဝတ်ကောင်း
စားလှများ ဝတ်ဆင်ကာ ကြော့ကြော့မော့မော့ သား
စားနားနား နေတတ်သူမို့ အနည်းအကျဉ်း ပြုပြင်လိုက်
သည်နှင့် အထက်တန်းစား ညစာစားသောက်ပွဲတက်ရန်
အဆင်ပြေသည့်အခြေအနေဖြစ်သွားသည်။

ညစာစားပွဲသို့ တုကူးချင်းချင်း၏ အထူးဧည့်သည်တော်
အဖြစ် ယန်ထယ်မို တက်ရောက်လာသည်ကို ကျောင်းဖန်း
ယောင်က သိပ်မလိုလားပါ။

သို့သော် မြင်းလှည်းမောင်းပြိုင်ပွဲတွင် ယန်ထယ်မိုက
လျှို့ဝှက်လက်နက်ပုန်းသုံးမှု၊ အဓိကပြိုင်ဘက်ဖြစ်သူ ခမ်း
ယန်ကွမ်း၏ လှည်းဆွဲမြင်းကို လှည့်ညှပ်နှင့် လှမ်းထိုးခဲ့မှုတို့
အတွက် လူပြောသူပြောများနေရာ အများရှေ့မှောက်တွင်
ထိုက်စွဲများကို ဖွင့်ဟပြောဆိုနိုင်မည့် အခွင့်အလမ်း ရှိလာ

သည်မို့ ညစာစားသောက်ပွဲသို့ ယန်ထယ်မို တက်ရောက်
လာခြင်းသည် တစ်နည်းတော့ ကောင်းသည်ဟု တွေးမိ၏။

စကားခပ်မိသည်ဖြစ်စေ၊ မခပ်မိသည်ဖြစ်စေ ညစာ
စားသောက်ပွဲတွင် ထိုအကြောင်းများကို ထုတ်ဖော် ပြော
ဆိုမည်ဟုလည်း ကျောင်းဖန်းယောင် ဆုံးဖြတ်ထားသည်။

ယန်ထယ်မိုသည် သေသေသပ်သပ်ဖြစ်အောင် လုပ်ပြီး
သွားသည့်တိုင် ဧည့်ခန်းဆောင်ကြီးထဲသို့ ပြန်မသွားသေး။
ဟိုယောင်ယောင် သည်ယောင်ယောင်လုပ်ကာ အချိန်ဆွဲ
နေသည်။ တုကူးချင်းချင်း အဝတ်အစားလဲလှယ်ပြီး ပြန်
ဆင်းလာမည့်အချိန်ကိုခန့်မှန်းကြည့်ပြီး အချိန်ကိုက်လောက်
သည့်အခါတွင်မှ အခန်းဝယ်လေးထဲမှ ထွက်လာခဲ့သည်။

* * *

ယန်ထယ်မိုနှင့် ကျောင်းဖန်းယောင်တို့နှစ်ယောက်
ရောက်ရှိပြီး ခဏအကြာမှာပင် ပင်လယ်ဂေဟာသခင်မ
လေး တုကူးချင်းချင်း ပင်မ ဧည့်ခန်းဆောင်ကြီးထဲသို့
ရောက်လာသည်။

“ဂေဟာရှင်သခင်မလေးကို အထူးဧည့်သည်တော်ဖြစ်
တဲ့ ကျွန်တော် ယန်ထယ်မိုက အဖော်ပြု လျှိုက်ပို့ပေးပါရ
စေ”

သူ့ရောက်လာသည်နှင့် ယန်ထယ်မိုက ဧည့်ခန်းဆောင်
ကြီးအဝမှ ဆီး၍ပြော၏။

မိမိ၏အထူးညွှန်သည့်တော်ဟု ပြောဆို မိတ်ဆက်ပေးထားမှုကရှိနေရာ ညွှန်သည့်များရှေ့မှောက်တွင် ခပ်ရဲရဲပြောဆိုလာသည့် ယန်ထယ်မိုကို သူမ ငြင်းဆန်ကန်ကွက်ဖို့ခက်နေသည်။

မည်သို့မျှမတတ်နိုင်ဘဲ ညွှန်ခန်းဆောင်ကြီးအတွင်းဘက်တွင် ညစာတည်ခင်းရန်ပြင်ဆင်ထားသော စားပွဲဝိုင်းကြီး ၃-ဝိုင်းရှိရာသို့ ယန်ထယ်မို၏ အဖော်ပြုပို့ဆောင်ပေးမှုကို လက်ခံလိုက်ရသည်။

ကျောင်းဖန်းယောင်မှာ တုပိုးလေ့နှင့်အတူ တုကူးချင်းချင်းတို့နောက်မှသာ လိုက်ပါရသည်။

ခင်ကျင်းထားသည့် စားပွဲဝိုင်း ၃-ဝိုင်းအနက် ထိပ်ဆုံးစားပွဲဝိုင်း၏ထိပ်ပိုင်းနေရာတွင် ယန်ထယ်မိုနှင့် တုကူးချင်းချင်းတို့ ဘေးချင်းယှဉ်ကာထိုင်ကြသည်။ ကျောင်းဖန်းယောင်နှင့် တုပိုးလေ့တို့လည်း ထိုစားပွဲဝိုင်းကြီးတွင်ပင် ထိုင်ကြသော်လည်း ယန်ထယ်မိုလို အဓိက ထိပ်ပိုင်းနေရာတွင်တော့ မဟုတ်။

အဆင့် ၃-နှင့် အဆင့် ၄-နေရာတို့တွင်သာ ထိုင်ရသည်။

ကျန်ညွှန်သည့်များလည်း မိမိတို့အဆင့်အလိုက် နေရာအသီးသီးတွင် ဝင်ထိုင်ကြသည်။

စားပွဲဝိုင်းတစ်ဝိုင်းလျှင် လူ ၁၂-ယောက်စာ ပြင်ဆင်ထားကာ လူ ၁၀-ယောက်သာ ဝင်ထိုင်ကြသည့်အတွက် ချောင်ချောင်ချိချိရှိသည်။ ထိပ်ဆုံးဝိုင်းတွင်တော့ လူ ၁၀-ယောက်ရှိ နေသည်။

အိမ်ရှင်ဖြစ်သူ တုကူးချင်းချင်းရောက်ရှိနေရာ ယူပြီးသည့် ဖို့ ညစာစားပွဲစတင်သည်။ ပဏာမအနေဖြင့် အရက်ချိုတစ်ခွက်စီ သောက်ကြရသည်။

ထိုနေရာတွင်လည်း ယန်ထယ်မိုသည် အထူးညွှန်သည့်တော်တစ်ယောက်၏ အခွင့်အရေးကိုအသုံးချကာ တုကူးချင်းချင်းထက် အရင်ဦးအောင် ဆုမွန်တောင်းစကားကို ပြောသည်။

“မြင်းလှည်းပြိုင်ပွဲကြီးမှာ အနိုင်ရ ဗိုလ်စွဲသွားတဲ့ ခမ်းယန်ကွမ်းကို ဂုဏ်ပြုတဲ့အနေနဲ့ ဒီအရက်တစ်ခွက်ကိုသောက်ကြပါစို့။ ခမ်းယန်ကွမ်း ကျန်းမာပျော်ရွှင်ပါစေ”

ခမ်းယန်ကွမ်းမှာလည်း ထိုညစာ စားသောက်ပွဲတွင် တက်ရောက်ပါဝင်နေပြီး ထိပ်ပိုင်းစားပွဲဝိုင်းကြီး၏အဆင့် ၅-နေရာတွင်ထိုင်နေရာ ယန်ထယ်မို၏ ဆုမွန်တောင်းမှုမှာ အတော်ကို အဆင်ပြေနေသည့်အပြင် မိမိကိုယ်မိမိ နှိမ့်ချကာ သဘောထားကြီးမှုကို ပြသည့်အသွင်လည်း ဖြစ်သွားသည်။ ညွှန်သည့် တော်တော်များများက ယန်ထယ်မိုကို စိတ်သဘောထားကြီးသောသိုင်းသမား လူကြီးလူကောင်းတစ်ယောက်ဟု အမြင်ရှိလာကြသည်။

ယန်ထယ်မို၏ အကောက်ညက်များ အကင်းပါးပြီး ပရိယာယ်ကြွယ်လှပုံအကြောင်းသိထားသော တုကူးချင်းချင်းကသာ မည်သို့သော အကွက်မျိုးထွင်လို၍ သည်လိုချီးမွမ်းစကားစလေသနည်းဟု တွေးနေမိသည်။

အရက်တင်ကျိုက်သောက်ချလိုက်ပြီးနောက် ယန်ထယ်မိုက ဆက်လက်၍—

“မိတ်ဆွေကြီး ခမ်းယန်ကွမ်းလဲရှိ၊ ဧည့်သည်လဲဝံ့ခိုက် ကျွန်တော် ဝန်ခံစရာလေးတွေအို့ ဝန်ခံပါရစေ၊ ဒါမှ ကျွန်တော်လိပ်ပြာသန့်သွားမှာမို့ပါ။ သိုင်းပညာအစွမ်းပြ ယှဉ်ပြိုင်ခွင့်ပြုထားတဲ့ ဒုတိယနေရာမှာ ခမ်းယန်ကွမ်းကို လှုံ့ဝယ်လေးနဲ့လှမ်းအပစ်မှာ ကျွန်တော် လက်သူကြွယ်မှာ ဝတ်ထားတဲ့ ရွှေလက်စွပ်လဲ ကျွတ်ထွက်သွားပါဘယ်၊ အဲဒီ လက်စွပ်က မြင်းလှည်းမောင်းပြိုင်ပွဲမှာ အဆောင်သဘော မျိုးဝတ်ထားဖို့ ကျွန်တော်တို့ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက ချီးမြှင့်ခဲ့တဲ့ လက်စွပ်ပါ။ နည်းနည်းချောင်နေတာကို အံ့ကျဖြစ်အောင် မပြုပြင်ဘဲ ဝတ်လိုက်တာကြောင့် ဒီလို ဖြစ်သွားရတာပါ။ မတော်တဆ လက်စွပ်ကျွတ်သွားတာဖြစ်ပေမယ့် လျှို့ဝှက် လက်နက်ပုန်းနဲ့ လှမ်းပစ်တဲ့သဘောမျိုး ယူဆရင်လဲ ရနိုင် တာမို့ ကျွန်တော်ဘောင်းပန်ပါရစေ”

ထိုသို့ပြောရင်း ယန်ထယ်မိုသည် ခမ်းယန်ကွမ်းကို မသိ မသာ ဦးညွတ်ရာ ခမ်းယန်ကွမ်းလည်း ရောယောင်၍ ခေါင်းအသာညိတ်ပြမိသည်။ ဤတွင် ယန်ထယ်မို၏တောင်း ပန်မှုကို ခမ်းယန်ကွမ်းက ကျေနပ် လက်ခံသည့်သဘော ဖြစ်သွားသည်။

“နောက်ဆုံး သိုင်းပညာယှဉ်ပြိုင်ခွင့်မေးထားတဲ့နေရာ မှာလဲ အကြိတ်အနယ်ယှဉ်ပြိုင်ရင်း အေးအသုံးများသွား ပြီး ထိုဟန်ချက်ကိုယ်မထိန်းနိုင်ဘဲ မိတ်ဆွေကြီးခမ်းယန်

ကွမ်းရဲ့ လှည်းဆွဲခြင်းတစ်ကောင်ရဲ့ တင်ပါးကို လှုံ့လှမ်း ထိုးမိတော့မယ့် ဖြစ်ခဲ့ရပြန်ပါသေးတယ်...

“မိတ်ဆွေကြီးခမ်းယန်ကွမ်းက မျက်စိရှင်ရှင် လက်မြန် မြန်နဲ့ ကျွန်တော်ရဲ့လှုံ့လှည်းကို ပုတ်ထုတ်ပစ်လိုက်လို့သာ ပေါ့၊ မဟုတ်ရင် ကျွန်တော်မှာ ပြိုင်ဘက်ရဲ့မြင်းကို လှုံ့ လှမ်းထိုးမိတဲ့အဖြစ်ကြီးနဲ့ ကြုံရတော့မှာ၊ ဒီကိစ္စအတွက် မိတ်ဆွေကြီး ခမ်းယန်ကွမ်းကို ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပြော လို့ပါတယ်၊ တောင်းလဲ တောင်းပန်ပါတယ်”

စကားအဆုံးတွင် ယန်ထယ်မိုသည် ဦးတစ်ချက်ညွတ် ကာ အရက်ခွက်ထဲကျန်နေသေးသော အရက်များကို မော့ သောက်ချလိုက်သည်။ ကျန်ဧည့်သည်များလည်း ယန်ထယ် မိုနည်းတူသောက်ကြသည်။ တုကူးချင်းချင်းပင်လျှင်သောက် ချလိုက်မိသည်။

ခမ်းယန်ကွမ်းကို ချီးကျူးဂုဏ်ပြုထားသည့်သို့ အရက် တစ်ခွက်ကို ကုန်စင်အောင် သောက်ချသည်လား၊ ယန် ထယ်မို၏ ဝန်ခံ ပြောကြားချက်များကို လက်ခံနားလည် စသည့်သဘော သောက်ချသည်လား မကွဲပြားတော့ပါ။

“မည်သို့ဆိုစေ... မြင်းလှည်းမောင်းပြိုင်ပွဲတွင် ယန်ထယ် မိုအပေါ် အမြင် မကြည်မလင်ရှိခဲ့သည်ကတော့ အလိုလို ပင် ပြေပျောက်သွားခဲ့ကြလေပြီ။

“အခု ညဇာစားသောက်ပွဲကို အထူး ဧည့်သည်တော် အဖြစ် တက်ရောက်လာတဲ့ ယန်ထယ်မိုကို ဂုဏ်ပြုတဲ့အနေနဲ့ အရက်တစ်ခွက် သောက်ကြဖို့လား ခင်ဗျား”

ခမ်းယန်ကွမ်းက အရက်ခွက်ထဲအရက်အနည်းငယ်ထည့်ကာ အသာမြောက်၍ပြောသည်။ ကျန်ဧည့်သည် များကလည်း အရက်များဖြည့်ယူကာ ကိုင်မြောက် ဆုတောင်း၍ သောက်လိုက်ကြသည်။

မြင်းလည်းမောင်း ပြိုင်ပွဲတွင် အနိုင်ရခဲ့မှု အပေါ် ဂုဏ်တင်ကာ ဆုမွန်တောင်းပေးခဲ့သည့် ယန်ထယ်မိုကို ခမ်းယန်ကွမ်းက ထုံးတမ်းစဉ်လာတုံ့ပြန် ဂုဏ်ပြုမှု ဖြစ်နိုင်သော်လည်း ယန်ထယ်မိုအဖို့တော့ ပို၍မျက်နှာသာရသွားခဲ့လေသည်။

“ကျွန်တော်အနေနဲ့ အကျိုးအကြောင်း ရှင်းပြစရာ ကိုစွဲတစ်ခု ရှိနေပါတယ်။ အဲဒါကတော့ သခင်မလေး တုကူးချင်းချင်းကို မြင်းလည်းပြိုင်ပွဲမှာ ကျွန်တော် မြင်းလည်းပေါ် လိုက်ပါ အဖော်ပြုပေးဖို့ မိတ်ဆွေလေး ကျောင်းဖန်းယောင်ရဲ့ ခွင့်ပြုချက်နဲ့ခေါ်သွားပြီး အချိန်လေးနာရီကျော်ကျော် ငါးနာရီနီးနီးကြာပြီးမှ ပင်လယ်ဂေဟာဖျံ ပြန်ပို့ပေးနိုင်ခဲ့တဲ့အကြောင်းပါပဲ”

ယန်ထယ်မိုက စကားစလိုက်ပြန်သည်။

ကျောင်းဖန်းယောင်တို့ အပါအဝင် ဧည့်သည်အားလုံးသည် ထိုအကြောင်းကိုသိလိုနေကြပေရာ ယန်ထယ်မို ရှင်းပြမည်ကို စိတ်ဝင်တစားပင် နားစွင့်လိုက်ကြသည်။ ညစာစားသောက်ပွဲသည် ခေတ္တတိတ်ဆိတ်၍ပင် သွားသည်။

ယန်ထယ်မိုသည် စကားတိတ်တာ မိမိ ပြောကြားလိုသည်ကို အာရုံစိုက်နေကြသည့် ဧည့်သည်များကို တစ်ချက်

သိမ်းကျုံးကြည့်လိုက်ပြီးနောက် မြင်းလည်းမောင်း ပြိုင်ပွဲအပြီးတွင် ကျားဘုရင်ဂိုဏ်းကို အန်တုဆန်ကျင်သည့်စကားများပြောခဲ့သည့် ငါးယုံမာအန်းနားကို ဖမ်းထားသည်ဟု သတင်းပို့လာ၍ တုကူးချင်းချင်းကိုပါ အတူခေါ်၍ လိုက်သွားကြောင်း....

မာအန်းနားက ကျားဘုရင်ဂိုဏ်းအား ဆန်ကျင်သည့် စကားများကို တုကူးချင်းချင်းအား ပြောကြားခဲ့သည်ဟု ပင့်ကူနက် ယောက်စွမ်းကိက စွပ်စွဲရာ တုကူးချင်းချင်းအပေါ်တွင်လည်း အမှု မပတ်နိုင်အောင် မိမိက သေသေချာချာစစ်မေးခဲ့ရကြောင်း....

တုကူးချင်းချင်းက ထိုသို့ စကားများ မပြောပါဟု သက်သေခံခဲ့သည့်အတွက် မာအန်းနားကို လွှတ်ပေးလိုက်သည့်အကြောင်းများကို အာဝဇွန်း ရွှင်ရွှင်နှင့် သေသေချာချာ ရှင်းလင်းပြောကြားသည်။

ယန်ထယ်မို အပြောကောင်းသည့် အတွက် ဧည့်သည်အပေါင်း ခေါင်းတညိတ်ညိတ် ဖြစ်နေသည်။

ဧည့်သည်များသည်တုကူးချင်းချင်းထို့ ချစ်ခင်ကြသည်။ အချို့က မာအန်းနားအပေါ်တွင် ကရုဏာသက်ကြသည်။ ယောက်စွမ်းကိ၏ စွပ်စွဲချက်မှာ မာအန်းနားသာမက တုကူးချင်းချင်းပါ အန္တရာယ် ကြုံစရာရှိနေလျက် ယန်ထယ်မိုက နှစ်ယောက်လုံး အပြစ်လွတ်အောင် လုပ်ဆောင်နိုင်ခဲ့သည့်အတွက် ကျေနပ်ကြသည်။

ညွှန်သည်များသည် ယန်ဖူးမြို့လေး၏ ထင်ရှားသော
သိုင်းသမားများဖြစ်ကြလျက် အများစုက အင်အားကောင်း
သော ကျားဘုရင်ဂိုဏ်းနှင့် အဆင်ပြေပြေ ဆက်ဆံလိုကြ
သည်။

ကျားဘုရင်ဂိုဏ်းကို နယ်ချဲ့ချီတန်းများ၏ လက်ကိုင်
တုတ်အဖြစ် မလိုမလားဖြစ်နေကြသူ စာနည်းအကျဉ်းခါ
ဝင်သည်။

ထိုသူများပင်လျှင် ယန်ထယ်မို၏ လုပ်ဆောင်မှု များကို
ကျေနပ်သဘောကျကြသည်။

ညစာ စားသောက်ရင်း ယန်ထယ်မိုသည် ဖွင်းလျှာ
များ အထက်တန်းကျ ကောင်းမွန်ကာ အရသာ အလွန်
ကောင်းကြောင်း တဖွဖွပြောဆိုချီးမွမ်းသည်။ ညစာစားပွဲ
အတွက် ဖင်းလျှာများ စီမံသူ တုပိုးလော့မှာ ကျေနပ်ပီတိ
ဖြစ်ပြီးရင်းဖြစ်နေရသည်။

ကျောင်းပန်းယောင်နှင့်လည်းစကားအဆင်ပြေအောင်
ပြောဆိုနိုင်ခဲ့သည်။

ထိုနေ့ညက တည်ခင်းသော ပင်လယ်ဂေဟာ၏ ညှိစာ
စားသောက်ပွဲကို ယန်ထယ်မိုက ကောင်းကောင်း 'ထိန်း'
လိုက်နိုင်ပေသည်။

ထိုညစာ စားသောက်ပွဲ ပြီးသွားသည့်နောက် မြစ်
လှည်းမောင်း ပြိုင်ပွဲတွင် ယန်ထယ်မို ညှစ်ပတ်ခဲ့သည်ဟု
ပြောဆိုနေမှုများလည်း ရပ်တန့်သွားကြသည်။

ကျောင်းပန်းယောင်နှင့် တုကူးချင်းချင်းတို့နှစ်ယောက်
မှာတော့ အောင်သက်သက်သာ တျိတ်၍ ဖြစ်နေ ကြရ
သည်။

ညသန်းခေါင်ကျော် လောက်တွင် ညစာစားသောက်ပွဲ
လက်စသိမ်းသည်။

ညွှန်သည်များ ပြန်သွားကြပြီးနောက် တုကူးချင်းချင်း
သည် မိမိ၏ အိပ်ခန်းသို့ ဖုတ်သေးဘဲ ပင်လယ်ဂေဟာ၏
ပန်းခြံလေးတစ်ခုထဲတွင် တစ်ယောက်တည်းလမ်းလျှောက်
နေသည်။

ထိုပန်းခြံသည် ပင်လယ်ဂေဟာအတွင်းတက် ပိုင်းတွင်
ရှိသည်။ သီးသန့် အပန်းဖြေ ပန်းခြံလေးတစ်ခု ဖြစ်သည်။
သေးငယ်သော်လည်း စန်းပေါင်းစုံတို့ကို စနစ်တကျ စိုက်
ထားကာ ရေကန်ငယ်လေးတစ်ခုနှင့် တောင်အတုတစ်လုံး
ပင်ရှိသည်။

ဆောက်လုပ်ပုံ စနစ်ကျသည့်အတွက် လှပစင်မောကာ
ဆွတ်ပျံ့ဖွယ်ရာကောင်းသည်။

သူမသည်အတော်ပင် မကျေနပ်ဖြစ်နေသည်။ သို့သော်
မကျေနပ်မှုများ အတွက် မည်သူ့ကို အပြစ်တင်ရမည်ကို
တော့မသိ။

မြင်းလှည်းမောင်း ပြိုင်ပွဲတွင် ယန်ထယ်မို့ ညှစ်ပတ်ခဲ့သည်ကို သူမ ကိုယ်တိုင် မျက်မြင်ဖြစ်ခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် ယန်ထယ်မို့က အပြောကောင်းကောင်း၊ ပရိယာယ်ကြွယ်ကြွယ်ဖြင့် ပါးနပ်ကောက်ကျစ်စွာ လုပ်ဆောင်ပြောဆိုသွားခဲ့ရာ ခမ်းယန်ကွမ်းအပါအဝင် အားလုံးကပင် သူ့အပေါ် အပြစ်မမြင်ကြသည့် အတွက် တုကူးချင်းချင်း အနေဖြင့် ဘာမျှမလုပ်နိုင်တော့။ မိမိမျက်မြင် တွေ့ခဲ့သည်များထိုင်မထုတ်ဖော်သာတော့။

ခြေသံဖွဖွလို့ ကြားမိသောကြောင့် အတွေးများနေရာမှ တုကူးချင်းချင်း ဆတ်ခနဲ လှမ်းကြည့်မိသည်။

သူ့အနားတွင် လူတစ်ယောက် ရပ်နေသည်။
ငါးပျံမာအနီးနားပင် ဖြစ်သည်။

တုကူးချင်းချင်း၏စိတ်ထဲတွင် သူမထံသို့ ငါးပျံမာအနီးနား တစ်ချိန်ချိန်တွင် ရောက်လာလိမ့်မည်ဟု သိနေသည်။ သို့သော် သည်မျှ မြန်မြန်ဆန်ဆန် ရောက်လာလိမ့်မည်လို့ တော့ မထင်မိပေ။

မာအနီးနား ရုတ်တရက်ရောက်လာမှုကြောင့် မအံ့ဩသော်လည်း အနည်းငယ်စော့စော့ စိတ်လှုပ်ရှားသွားမိလေသည်။

“ဟော...ဒေါ်လေး ရောက်လာပြီကိုး”
သူမပါးစပ်မှ ရေရွတ်သလို ပြောထွက်သည်။

“ဟုတ်တယ်... ကျုပ်ပဲ။ မင်းကို မေးစရာလေးတွေ အရေးတကြီးရှိနေတာကြောင့် မြန်မြန်ဆန်ဆန်ရောက်လာတာ”

“ဘာများမေးမလို့လဲ ဒေါ်လေး”

“ကျောင်းဖန်းယောင်ဆိုတဲ့ သူငယ်လေးအပေါ် မင်းက ဘယ်လိုသဘောထား ရှိလဲ”

“အို...ဒေါ်လေးကလဲ”

တုကူးချင်းချင်း မျက်နှာလေး ရဲခနဲဖြစ်ကာ ခေါင်းငုံ့သွင်းသည်။

မာအနီးနားမှာ အတွေ့အကြုံများစွာရင့်ကျက်နေသည့် အမျိုးသမီးကြီးဖြစ်လေရာ တိုတိုကျကျ ဝန်ခံထုတ်ဖော် မပြောသော်လည်း ကျောင်းဖန်းယောင်နှင့် ပတ်သက်၍ တုကူးချင်းချင်း၏ ရင်ထဲတွင် မည်သို့သောခံစားမှု ရှိနေကြောင်း ကောင်းကောင်း အကဲခတ်မိသွားသည်။

“ကျောင်းဖန်းယောင်ဟာ အရှေ့ပင်လယ်က သိုင်းမျိုးဆက် တစ်ယောက်လို့ ပြောသံ ကြားရတယ်၊ အဲဒါ တကယ်ပဲလား”

မာအနီးနားက ဆက်မေးသည်။

“ဟုတ်ပါတယ်၊ သူ့ဟာ ကျွန်းနက်စံအိမ်ရဲ့ နောက်ဆုံး ကျန်နေတဲ့ မျိုးဆက်ပါ”

ဤစကား ကြားရသောအခါ မာအနီးနား၏အမူအရာ အထူးပင် လေးနက်တည်ကြည်လာသည်။ စိတ်အားထက်

သန်သည့် အရိပ်အသွင်များလည်း သိသိသာသာပင် ပေါ်လွင်လာသည်။

“ဒီလိုဆိုရင် သူ့လက်ထဲမှာ မဟူရာကမာခွံ ရှိနေမှာပေါ့”

မာအန်းနား၏ အမေးစကားက အလေးတကြီး နှိုင့်သည်။ အသံလည်း တုန်ခါနေသည်။ စိတ် အကြီးအကျယ် လှုပ်ရှားနေကြောင်း သိသာသည်။

တုကူးချင်းချင်းက ချက်ချင်း အဖြေမပေး။ တွေးဆစဉ်းစားနေသည်။

သူမသည် အသက်ယော်ရွယ်သော်လည်း ပင်လယ်ဂေဟာလို့ သိုင်းအဖွဲ့ကြီး တစ်ခု၏ သခင်မလေးအဖြစ် ဦးစီးခေါင်းဆောင်နေရာ ချင့်ချင်ချိန်ချိန် လုပ်ဆောင်လေ့ ရှိသည်။ အသက်ကို ကယ်တင်ကူညီပေးခဲ့မှု ရှိသည့်အတွက် မာအန်းနားအနေဖြင့် မိမိတို့အကောက်ကြံလိမ့်မည်မဟုတ်ဟု စဉ်းစားသည်။

“မဟူရာကမာခွံဟာ ကျုပ်လုပ်ဆောင်ရမယ့်ကိုစွဲကြီးနဲ့ ပတ်သက်နေတယ်။ ကျောင်းဖန်းယောင်လက်ထဲမှာ ကျွန်းနက်စံအိမ် မိသားစုရဲ့ မဟူရာကမာခွံ ရှိတယ်ဆိုရင် သူ့အတွက် အများကြီးအကျိုးရှိနိုင်တယ်။ မင်းလဲ အကျိုးထူးခံစားရမှာပဲ”

စဉ်းစားချင်ချိန်နေသော တုကူးချင်းချင်းကို မာအန်းနားက ပြောသည်။

ကျောင်းဖန်းယောင်က သူသည် အရှေ့ပင်လယ် ကျွန်းနက်စံအိမ် မိသားစု၏ နောက်ဆုံးကျန်နေသော မျိုးဆက်ဖြစ်ကြောင်း စကားစပ်ပြောဆိုမိစဉ်က သူ့ထံတွင် မဟူရာကမာခွံ ရှိနေကြောင်း ပြောသည်ကို သူမကိုယ်တိုင် ကြားဖူးသည်။ သူမ၏ဖခင်အား ကျောင်းဖန်းယောင်က မဟူရာကမာခွံ ပြသသောအခါတွင်လည်း တုကူးချင်းချင်း တွေ့ဖူး မြင်ဖူးသည်။

ကျွန်းနက်စံအိမ် မိသားစုများ အစဉ်အဆက်ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်လာခဲ့သည့် ပစ္စည်းတစ်ခုအဖြစ်သာ သဘောထားခဲ့သည်။ နောက်ကွယ်တွင် လျှို့ဝှက်ချက် ရှိလိမ့်မည်ဟု မထင်ခဲ့။

မာအန်းနား၏ ပြောစကားအရ မဟူရာကမာခွံသည် လျှို့ဝှက်ကိုစွဲတစ်ရပ်နှင့် အဆက်အစပ်ရှိနေသည်။
“သူ့ဆီမှာ မဟူရာကမာခွံ ရှိပါတယ်”

နောက်ဆုံးတော့ တုကူးချင်းချင်းက အမှန်အတိုင်း ပြောလိုက်သည်။

“ကောင်းတယ်၊ အားလုံးအဆင်ပြေတော့မယ်၊ ရှေ့လလပြည့်ည သန်းခေါင်ယံ အချိန်မှာ အကွေ့တစ်ထောင်နဲ့ အိုင် အရှေ့ဘက်ကမ်းစပ်က သစ်ခြောက်ပင်ကြီးအောက်ကို အရောက်လာခဲ့ပါ”

စကားဆုံးသည်နှင့် ငါးပုံ မာအန်းနားသည် လှစ်ခနဲ ပြေးထွက်သွားသည်။

သူမက တစ်စုံတစ်ရာမေးမည်ပြုသော်လည်း မမိတော့။ ကိုယ်ဖော့ပညာ ကောင်းလှသော မာ အနန်းနား သည် အမှောင်ရိပ်များထဲ တိုးဝင်ပျောက်ကွယ်သွားလေပြီ။

* * *

ကျောင်းဖန်းယောင်မှလည်း ပင်လယ်ဂေဟာ ညစာ စားသောက်ပွဲမှ ပြန်လာပြီးနောက် အိပ်ချင်စိတ်လည်း မရှိသောကြောင့် သူ့နေထိုင်ရာ တဲအိမ်လေးနှင့် မလှမ်းမကမ်းရှိ စမ်းချောင်းအစပ်တွင် ခေါက်တို့ခေါက်ပြန် လမ်းလျှောက်နေသည်။

ခပ်ဖွဖွခြေသံထိုလို ကြားရသောကြောင့် ကြည့်လိုက်ရာ သူ့အနားတွင် ငါးပျံမာအနန်းနားရောက်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

“ဪ...ခေါ်လေးပါသား”

ကျောင်းဖန်းယောင်က နှုတ်ဆက်စကားဆိုလိုက်သည်။ ယူသည် ကျားဘုရင်ဂိုဏ်းကို တိုင်းတစ်ပါးသားနယ်ချဲ့ များ၏ လက်တိုင်တုတ် အမျိုးသားသစ္စာဖောက်များအဖြစ် ရှုမြင်နေသည်။ ကျားဘုရင်ဂိုဏ်းကို ဆန့်ကျင်ချေမှုန်းလို သည့်ဆန္ဒ ပြင်းပြ ထက်ဆန်နေသော်လည်း အခြေအနေ အချိန်အခါအရ အောင်အည်း ထိန်းသိမ်းနေရသည်။

ယန်ဖူးမြို့လေးတွင် ကျားဘုရင်ဂိုဏ်းအင်အားစောင့် တင်းသည့်အတွက် ရင်ဆိုင်နိုင်ရန် တတ်နိုင်သမျှ အင်အား စုဆောင်းမနေ သည်။

ငါးပျံမာအနန်းနားတို့၏ ကြိုးကြာဂိုဏ်းက ကျားဘုရင် ဂိုဏ်းက ရက်ရက်စက်စက် ချေမှုန်းပစ်ခဲ့သည်ကို ကျောင်း ဖန်းယောင်သိသည်။ မာအနန်းနားအနေဖြင့်လည်း ကျား ဘုရင်ဂိုဏ်း၏ ရန်စွယ်ကို ပုန်းရွှောင်ရင်း ကျားဘုရင် ဂိုဏ်း၏ တိုင်းတစ်ပါးသြဇာခံ မလှုပ်ရန် များကို အခါ အခွင့်သင့်တိုင်း ဖွင့်ထုတ်ပြောဆိုနေရာ သည်လုပ်ရပ်သည် မိုက်ရူးရဲဆန်သည်ဟု ဆိုနိုင်သော်လည်း ကျောင်းဖန်း ယောင်ကတော့ နှစ်သက်သဘောကျစာည်း။

မာအနန်းနားကိုလည်း မိတ်ဆွေ တစ်ယောက် အဖြစ် သဘောထားသည်။ ထို့ကြောင့် မာအနန်းနား ရောက်လာ သည့်တွင် ခင်ခင်မင်မင် ဆီးကြိုနှုတ်ဆက်စကား ဆိုလိုက် မြင်း ဖြစ်သည်။

“ရှေ့လ လပြည့်နေ့ည သန်းခေါင်အချိန်မှာ အကွေ့ တစ်ထောင်နဲ့အိုင် အရှေ့တက်ကမ်းစပ်က သစ်ခြောက်ပင် ကြီးအောက်ကို ဆက်ဆက်လာခဲ့ပါ”

မာအနန်းနားက တည်ကြည်လေးနက်သော အမူအရာဖြင့် ပြောသည်။

“ဟုတ်ကဲ့...လာခဲ့ပါမယ်”

လေးနက် တည်ကြည်သော အပြောအဆိုကြောင့် ထူး ခြားသည့် အင်အားကြီးတစ်ခု လွှမ်းမိုးလိုက်သလို ခံစား

ရတနာ မည်သည့်အကြောင်းကိစ္စတူပင် မမေးမြန်းတော့ဘဲ
ကျောင်းဖန်းယောင်က ခေါင်းညိတ်လက်ခံလိုက်သည်။

ကျောင်းဖန်းယောင် ထံမှ ချိန်းဆိုချက်ကို လက်ခံ
ကြောင်း အဖြေရသည်နှင့် မာအန်းနားလည်း လှစ်ခနဲ
ပြေးထွက်သွားသည်။

ထိုသို့ ထွက်အသွားတွင် စကားတစ်ခွန်း ရေရွတ်ပြော
ဆိုသည်။

“အရိပ်မဲ့ မှော်သိုင်း”

ကျောင်းဖန်းယောင် အံ့ဩတုန်လှုပ်သွားသည်။
ရုတ်တရက် ကြက်သေ ခံသလိုပင်ဖြစ်သည်။ ထို
နောက် သတိဝင်လာကာ မေးမြန်းမည်ပြုသည်။

သူ့အနားတွင် မာအန်းနား မရှိတော့။

လေပေတစ်ခုလို့ လျင်မြန်စွာ ရွေ့လျားကာ ပျောက်
ကွယ်သွားခဲ့လေပြီ။

ကျောင်းဖန်းယောင်၏ ခေါင်းထဲတွင်တော့ တွေးစရာ
တွေ အများကြီး ကျန်နေခဲ့သည်။

အရိပ်မဲ့ မှော်သိုင်းသည် အရှေ့ပင်လယ်သိုင်းလောက
၏ လျှို့ဝှက်အစွမ်းထက် သိုင်းပုံညာရပ်တစ်ခုဖြစ်ကြောင်း
သိုးသိုးသံ့သံ့တော့ ကျောင်းဖန်းယောင် ကြားဖူးထား
သည်။ ဘာမျှတော့ ရေရေရာရာ မရှိ။

သိုင်းလောကတွင် ပေါ်ပေါက်နေတတ်သော ယုံတမ်း
စကားဟူသာ ကျောင်းဖန်းယောင်က သဘောထားခဲ့၏။
စိတ်ဝင်စားမှုလည်းမရှိခဲ့။

ယခု အရှေ့ပင်လယ်နှင့် ဝေးကွာလှသော အနောက်
မြောက် နယ်ခြား ဒေသတွင် ထိုအရိပ်မဲ့မှော်သိုင်း၏အမည်
ကိုသာ ကြားနေရသည်။

မာအန်းနားနှင့် ထိုသိုင်းပညာ တယ်လို့ပတ်သက်မှု
ရှိလေသနည်း။ မိမိနှင့် လာရောက် အချိန်းအချက်လုပ်ခြင်း
သည် အရိပ်မဲ့မှော်သိုင်းနှင့် ဆက်နွယ်ပတ်သက်မှု ရှိနေ
လေသလား။

တွေးစရာတွေက များလှသည်။

* * *

ယန်ထယ်မိုသည် အိပ်မပျော်ပေ။
သူသည် ကျားဘုရင်ဂိုဏ်း၏ အရေးပါသော ဂိုဏ်းခွဲမှူး
တစ်ယောက်ဖြစ်လေရာ ကျားဘုရင်ဂိုဏ်းစခန်းတွင် သီး
သန့်အဆောင်တစ်ခုရထားသည်။ သူ့ကို ပြုစုဖြေဖျော်ရန်
လက်ပါးစေနှင့် အချော့တော် မိန်းကလေးများပင် ရရှိ
ထားသည်။

သည်နေ့ညတွင်တော့ ပင်လယ်ဂေဟာ၏ ထိပ်တန်း
ဟင်းလျာများနှင့် နှစ်ချို့အရက်ကောင်းများ ယောက်
စားခဲ့သေစီလည်း သူ၏ အဆောင်သို့ ပြန်ရောက်သော
အခါ အချော့တော် မိန်းကလေးများကို သူ့အပါးတွင်

မနေစေတော့တဲ့အိမ်ခန်းဆောင်ဝရန်တာတွင် တစ်ယောက်
တည်းထိုင်ကာ စဉ်းစား၍ နေသည်။

တုကူးချင်းချင်းနှင့် ပတ်သက်၍ သူ့ချွေးသည့် ခွင်က
တော့ အတော်ကို အားရစရာ ကောင်းနေသည်။ တုကူး
ချင်းချင်းသည် သူ၏ ပြန်ကြွက်လိုက်သည့် ပရိယာယ် ကွန်
ရက်ထဲတွင် တိုးဝင်၍နေသည်။

ပိုင်နိုင်တော့မှာကတော့ ဝေချွေးသလောက်ရှိနေသည်။
သို့ရာတွင်...

တုကူးချင်းချင်းသည် ကျောင်းဖန်းယောင်အပေါ်တွင်
အတော်လေး စိတ်တိမ်းညွတ် နေကြောင်းကိုလည်း ယန်
ထယ်မို အကဲခတ်မိသည်။

ကျောင်းဖန်းယောင်ကို တစ်နည်းမဟုတ် တစ်နည်း
ဘေးဖယ်ထုတ်ပစ်ဖို့ကတော့ လိုအပ်နေသည်။

လှုပ်ရှားသံထဲ သဲကြောင့် ယန်ထယ်မို၏ အတွေး စိတ်
ကူးများ ရပ်စန့်သည်။

ထိုင်နေရာမှ ဆတ်ခနဲထရပ်မိသည်။

သူ့ရှေ့တွင် ရုပ်လာသောလူတစ်ယောက်နှင့် မျက်နှာ
ချင်းဆိုင်မိသည်။

“ဟင်...ဦးလေး”

ယန်ထယ်မို၏ ပါးစပ်မှ ထွက်သွားသော နှုတ်ဆက်
သံတွင် အံ့အားသင့်မှု အရိပ်အယောင်တွေ ပြည့်လျှံနေ
သည်။ နှုတ်ဆက်သံထက် အံ့ဩရေရွတ်မိသံဟုဆိုသည့်
မှန်ကန်ပေလိမ့်မည်။

သူ့ရှေ့တွင် ရုပ်နေသူမှာ ကျားဘုရင်ဂိုဏ်း၏ ဂိုဏ်း
ချုပ်ကြီး ကိုးတောင်ကျား ယန်လုယန် ကိုယ်တိုင်ဖြစ်နေ၏။

ယန်လုယန်သည် နေ့ဘက်အချိန်များတွင်ပင် ယန်ထယ်
မို၏ သီးသန့်အခဆောင်သို့ လာရောက်လေ့မရှိ။ ယခု ညဉ့်ဦး
သန်းခေါင် ဆိုင်းမဆင့်ဗုမဆင့် ရုတ်ဟရက်ကြီး ပေါက်
ချလာသည်မှာ အတော်ပင် ထူးခြားသည်။

အရေးကြီးသော အကြောင်း ကိစ္စထူး တစ်ခုခုရှိ
ကြောင်း သိသာလှသည်။

“ကြီးကြပ်ဂိုဏ်းချုပ်ကတော် ငါးပျ မာအန်းနားကို
ဖမ်းမိထားတာ မင်းက လွှတ်ပစ်လိုက်တယ်ဆို”

ယန်လုယန်က ဒက်ခနဲဆိုသလို မေးသည်။

ယန်ထယ်မို၏ဝိတ်ထဲ ထင်ခနဲ ဖြစ်သည်။ သည်ကနေ
ညဉ့်ဦးပိုင်းလောကီက ဖြစ်ခဲ့သော ဤကိစ္စသည် ယခု သန်း
ခေါင်ကျော်ချိန်တွင်ပင် ကျားဘုရင်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး သိနေ
သည်မှာ တကူးတက လာရောက် သတင်းပို့အကြောင်း
ကြားသူရှိမှာ အမှန်။

ထိုသို့ လာဆတ်င်း ပို့ပေးသူမှာလည်း ပင့်ကူနက်
ယောက်စွမ်းကိစ္စလွဲ၍ အခြားသူမဖြစ်နိုင်။

ပုံးပိမနေဘဲ အမှန်အတိုင်းပြောပြရန် ယန်ထယ်မို ဆုံး
ဖြတ်လိုက်သည်။

“ဟုတ်ပါတယ် ဦးလေး၊ ကျားဘုရင်ဂိုဏ်းရဲ့ အကျိုး
ကျေးဇူးအတွက် ဒီလိုလုပ်လိုက်တာပါ”

ယန်ထယ်မိုက အဖြေပေးလိုက်သည်။

“ကျားဘုရင်ဂိုဏ်းအတွက် ဘယ်သို့ အကျိုးကျေးဇူး ရနိုင်မှာလဲ”

ယန်ထယ်မိုက ဖြစ်ပျက်ပုံများကို အကျဉ်းချုပ် ရှင်းပြ သည်။

ထို့နောက် ဆက်လက်၍....

“သူ့ရဲ့ မုသားသက်သေခံစကားကို လက်ခံပြီး ငါးပျံ မာအန်းနားကို လွှတ်ပေးလိုက်တဲ့အတွက် တုကူးချင်းချင်း ဟာ ကျွန်တော်ကို ကျေးဇူးတုံ့ပြန်တဲ့အနေနဲ့ မျက်နှာသာ ပေးရမိတော့မယ်။ ကျွန်တော်က ဒီအခွင့်အရေးကို အသုံး ချပြီး တုကူးချင်းချင်းကို လက်ထပ်ထိမ်းမြားလူဖို့ စိတ်ကူး ထားပါတယ်။ ဒီလိုဆိုရင် ပင်လယ်ဂေဟာရဲ့ စည်းစိမ် ချမ်းသာနဲ့ အင်အားအစုစုဟာ ကျွန်တော်တို့ ကျားဘုရင် ဂိုဏ်းလက်အောက်ကို အလို့လို ရောက်လာကြပါလိမ့်မယ်”

ကိုးတောင်ကျား ယန်လုယန်သည် မျက်မှောင် မသိ မသာ ကြုတ်၍ နေသည်။

ထို့ကြောင့် ယန်ထယ်မိုက ဆက်၍ ပြောလိုက်ပြန်သည်။

“ငါးပျံမာအန်းနားက ကျွန်တော်တို့ကိုသာမှအနှောင့် အယှက် မပေးနိုင်ပါဘူး”

“ဒီနေ့ ဒီအချိန်လို အခြေအနေမျိုးဆိုရင်တော့ ယုတ် ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် မနက်ဖြန်ဆိုရင် အခြေအနေက တစ် မျိုး တစ်ဖုံ ပြောင်းသွားလိမ့်မယ်”

“ဘယ်လိုများ ပြောင်းလဲသွားမှာလဲ”

ယန်လုယန်က အနီးဝန်းကျင်ကို ရေ့ဝိုက်ကာ ကြည့် လိုက်ပြီး လေသံကို နှိမ့်ကာ....

“အထဲဝင်ပြီး ပြောကြရအောင်”

အလွန်အရေးကြီးသော လျှို့ဝှက်စကားများ ဖြစ်ရ မည်ဟု နားလည်လိုက်သည့်အတွက် ယန်ထယ်မိုက ဘာမျှ မေးမနေတော့။ ယန်လုယန်ကို အဆောင်ညှိခန်းထိသို့ ခေါ်လာခဲ့သည်။

“မနက်ဖြန်ဆိုရင် ချီတန်းတပ်တွေ သိုးစစ်ဆင် တိုက် ခိုက်လာတော့မယ်။ သူတို့နဲ့ သဘောတူထားတဲ့ လျှို့ဝှက် အစီအစဉ်တွေကို ငါတို့ အကောင်အထည်ဖော်ကြဖို့ အချိန် ရောက်ပြီ။ ဒီလိုအချိန်အခါမှာ ငါတို့အတွက် ရန်ဆူးရန် ပြောတဲ့တွေမရှိအောင် ဖယ်ရှားဖို့လိုတယ်”

ညှိခန်းထဲသို့ ရောက်သောအခါ ယန်လုယန်က ယန် ထယ်မိုကို နှစ်ကိုယ်ကြားပြောသည်။

ရှမ်းယန်း စစ်မြေပြင်တွင် တိုက်ပွဲများ အပြင်းအထန် ဖြစ်ပွားသည်။
ချီတန်းကျူးကျော်ရေးတပ်များသည် ရှမ်းယန်းမြို့ကို သိမ်းပိုက်နိုင်။ သူတို့၏ ထိုးစစ် အရှိန်အဟုန်သည် ရှမ်းယန်းမြို့ခံ စစ်ကြောင်းတွင် တန်၍နေသည်။

ရှေ့ဆက်မသွားနိုင်။

ထူနှစ်ထည်နှင့် ကြံကြံခိုင်ခိုင် ခုခံနိုင်ရန် အနောက် မြောက် နယ်ခြားဒေသရှိ တရုတ်တပ်ဖွဲ့ အားလုံးလိုလိုကို ချီတန်းတို့ ကျူးကျော်တိုက်ခိုက်လာသည်နှင့် ရှမ်းယန်းမြို့ တွင် စုစည်းသားလိုက်ကြလေရာ ကျူးကျော်သူများအဖို့ ရှမ်းယန်းမြို့မှအပ ကျန်မြို့ဝယ်များ၊ ရွာများတွင် လွတ် လပ်စွာ လှုပ်ရှားနိုင်နေသည်။

ယန်ဖူးမြို့လေးတွင်လည်း သိုနည်းနှင်နှင်ပင်။

ချီတန်း ကျူးကျော်ရေးတပ်များ နယ်ခြားကို ဖြတ် ကျော် စစ်ဆင်လာသည့် ပထမနေ့မှာပင် ကျားဘုရင် ဂိုဏ်းက ယန်ဖူးမြို့လေးကို သိမ်းပိုက်လိုက်ကြသည်။ ကျား ဘုရင်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ကိုးတောင်ကျား ယန်လှယန်က ယန် ဖူးမြို့လေး၏ မြို့စန် ဖြစ်လာသည်။

ကျားဘုရင်ဂိုဏ်းသည် ယန်ဖူးမြို့လေးတွင် မူလကပင် အင်အား အကောင်းဆုံးဖြစ်ပြီး တွင်ကျယ်နေရာ ယန်ဖူး မြို့လေး၏ အုပ်ချုပ်မှုအစပင်ကို သိမ်းပိုက်အုပ်စိုးရာတွင် အာဇာနည်အစခံမရှိ။

အခန်း (၅၅)

နယ်ချဲ့ ချီတန်းတို့၏ ကျူးကျော်စစ်တပ်သည်။ စစ်အင်အား အလုံးအရင်းဖြင့် နှစ်နိုင်ငံနယ်ခြားကို ဖြတ်ကျော်ကာ အပြင်းအထန် ထိုးစစ်ဆင်သည်။ ချီတန်း ကျူးကျော်ရေးတပ်များ၏ အဓိကပစ်မှတ်က ရှမ်းယန်းမြို့ ဖြစ်သည်။

ရှမ်းယန်းမြို့တွင် တရုတ်တပ်များ အခိုင်အမာ တပ်စွဲ ထားသည်။ ကျူးကျော်စစ်ဇင်လာလျှင် ခုခံတိုက်ခိုက်ရန် စစ်ပြင်ဆင်မှုများကိုလည်း လေသေချာချာ စီမံလုပ်ဆောင် ထားသည်။

ဒီရေလှိုင်းများတက်သလို အင်အား အလုံးအရင်းဖြင့် စစ်ဆင်တိုက်ခိုက်လာသော ချီတန်း ကျူးကျော်ရေးတပ် များသည် စနစ်ကျနစွာ အခိုင်အမာ တည်ဆောက်ထား သော ရှမ်းယန်းမြို့ခံစစ်ကြောင်းကို မထိုးဖောက်နိုင်။

ယန်ဖူးမြို့လေးရှိ သိုင်းဂိုဏ်းအများစုမှာ ကျားဘုရင်
ဂိုဏ်း၏ မိတ်ဆွေသို့မဟုတ် ဩဇာခံတွေဖြစ်ကြလေရာ ကျား
ဘုရင်ဂိုဏ်းက သိမ်းပိုက်စိုးမိုးလိုက်မှုကို လိုလားနာခံကြ
သည်။

ကျောင်းဖန်းယောင်တို့လို တိုင်းတစ်ပါး သားတို့၏
နယ်ချဲ့မှုကို မလိုလား။ အမျိုးသားသစ္စာဖောက် ကျား
ဘုရင်ဂိုဏ်းကို မလိုလားသူများပင် ပြောင်းလဲသွားသော
အခြေအနေတို့ကြောင့် ခပ်လျှိုလျှို လုပ်နေကြရသည်။

ဘာမျှ မလုပ်ရှား။

စောင့်ကြည့်သလို ရှိနေသည်။

ပင်လယ်ဂေဟာသည် မူလကပင် ကျားဘုရင်ဂိုဏ်းနှင့်
အပြန်အလှန် ဆက်ဆံမှုရှိပြီး ရင်းနှီးသလိုရှိနေရာ ဂေဟာ
ရှင် သခင်မလေး တုကူးချင်းချင်းသည် ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအရ
ကျားရဲ ယန်ထယ်မိုအပေါ် အမြင်ကတ်သော်လည်း ယန်ဖူး
မြို့ကို သိမ်းပိုက်အုပ်စိုးလိုက်သော ကျားဘုရင်ဂိုဏ်းနှင့်
အလိုက်သင့် ပူးပေါင်းနေရသည်။

ထိုသို့ သိမ်းပိုက်အုပ်စိုးပြီး နောက်တစ်နေ့တွင် ချိတန်း
တပ်ဖွဲ့ငယ်တစ်ခုရောက်ရှိလာကာ ကျားဘုရင်ဂိုဏ်းစခန်း
တွင် တပ်ချအခြေစိုက်လိုက်ရာ ယန်ဖူးမြို့လေးတွင် ကျား
ဘုရင်ဂိုဏ်း၏ အနေအထားခိုင်မာသွားသည်။

ကျားဘုရင်ဂိုဏ်းကလည်း ခပ်ကြမ်းကြမ်းပင်လက်စွမ်း
ပြသည်။

သူတို့ကို မနာခံ ဆန့်ကျင်သူများကို ရက်ရက်စက်စက်
ချေမှုန်းသည်။ ဆန့်ကျင်မည့်သူဟု သံသယဖြစ်လျှင်ပင် ဖမ်း
ဆီးချုပ်နှောင်သည်။ နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းသည်။

ယခင်က သူတို့နှင့် မကျေမလည်ရှိခဲ့သူများကို ရှာဖွေ
ဖော်ထုတ်ကာ ဒဏ်ခတ်စီရင်သည်။

ငါးပုံမာအန်းနားမှာ ကျားဘုရင်ဂိုဏ်းမှ အလို့အရှိ
ဆုံးလူလိုဖြစ်လာသည်။ ဖမ်းဆီးရမိနိုင်ရန် လိုက်လံရှာဖွေ
သည်။ စုံစမ်းသည်။

သို့သော်....

မာအန်းနားမှာ မြေလျှိုး မိုးပုံသွားသည့်အလား
ပျောက်ချက်သား ကောင်းနေသည်။

ဘယ်လိုမှ စုံစမ်း၍မရ။ ရှာ၍မတွေ့။

* * *

ကျားရဲယန်ထယ်မိုသည် ယန်ဖူးမြို့လေး၏ လုံခြုံရေး
အကြီးအမှူးဖြစ်လာသည်။ လုံခြုံရေးထို ထိပါးမည့်သူများ
ဟု ယူဆလျှင် နေရာတွင်ပင် သေဒဏ် စီရင်နိုင်ခွင့် ရထား
သည်။

ဤသို့ ခေးထက်လာသည်နှင့် ယန်ထယ်မိုသည် ကျောင်း
ဖန်းယောင်ကို တစ်ခါတည်း အဆုံးစီရင်ပစ်ဖို့ စိတ်ကူးပေါ်
ခဲ့သည်။

သို့သော် ကျောင်းဖန်းယောင်သည် ယန်ဖူးမြို့လေးတွင် အသိအကျွမ်းများကာ လူချစ်လူခင်ပေါ်သည့်အပြင် တုကူးချင်းချင်းကလည်း ခင်မင်အရေးပေးနေလေရာ ခိုင်လုံသော အကြောင်း တစ်စုံတစ်ရာမပြနိုင်ဘဲ သည်အတိုင်း ပေါ်မင်ကြီး အဆုံးစီရင်ပစ်၍ မဖြစ်နိုင်ပေ။

မြို့နေသိုင်းသမားအများစုက ယန်ထယ်မိုအပေါ် အမြင်စောင်းသွားနိုင်သည်။ အထူးသဖြင့် တုကူးချင်းချင်း၏ အချက်သို့ အမုန်းထားမှုကိုရင်ဆိုင်ရမည်။

ထို့ကြောင့် ယန်ထယ်မိုသည် စိတ်ထင်တိုင်း အရမ်းလှော်။

အဆတ်နှိုင်ဆုံး ထိန်းသိမ်းနေသည်။

ကျောင်းဖန်းယောင်ကို ဒဏ်ခတ်စီရင်နိုင်ရန် အကျိုးအကြောင်းရှိအောင် ကြိုးစားနေသည်။

သည်လိုကိစ္စမျိုးအတွက် အားထားရသူမှာ ပင့်ကူနက် နယောက်စွမ်းကိသာရှိသည်။

ယောက်စွမ်းကိသည် ကြားစားသတင်းပေးတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ ဆုလာဘ် ငွေကြေးလည်း အလွန် မက်မောသည်။

ပြီးတော့ သည်အလုပ်မျိုးနှင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ပြုနေသည့် မိန်းမကြီးတစ်ယောက်မို့ အကွက်လည်း မြင်၏။ တယ်လိုမျိုးလုပ်ရမည်ကိုလည်း အထာကျွမ်းသည်။

ထို့ကြောင့် ပင့်ကူနက်ယောက်စွမ်းကိကို တွေ့ဆုံကာ သတင်းစုံစမ်းခိုင်းဖို့ ယန်ထယ်မို ဆုံးဖြတ်သည်။

ယောက်စွမ်းကိကိုဆုံနိုင်ရန်ကတော့ သွယ်မယောင်နှင့် ခက်သလိုရှိနေသည်။

တုကူးချင်းချင်း၏ သက်သေခံပြောကြားချက်ကို အမှန် ဟုယူကာ မဝအန်းနားအား လွှတ်ပေးခဲ့ပြီးသည့်နောက် ယောက်စွမ်းကိမှာလည်း ပျောက်ချက်သား စောင်းမနေသည်။

ယန်ထယ်မိုကို လာမတွေ့တော့။ ကျားဘုရင်ဂိုဏ်းကို ဆန့်ကျင်အာခံသည့် လူများအကြောင်း သတင်းလာပေးခြင်းမျိုးပင် မလုပ်တော့။

ယောက်စွမ်းကိ ရောက်မလာတော့ ယန်ထယ်မိုက ယောက်စွမ်းကိကို လိုက်ရှာရတော့သည်။

သူ့ဂိုဏ်းခွဲမှ ဂိုဏ်းသားတစ်ယောက်ကို အထူးတာဝန် ပေးကာ ယောက်စွမ်းကိနှင့် တွေ့ဆုံဆက်သွယ်နိုင်အောင် သတင်းစုံစမ်းစေသည်။

ယန်ဖူးမြို့လေးကို ကျားဘုရင်ဂိုဏ်းက သိမ်းပိုက်အုပ်စိုးမှု ၃-ရက်ခြောက်သောနေ့တွင် ယန်ထယ်မို ကင်းစခန်းများကို လှည့်ပတ်စစ်ဆေးပြီး ကျားဘုရင်ဂိုဏ်းစခန်းသို့ ပြန်အရောက်သူ၏ လူယုံဇာတ်သိုင်းသမားက သူ့နားကပ်ကာ တီးတိုးသတင်းပေးသည်။

“ဂိုဏ်းခွဲမှူးတွေ့ချင်နေတဲ့ ပင့်ကူနက်မကြီးကို ရှာတွေ့လို့ ခေါ်ထားပါတယ်”

“ခဟ...ဟုတ်သားကွ။ အဲဒီမိန်းမကြီး အခုဘယ်မှာလဲ”
ယန်ထယ်မိုက ဝမ်းသာအားရပင်ပြန်မေးသည်။

“ဂိုဏ်းခွဲမှူးရဲ့အဆောင်က သီးသန့်အခန်းငယ်လေးထဲမှာ ရှိနေပါတယ်။ သူက မလိုက်ချင်ဘူး ဘာညာအင်တင်စာင်လုပ်နေလို့ အတော်ကိုကြိုးစားပြီး ရအောင်ခေါ်လာခဲ့ရတယ်”

“မင်းတော်တယ်၊ ဒီအတွက် မင်းကိုကောင်းကောင်းဆုချမယ်”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဂိုဏ်းခွဲမှူးခင်ဗျာ”

“ငါအခုပဲ သူ့ကိုသွားတွေ့မယ်၊ သူနဲ့ငါ တွေ့ဆုံနေတုန်း ငါအဆေခင်ထဲတို့ ဘယ်သူမှ ဝင်မလာစေနဲ့”

“ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျ”

“ပင့်ကူနက်မကြီး ပြန်တဲ့အခါမှာလဲ နောက်ယောင်ခံလှိုက်သွား၊ သူ့ အိမ်ကိုတန်းတန်းမတ်မတ် ပြန်သလား။ တစ်ယောက်ယောက်ဆီ ဝင်တွေ့သေးလားဆိုတာ သေသေချာချာ ကြည့်ခဲ့”

“ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျ”

* * *

သူနေထိုင်ရာအဆောင်၏ သီးသန့်အခန်းငယ်လေးထဲသို့ ယန်ထယ်မို ဝင်လိုက်သည်။
အထဲသို့ဝင်ပြီးသည်နှင့် တံခါးကိုသေသေချာချာ ပိတ်ပစ်လိုက်သည်။

သီးသန့် အခန်းငယ်လေးတွင် ပြတင်းပေါက်ပင် မရှိ။
ယောက်ျားတိုင်းအလတ်စားတစ်တိုင် ထွန်းထားသည့်အတွက် မှောင်ပိန်း၍တော့ မနေ။

အားပျော့ပျော့ အလင်းရောင် ရှိနေသည်။ ထင်ထင်ရှားရှား မဟုတ်သည့်တိုင် ဝိုးတိုးဝါးတား မြင်နိုင်သည်။
ဝိုးတဝါး အလင်းရောင်ကြောင့် သီးသန့် အခန်းငယ်လေးထဲရှိ ထိုင်ခုံတစ်ခုပေါ်တွင် ငူငူကြီး ထိုင်နေသော အမျိုးသမီးကြီး တစ်ဦးယောက်၏ အသွင်အဏ္ဍာန်ကို ယန်ထယ်မို တွေ့မြင်ရသည်။

ပင့်ကူနက် ယောက်ျားကလေးကလေး ဖြစ်သည်။
ယောက်ျားကလေးသည် ဘာသံမျှလည်း မပြု။ ဘယ်ဆီမျှလည်း မလှုပ်ရှား။ နှုတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်စွာငူငူကြီးထိုင်နေရာသားကောင်ကို ချောင်းနေသော ငှက်ဆိုးကြီးတစ်ကောင်နှင့် တူသည်ဟုပင် ယန်ထယ်မို၏စိတ်ထဲတွင် ထင်မိသည်။
ယန်ထယ်မိုသည် ယောက်ျားကလေးအပေါ်တွင် အမြင်သိပ်မကြည်ပါ။ မတတ်သာသည့် အခြေအနေကြောင့်သာ ယောက်ျားကလေးကို သတင်းစုံစမ်းခိုင်းရန် ခေါ်ယူတွေ့ဆုံရခြင်းဖြစ်သည်။ သည်တော့ ယောက်ျားကလေးကို ငှက်ဆိုးတစ်ကောင်ဟု ထင်မြင်မိသည်က သိပ်မဆန်းလှပါ။
သူ့စိတ်ထဲတွင်လည်း အတော်ပင် လေးလံ ထိုင်းမှိုင်းသွားရသည်။ မပြောလျှင်လည်း မပြီးသည်မို့ နှုတ်ဆိတ်ကောင်း စလိုက်ရသည်။

“ကျန်းကျန်းမာမာပဲ မဟုတ်လား ယောက်ျားကလေး”

“ဟုတ်ကဲ့...ကျန်းမာပါတယ်၊ ကျုပ်ကို ဒီလို အရေးတယူ မေးဖော်ရတာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

“ပင်လယ်ဂေဟာရဲ့ အရှင်သခင်မ ရေသူ့မနတ်မယ် တုကူးချင်းချင်းအကြောင်း ခင်ဗျား အတော်သိမယ် ထင် တယ်”

“ဒီယန်ဖူးမြို့လေးမှာ သူ့အကြောင်းမသိတဲ့လူ ရှိမှာ တဲ့လား၊ ကျုပ်ကတော့ သူများတွေထက် ပိုသိတာပေါ့၊ သူတို့မျိုးရိုးက အရှေ့ပင်လယ်က၊ အနောက်မြောက် နယ် ခြား ဒေသကိုရောက်လာပြီး အခြေစိုက် နေထိုင်ကြတာ၊ မျိုးဆက်သိုင်းပညာ အစွမ်းထက်တယ်၊ တုကူးချင်းချင်း ဟာ ဥစ္စာပေါ် ရုပ်ချောပြီး သိုင်းပညာလဲ ထက်မြက်တော့ သူ့ရဲ့မေတ္တာကို ရယူချင်ကြတဲ့ လူငယ်လူရွယ် သိုင်းသမား တွေ အများကြီးပဲ၊ ဒါပေမယ့် ကျောင်းဖန်းယောင် ဂျီနေ စာဆိုတော့ အဲဒီလူတွေ တုကူးချင်းချင်းကို ဘယ်လိုမှမရ နိုင်ကြပါဘူး၊ တုကူးချင်းချင်းရဲ့ ဖူးစာဖက်က ကျောင်း ဖန်းယောင်ပဲ ဖြစ်လိမ့်မယ်”

“ဪ—အင်း...ကျောင်းဖန်းယောင် အကြောင်းကို ကော ခင်ဗျား ဘယ်လောက်သိထားသလဲ”

“ကျောင်းဖန်းယောင်ရဲ့မျိုးရိုးကလဲ အရှေ့ပင်လယ်က လို့ ပြောသံ ကြားတာပဲ၊ သူက ယန်ဖူးမြို့လေးမှာရှိတဲ့ မြင်းသုံးကောင် သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးအဖွဲ့ စခန်းခွဲရဲ့ ဒုတိယတာဝန်ခံအလုပ် လုပ်နေတယ်၊ စိတ်ထားဖြောင့်မတ်

ပြီး ရိုးသားတယ်၊ ကြီးစားတယ်၊ ရှေ့လျှောက် ကြီးပွား တိုးတက်မယ့် အလားအလာတွေ အများကြီးရှိတယ်”

“ကျွန်တော်က ကျောင်းဖန်းယောင်ရဲ့ ဝေပျာ့ကွက်နဲ့ ဟာကွက်တွေကို သိချင်နေတာ၊ ခင်ဗျားပြောတာက သူ့ ကောင်းကြောင်း တွေချည်းပဲကိုး”

“သူ့အကြောင်း မကောင်းသတင်းတွေ ကြားချင်နေ မယ်ဆိုတာ ကျုပ်ရိပ်မိပါရဲ့၊ ဂိုဏ်းခွဲမှုနဲ့ ကျောင်းဖန်း ယောင်တို့က မိန်းမ အပိုးပြိုင်ဘက်တွေလို ဖြစ်နေကြတာ ကိုး၊ ကျုပ်အနေနဲ့ကလဲ ဂိုဏ်းခွဲမှုကြားချင်သလို ကျောင်း ဖန်းယောင်ရဲ့ အပြစ်အနာအဆာတွေ၊ မကောင်းသတင်း တွေ ပြောပြချင်ပါရဲ့၊ ဒါပေမယ့် သူ့မှာအပြစ်ပြောစရာ စစ်ခုမှတောင် မရှိတာခက်နေတယ်”

“ဟုတ်ရဲ့လားဗျာ”

“ဟုတ်တာပေါ့၊ ကျောင်းဖန်းယောင်ဟာ အလောင်း အစား မလုပ်ဘူး၊ မိန်းကလေးတွေနဲ့ ရောရောနှောနှော ရှုပ်ရှုပ်ပွေပွေလဲ မနေတတ်ဘူး၊ စားသောက်ပွဲတွေ၊ ညှိခံ ပွဲတွေ၊ အများအားဖြင့်တော့ ပင်လယ်ဂေဟာရဲ့ စား သောက်ပွဲတွေဆိုပါတော့...တက်ပြီး စားသောက်တဲ့အခါ မှာ အရက်တစ်ခွက်တစ်ဖလား မော့တာကလွဲလို့ သောက် သောက်စားစားလဲ မရှိဘူး၊ သူတစ်ပါးအပေါ် အတောစက် ကြံဖို့လဲ စိတ်မကူးဘူး၊ အလုပ်ချိန်တွေမှာဆိုရင် မြင်းသုံး ကောင် သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးအဖွဲ့ စခန်းခွဲမှာ လုပ်စရာ ရှိတာတွေကို မခိုမကတ်လုပ်တယ်၊ အချိန်ဆွဲတာတို့အာတို့

တောင် မရှိဘူး၊ အလုပ်ချိန်ပြီးရင် သူ့တဲအိမ်လေးကို ပြန်
ပြီး စာဖတ်ချင်ဖတ်၊ သိုင်းလေ့ကျင့်ချင် ကျင့်တယ်၊ လပြည့်
လကွယ်နေ့တွေမှာတော့ ပင်လယ်ဂေဟာကို အလည်အပတ်
သွားပြီး တုကူးချင်းချင်းနဲ့ တွေ့ဆုံစကားပြောတယ်၊ ကဲ...
သူ့မှာ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး အပြစ်အနာအဆာ ရှိမှာတဲ့လဲ”

“ကျောင်းဖန်းယောင်ဟာ ခြောက်မြစ်ကင်း သဲလဲစင်
တဲ့ လူတစ်ယောက်တော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး”

“ဂိုဏ်းခွဲမှူး ဘာကိုဆိုလိုချင်တယ်ဆိုတာ တည့်တည့်သာ
ပြောပြပါလား၊ ဝေဒလည်ကြောင် ပတ်လုပ်မနေပါနဲ့တော့”

“ကျောင်း ဖန်း ယောင် ဟာ တုကူးချင်းချင်းအတွက်
တောင်းကျိုးထက် ဆိုးကျိုးကိုပဲ ပေးနိုင်လိမ့်မယ်လို့ ကျွန်
တော်က ယုံထားတယ်၊ ဒါကြောင့် ကျောင်းဖန်းယောင်ကို
တုကူးချင်းချင်းရဲ့ ဘေးကနေ ဖယ်ထုတ်ပစ်ရမယ်”

“ဟုတ်ပါပြီ၊ အဲဒီအတွက် ကျုပ်က ဘာလုပ်ပေးရ
မှာလဲ”

ယန်ထယ်မိုက တစ်ချက်စဉ်းစားလိုက်ပြီး...
“ကျောင်းဖန်းယောင်ဟာ ချိန်စား မိတ်ဆွေတွေကို
မလိုလားဘူး၊ ကျွန်တော်တို့ ဟွားဘုရင်ဂိုဏ်းကို ဆန်
ကျင်ဖို့ ကြံစည်နေတယ်လို့ ကျွန်တော် သံသယဖြစ်တယ်၊
ဒါပေမယ့် သက်သေအထောက်အထားမရှိလို့ ဘာမှမလုပ်
နိုင်ဘူး၊ သက်သေအထောက်အထားတွေကို ခင်ဗျား ရှာ
ပေးနိုင်တယ် မဟုတ်လား”

ယောက်စွမ်းကိက ကောက်ကျစ်သော အပြုံးတစ်ခု
ပြုံးလိုက်သည်။

“ကျုပ်က ဒီအလုပ် လုပ်စားနေတာပဲလေ၊ ဂိုဏ်းခွဲမှူး
လိုချင်တဲ့ သက်သေအထောက်အထားတွေ ရှာပေးနိုင်ပါ
တယ်”

“ခင်ဗျားကို ခေင်တိုင်ပင်တာ မှန်သွားပြီ”

“အဲဒီလို သက်သေအထောက်အထားမျိုးဆိုတာ လွယ်
လွယ်ကူကူနဲ့ ရနိုင်တာမဟုတ်မှန်း ဂိုဏ်းခွဲမှူး သိမိလိမ့်
မယ်”

ယန်ထယ်မိုမှာ ယောက်စွမ်းကိကို ပါးဖြတ်ချိန်ချင်လိုက်
ချင်ဆည့်စိတ်ချား ထောင်းခနဲ ထလာသည်။ သို့သော်
ကျောင်းဖန်းယောင်ကို ချောက်ချနိုင်ရန်အတွက် ပင့်ကူနက်
ယောက်စွမ်းကိကို အားကိုးရမည်ဖြစ်သည့်အတွက် စိတ်တို့
ချုပ်တည်းလိုက်ရသည်။

“ခင်ဗျား ဘယ်သောက်လိုချင်သလဲ၊ ပြေ”

ယန်ထယ်မိုက ပြောသည်။

“ငွေဒင်္ဂါး ငါးရာ”

“ဗျားလှချည်လားဗျ”

“ဗျားတယ်ထင်ရင် ကျုပ်ကို အကူအညီ မတောင်းနဲ့
ပေါ့၊ ဈေးနည်းနည်းနဲ့ လုပ်ဆောင်ပေးနိုင်မယ့်သူကို သွား
ရှာပါ”

ယန်ထယ်မိုက ယောက်စွမ်းကိကို စိတ်ထဲကျိတ်ကာ ကျိန်
ဆဲလိုက်သည်။

သည်လို့ ကလိမ်ကကျစ် အလုပ်မျိုးကို ယောက်စွမ်းကို တစ်ယောက်သာ လုပ်နိုင်သည့်အတွက် တောင်းသည့်ကြေးက များလှသော်လည်း ယန်ထယ်မို့မှာ မတတ်သဘူး။ မပေးချင်သည့်တိုင် ပေးရမည်သာဖြစ်သည်။

“ကောင်းပြီ...သဘောတူတယ်၊ ကျောင်းဖန်းယောင်ကို အရေးယူအပြစ်ပေးနိုင်တဲ့ သက်သေအထောက်အထားခိုင်ခိုင်လုံလုံ ရတဲ့အခါကျတော့ ခင်ဗျားလက်ထဲကို ငွေဒဂါးငါးရာတိတိ ထည့်မယ်၊ ဟုတ်လား”

“မဟုတ်သေးဘူး”

“ဘာမဟုတ်ဘာလဲ”

“စရန်ပေးထားရမယ်”

“ကျွန်တော်ဆီကတောင် စရန်ယူချင်နေသလား”

“ဒါက အလုပ်သဘောပါ၊ ဂိုဏ်းခွဲမှု နားလည်ပါလိမ့်မယ်”

“စရန် ဘယ်လောက်ပေးရမှာလဲ”

“ငွေဒဂါး နှစ်ရာ့ငါးဆယ်”

ထို့နောက် ကျားရဲယန်ထယ်မို့နှင့် ပင့်ကူနက်ယောက်စွမ်းကိတို့သည်စရန်ငွေပမာဏနှင့်ပတ်သက်၍ တစ်ယောက်စာခွန်းဆိုသလိုပြောဆို ဈေးဆစ်ကြသည်။

နောက်ဆုံးငွေဒဂါး(၁၀၀)နှင့် ဈေးတည့်သွားလျက် ယန်ထယ်မို့က မပေးချင်ပေးချင်နှင့် ထုတ်ပေးလိုက် လေသည်။

စရန်ငွေရယူပြီးနောက်ပင့်ကူနက် ယောက်စွမ်းကိသည် ကျားရဲယန်ထယ်မို့၏ အဆောင်မှ တိတ်တဆိတ် ထွက်ခွာသွားလေသည်။

* * *

ကျားရဲ ယန်ထယ်မို့နှင့် ပင့်ကူနက် ယောက်စွမ်းကိတို့ လျှို့ဝှက်စွာတွေ့ဆုံကာ စရန်ငွေသတ်မှတ်လက်ခံပြီးနောက် ယောက်စွမ်းကိသည်ကျောင်းဖန်းယောင်ကိုနောက်ယောင်ခံလိုက်ကာ တိတ်တဆိတ် အသာ အကဲခတ် ကြည့်နေခဲ့လေသည်။

ချိတန်းတို့၏ ကျူးကျော်မှုကြောင့် အနောက်မြောက်နယ်ခြားဒေသတွင် အခြေအနေရှုပ်ထွေးနေလေရာ မြင်းသုံးကောင် သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးအဖွဲ့ စခန်းခွဲ၏ အလုပ်များသည် ရပ်တန့်သလို ရှိနေသည်။

ကျောင်းဖန်းယောင်သည် အလုပ်လုပ်စရာ မည်မည်ရရ မရှိသည့်တိုင် ယန်ဖူးမြို့လေးရှိ မြင်းသုံးကောင် သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးစခန်းခွဲသို့ အချိန်မှန် ရောက်ရှိနေသည်။ သူလုပ်နေကျအလုပ်များကို ပုံမှန်ဆိုသလိုပင်လုပ်နေသည်။

သံသယဖြစ်စရာ ထူးခြားသည့် လှုပ်ရှားမှုဟူ၍ ဘာမျှ မရှိသည့်အတွက် ယောက်စွမ်းကိမှာယန်ထယ်မို့လိုချင်သော

အထောက်အထားများရဖို့ လုပ်ကြံ ဖန်တီး ရာတခုလည်း အနေအထားဖြစ်နေသည်။

သို့ရာတွင် (၅)ရက်ခြောက်နေ့တွင်တော့ အခြေအနေက ထူးခြားသလိုရှိလာသည်။

ထိုနေ့က ကျောင်းဖန်းယောင်သည် ခါတိုင်း နေ့ချား လိုပင် ခြင်းသုံးကောင် သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး စခန်းခွဲတွင် အလုပ်ဆင်းသည်။ အချိန်ပြီးဆုံးသောအခါ သူ့နေထိုင်ရာ တဲအိမ်ပေးသို့ ခါတိုင်းလိုပင် ပြန်လာသည်။

တိတ်တဆိတ် နောက်ယောင်ခံလိုက်နေသော ယောက် စွမ်းကံသည် တဲအိမ်လေးနှင့် မလှမ်းမကမ်းသစ်ပင်ချုံနွယ် များအကြားတွင် ပုန်းအောင်းကာ ဆက်စောင့်ကြည့်နေ သည်။

နေဝင်ဖျိုးဖျါအချိန်သို့ ရောက်သောအခါတွင် ကျောင်း ဖန်းယောင်နေထိုင်ရာ တဲအိမ်လေးဆီသို့ လူတစ်ယောက် လျှောက်လှမ်းသွားသည်ကို ယောက်စွမ်းကံ တွေ့မြင်ရလေ သည်။

ထိုသူသည် ပြီးခဲ့သော ခြင်းလှည်းမောင်း ပြိုင်ပွဲတွင် အနိုင်ရ ဗိုလ်စွဲခဲ့သော ခမ်းယန်ကွမ်း ဖြစ်ကြောင်းလည်း ယောက်စွမ်းကံမှတ်မိသည်။

ယောက်စွမ်းကံ၏ စိတ်ထဲတွင် ဇဝေဇဝါနှင့် အတွေး ပွားမိသည်။

ကျောင်းဖန်းယောင်နှင့် ခမ်းယန်ကွမ်းတို့သည် ခင်မင် သောမိတ်ဆွေများဖြစ်ကြရာ ကျောင်းဖန်းယောင်၏တဲအိမ်

သို့ ခမ်းယန်ကွမ်း လာရောက်သည်မှာ ထူးဆန်းသည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

သို့ရာတွင် အခြေအနေအချိန်အခါနှင့် ယှဉ်၍စဉ်းစား လျှင်တော့ တွေးဆစရာတွေရှိနေသည်။

စစ်ရေး အခြေအနေ ရှုပ်ထွေးကာ သံသယ ပွားစရာ အကြောင်းကလေးရှိလျှင်ပင် ကြီးမားသော အန္တရာယ်ကျ ရောက်နိုင်သည်မို့ လူများသည် တတ်နိုင်သလောက် အသွား အလာမလုပ်ကြ။ အထူးသဖြင့်နေဝင်သည်ဆိုသည်နှင့် အိမ် ထဲမှ အိမ်ပြင်သို့ မထွက်ကြတော့။

ပင့်ကူနက်ယောက်စွမ်းကံ သိထား သလောက်ကတော့ ခမ်းယန်ကွမ်းသည် မြို့အလယ်ပိုင်းတွင်နေထိုင်သည်။ ယခု မြို့အရှေ့ဘက်အစွန်းပိုင်းရှိကျောင်းဖန်းယောင် တဲအိမ်သို့ နေဝင်ဖျိုးဖျါချိန်တွင် ခမ်းယန်ကွမ်းရောက်လာမှုသည် စဉ်း စားစရာဖြစ်နေသည်။

ခမ်းယန်ကွမ်းရောက်လာမှုတွင် လျှို့ဝှက်သော အငွေ့ အသက်တွေပါ နေသလိုလိုလည်း ယောက်စွမ်းကံ ထင်မိလေ သည်။

“ဒီလူတာလာလုပ်တယ်ဆိုတာ လေသေချာချာ သိရ အောင် စုံစမ်းမှဖြစ်မယ်”

ပင့်ကူနက်ယောက်စွမ်းကံ၏စိတ်ထဲမှ ရေရွတ်လိုက်လေ သည်။

တဲအိမ်လေး၏ ရွှေ့နားသို့ ခမ်းယန်ကွမ်း ရောက်သည့် နှင့်အိမ်တံခါးပွင့်သွားသည်။ ခမ်းယန်ကွမ်း လာနေသည့် ကိုလှမ်းတွေ့သောကြောင့် ကျောင်းဖန်းယောင်က အသင့် စောင့်ကာ တံခါးဖွင့်ပေး လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

“ကျွန်တော်နည်းနည်း နောက်ကျသွားတယ်”

ခမ်းယန်ကွမ်းက ပြောသည်။

“ကိုစွမရွံ့ပါဘူး...ရပါတယ်”

ကျောင်းဖန်းယောင်က ပြန်ပြောပြီး ခမ်းယန်ကွမ်း ဝင်သာအောင်လမ်းပေးသည့်အခန့်ဖြင့်အနောက်သို့အသာ ဆုတ်ပေးလိုက်သည်။

နေဝင်သွားပြီမို့ မှောင်ရိပ်သန်းနေသည်။

တဲအိမ်၏အလယ်ပိုင်းလောက်တွင် ဖယောင်းတိုင် တစ် တိုင်ထွန်းထားသည်။ ဖယောင်းတိုင်မှာ သိပ်မကြီးသည့် အတွက် တဲအိမ်အလယ်ပိုင်း ဓာတ်ပိုက်လောက် တွင်သာ လင်းလင်းကျင်းကျင်းရှိသည်။

တဲအိမ်တံခါးဝ ဘက်တွင်တော့ မှောင်တောင်တောင် ဖြစ်နေသည်။

ခမ်းယန်ကွမ်း တစ်ယောက် တဲအိမ်လေး၏ တံခါးမှ လှမ်းဝင်မည် အပြု ရုတ်တရက် လေတစ်ချက် ဝေ့တိုက် သွားသလို ထိတွေ့ ခံစားရလျက် တစ်ချက် တို့သွားလေ သည်။

“ဘာဖြစ်တာလဲ”

ကျောင်းဖန်းယောင်က မေးသည်။

“တစ္ဆေ တစ်ကောင်ကောင် တွေ့လိုက်မိသလိုပဲ” ခမ်းယန်ကွမ်းက ပြန်ဖြေသည်။

“မဟုတ်က ဟုတ်ကဗျာ...လောကကြီးမှာ တစ္ဆေသရဲ ဆိုတာ မရှိပါဘူး၊ တကယ်လို့ရှိတယ်ပဲထား၊ ကျွန်တော် လို့လူတစ်ယောက်ရဲ့ တဲအိမ်လေးမှာတော့ ဘယ်တစ္ဆေသရဲ မှ ဝင်ခိုကပ်နေမှာ မဟုတ်ပါဘူး”

ခမ်းယန်ကွမ်းလည်း ဘာမျှထပ်မပြောဘဲ တဲအိမ်လေး ထဲလျှောက်လှမ်းဝင်သည်။ တဲအိမ်လေးထဲသို့ခမ်းယန်ကွမ်း ရောက်လာသောအခါ ကျောင်းဖန်းယောင်က တံခါးကို လုံခြုံအောင် ပြန်ပိတ်သည်။

ပြီးတော့ နှစ်ယောက်သား ဖယောင်းတိုင် ထွန်းထား သည့် အိမ်အလယ်ပိုင်းသို့သွားကြသည်။

“ဘာသတင်းထူးလဲ”

တဲအိမ်လေး၏ အလယ်ပိုင်းတွင် မျက်နှာချင်းဆိုင် တင် ပျဉ်ခွေထိုင်မိကြသောအခါ ကျောင်းဖန်းယောင်က မေး သည်။ အသံကတော့ ခပ်တိုးတိုး။

ကျောင်းဖန်းယောင် နေထိုင်ရာ တဲအိမ်လေး ထဲတွင် ထိုင်ခုံမရှိ။ ဖျာသာခင်းထားရာ ဖျာပေါ်တွင် ထိုင်ကြရ သည်။

“ချီတန်း သိုင်းသမားတွေက သိုင်းကျမ်း တစ်ခု အကြောင်း အပူတပြင်း လိုက်လံ စုံစမ်းနေကြတယ်”

ခမ်းယန်ကွမ်းက တီးတိုးပြန်ဖြေသည်။

“ဘာသိုင်းကျမ်းများလဲ”

“အရိပ်မဲ့ မှော်သိုင်း ဆိုလားပဲ”

“ဘာ... အရိပ်မဲ့ မှော်သိုင်း ဟုတ်လား”

ကျောင်းဖန်းယောင်၏ အသံက အနည်းငယ်ကျယ်သလို ဖြစ်သည်။ အရိပ်မဲ့ မှော်သိုင်းဟူသော သိုင်းကျမ်း အမည် ကို ထင်မိကြားရပြန်သည့်အတွက် စိတ်လှုပ်ရှား သွားရသည့် ကတော့အမှန်။

“ဟုတ်တယ်... အဲဒီ သိုင်းကျမ်း အကြောင်း ခင်ဗျား ကြားဖူးသလား”

“ကြားဖူးတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဒဏ္ဍာရီလိုလို ပုံပြင်လိုလို တွေပါဗျာ၊ အရိပ်မဲ့ မှော်သိုင်းကျမ်းက တကယ် ရှိတာ တဲ့လား”

“အတိအကျတော့ ကျွန်တော်လဲ ဘယ်ပြောနိုင်မှာလဲ၊ ချိတန်းသိုင်းသမားတွေက အဲဒီသိုင်းကျမ်းကို သဲသဲမဲမဲသို့က် ရှာခန့်ကြတာကတော့ အမှန်ပဲ၊ သူတို့ ဘယ်နေရာက ဘာ သတင်းတွေ ရထားသလဲမသိဘူး”

“ဒီအတိုင်းဆိုရင် ကျွန်တော်တို့လဲ ချိတန်းသိုင်းသမား တွေနဲ့ ရင်ဆိုင်ကြရတော့မယ်ထင်တယ်”

“ကျွန်တော်တို့ လူအင်အား ငါးဆယ်လောက်စုစည်း မိနေပြီပဲ၊ ချိတန်း မိစ္ဆာကောင်တွေကို မတိုက် သေးဘူး လား”

တီးထိုးပြောနေရာမှ ခမ်းယန်ကွမ်းက အသံကို ပိုနှိမ့် ချကာ ပြောသည်။

“အခုစုမိထားတဲ့ အင်အားနဲ့ဆိုရင် လှုပ်ရှားတိုက်ခိုက် လို့ဖြစ်နေပါပြီ၊ ဒါပေမယ့် ပွဲဦးထွက်ကောင်းဖို့ လို့သလို တစ်ချိန်စီချိလောက် တိုက်ခိုက်ပြီး ရပ်တန့်တုံ့နှေးသွားတာ မျိုးဖြစ်သွားရင် မကောင်းဘူး”

ကျောင်းဖန်းယောင်ကလည်း အသံကို တိုးနိုင်သမျှတိုး ပြီး ပြောသည်။

“ဟုတ်တယ်... တိုက်ပြီဆိုဘာနဲ့ ဆက်တိုက်တို့လုပ်ရမယ်၊ ခင်ဗျားမှာ ဘယ်လိုအစီအစဉ်ရှိလဲ”

ခမ်းယန်ကွမ်းနှင့် ကျောင်းဖန်းယောင်တို့သည် နယ်ချဲ့ ကျူးကျော်ရေးသမားများကို တွန်းလှန်တိုက်ခိုက်ရေးအစီ အစဉ်များကို တီးတိုး ဆက်လက်တိုင်ပင်ကြသည်။

ထို့နောက် ခမ်းယန်ကွမ်း တိတ်တဆိတ်ပြန်လည်ထွက် ခွာသွားသည်။

* * *

ပင့်ကူနက်ယောက်စွမ်းကိသည်တဲအိမ်လေးထဲသို့ တိတ် တဆိတ်ဝင်ရောက်ကာ ကျောင်းဖန်းယောင်နှင့် ခမ်းယန် ကွမ်းတို့ ပြောကြဆိုကြသည့် စကားများကို အကုန်အစင် မဟုတ်သည့်တိုင် အတော်များများ ကြားခဲ့သည်။

ကျောင်းဖန်းယောင်တို့ ဘာတွေကြံစည်၍ ဘယ်လို လှုပ်ရှားမှုတွေ လုပ်ကြမည် ဆိုခြင်းကိုတော့ ကောင်း ကောင်း မှန်းဆသိရှိနိုင်ခဲ့သည်။

တကယ့်သတင်းထူးတွေမို့ ကျားရဲ ယန်ထယ်မိုထံ ချက်ချင်း အကြောင်းကြားရန် အမြန်ထွက်လာခဲ့သည်။

သို့ရာတွင်...

လမ်းခုလတ်မှာပင် စိတ်ကူးတစ်မျိုး ပြောင်းသွားသည်။ တုကူးချင်းချင်း၏ မုသား သက်သေခံချက်ကို အမှန်အဖြစ် လက်ခံကာ ငါးပျံ မာအန်းနားအား လွှတ်ပစ်ခဲ့သည့်ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ ယောက်စွမ်းကိစ္စသည် ယန်ထယ်မိုလူလည်လုပ်လွန်းသည်ဟု အမြင်မကြည်မလင် ရှိနေခဲ့သည်။

ကျောင်းဖန်းယောင်ကို အရေးယူနိုင်ရန် အတွက် လုပ်ကြံဖန်တီးမှုများ ပြုလုပ်ပေးရန် သဘောတူလက်ခံခဲ့သော်လည်း ယန်ထယ်မိုအပေါ် ယုံကြည်စိတ်တော့ သိပ်မရှိလှပါ။ မိမိကို ပေးမည်ဟု ကတိပြုထားသော ငွေဒင်္ဂါး (၅၀၀) အပြည့်အဝ ပေးလိမ့်မည်ဟုပင် ထင်မထားခဲ့။

ယောက်စွမ်းကိစ္စသည် ယန်ထယ်မိုထံမှ ရနိုင်သမျှထို ဖျစ်ညှစ်ရယူ ရန်သာ စိတ်ကူးထားသည်။

ယခုတော့ ယောက်စွမ်းကိစ္စ အနေဖြင့် သက်သေများကို တကူးတက လုပ်ကြံဖန်တီးရန်မင် မလိုတော့။ ကျောင်းဖန်းယောင်ကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် အရေးယူနိုင်သည့်အကြောင်း အချက်တွေကို ကံအားလျော်စွာ သိရှိခဲ့ရလေပြီ။

ထိုသို့ သိရသမျှကို ထုတ်ဖော် ပြောပြ လိုက်လျှင် အကောက်ဉာဏ် များလှသော ယန်ထယ်မို အနေဖြင့် ကျောင်းဖန်းယောင်ကို အပီအိုင်းနိုင်ပေတော့မည်။

မိမိ၏ သတင်းပေးမှုများသည် ယန်ထယ်မို အနေဖြင့် တုကူးချင်းချင်းအပေါ်တွင် ပို၍ လွှမ်းမိုးချုပ်ကိုင်နိုင်စေမည့် အတွက်များ ဖြစ်သည်ကို ယောက်စွမ်းကိစ္စ စဉ်းစားမိတော့ တစ်မျိုးစိတ်ကူးတွေ ပေါ်လာရသည်။

ကျောင်းဖန်းယောင်ကို ရှင်းထုတ်ပစ်ပြီး တုကူးချင်းချင်းကို အရယူနိုင်လျှင် ယန်ထယ်မို၏ အရှိန်အဝါက အရမ်းကို ကြီးမြင့်သွားမည်။ ကျားကို အစွယ်တပ်ပေးလိုက်သလိုဖြစ်မည်။

ယန်ထယ်မိုလို အခွင့်အရေးသမားတစ်ယောက်အတွက် အရမ်းကို ကြီးပွားတိုးတက်သွားမည်။ ထိုအခါ ယောက်စွမ်းကိစ္စအတွက် စားပေါက်ပိတ်ပေတော့မည်။ ယန်ထယ်မို၏ ရှင်းလင်းပစ်မှုကိုပင် ယောက်စွမ်းကိစ္စ ခံရပေလိမ့်မည်။

သည်လို အခြေအနေများကို စဉ်းစား မိလားတော့ ယောက်စွမ်းကိစ္စ စိတ်ကူးတွေ တစ်မျိုးပြောင်းလာသည်။ မိမိကြားသိခဲ့ရသမျှ အကုန်မပြောတော့။

ပြောသင့်သလောက်သာပြော၊ ချန်လှပ်သင့်သည်များကို ချန်လှပ်လျက် လုပ်ကြံဖြည့်စွက်သင့်သည်တို့ကို ဖြည့်စွက်ကာ မိမိအတွက် ရေရှည် အကျိုးရှိရာရှိကြောင်း ဖန်တီးရန် ယောက်စွမ်းကိစ္စ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

အခန်း (၄၆)

ချီတန်းနယ်ချဲ့တပ်များ၏ ကျူးကျော် ထိုးစစ်ဆင်လာမှု နှင့်အတူ ချီတန်း သိုင်းသမားများလည်း မြောက်ပိုင်း နယ်စပ်ဒေသထဲသို့ ထိုးဖောက်ဝင်ရောက် လွှမ်းမိုးလာကြ သည်။

ချီတန်းသိုင်းသမားများနှင့်ဆက်သွယ်ရေးကို ယန်ထယ် မိုက လုပ်ဆောင်ရသည်။ ဤတွင် ချီတန်းသိုင်းသမားများ သဲသဲမဲမဲ စုံစမ်းနေသော အရိပ်မဲ့ မှော်သိုင်းကျမ်း ရှာဖွေ ရရှိရေးမှာလည်း ယန်ထယ်မို၏ တာဝန်ဖြစ်လာသည်။

သည်လိုအခါခြအနေသည် ကြီးမားသော အခွင့်ထူးများ ရရှိကာ များစွာသော အကျိုးအမြတ်တွေ ရရှိသလို အန္တရာယ်ဆိုး ကြမ္မာဆိုးများကိုလည်း ဖြစ်ပေါ်စေနိုင် ကြောင်း ယန်ထယ်မို ကောင်းကောင်း နားလည်သည်။

ချီတန်း သိုင်းသမားများနှင့် အဆင်ပြေအောင် လှုပ် ဆောင်ကာ သူတို့ရှာနေသော သိုင်းကျမ်း ရရှိအောင် ကူညီပေးနိုင်လျှင် ယန်ထယ်မို အကြီးအကျယ် တန်ခိုးထွား မည်။ ကျားဘုရင် ဂိုဏ်းချုပ်ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင် ယန်ထယ်မို ကို လွန်ဆန်နိုင်မည်မဟုတ်တော့။

တစ်ဖက်တွင်လည်း ချီတန်းသိုင်းသမားများ၏ ထိထိ ရောက်ရောက် ပြည့်ပြည့်ဝဝ အကျိုးဆောင်ပေးနိုင်လျှင် ဒါမှမဟုတ် ချီတန်းသိုင်းသမားများ၏ အငြိုအငြင်ခံရ လျှင် ယန်ထယ်မိုကြုံရမည့် အန္တရာယ်ဆိုးများသည် ရေး မပြနိုင်လောက်အောင်ပင် ကြီးကျယ်ပေလိမ့်မည်။

တစ်ခု ခက်နေသည်က ယန်ထယ်မိုအနေဖြင့် အရိပ်မဲ့ မှော်သိုင်းဆိုသည်ကို ယခင်က ကြားဖခံကြားဖူးခြင်းပင်။

ကျားဘုရင်ဂိုဏ်းသည် ယန်ဖူးမြို့လေးတွင် များစွာ တွင်ကျယ်ကာ မြောက်ပိုင်းနယ်စပ်များတွင်လည်း အတော် မင် တန်ခိုးထွားနေရာ ထိုဒေသရှိ သိုင်းလောကနှင့် ပတ် သက်၍ အပ်ကျသည်ကအစ သိရှိနေသည်ဟု ဆိုနိုင်သည်။

သို့ရာတွင် အရိပ်မဲ့ မှော်သိုင်းဆိုသည်ကိုတော့ ချီတန်း သိုင်းသမားများ ရောက်လာတော့မှပင် ကြားဖူးကြသည်။

ကောက် ကျစ် ဉာဏ် များသလောက် အတင်းပါးပြီး အကွက်မြင်သော ယန်ထယ်မိုသည် 'အရိပ်မဲ့ မှော်သိုင်း' အကြောင်းကို ချီတန်း သိုင်းသမားများထံမှပင် သတင်း ပြန်နှိုက်ရလေတော့သည်။

ဤတွင် အရိပ်မဲ့ မှော်သိုင်းသည် ကြိုးကြာဂိုဏ်းနှင့် ပတ်သက်မှုရှိနိုင်ပြီး ပင်လယ် ဂေဟာနှင့်လည်း အဆက် အစပ်ရှိကောင်း ရှိနိုင်ကြောင်း သိလာခဲ့ရသည်။

ကြိုးကြာဂိုဏ်းကို ကျားဘုရင်ဂိုဏ်းက ရက်ရက်စက် စက် ချေမှုန်းခဲ့ပြီးဖြစ်ကာ မျိုးပြတ်ကာ ပျက်စီးပျောက် ကွယ်သွားတော့မည့် အခြေပင်ဆိုင်နေသည်။ ကျန်နေသေး သမျှသောကြိုးကြာဂိုဏ်း၏အဆွယ်အဖွားအနည်းအကျဉ်း တို့မှာလည်း ကျားဘုရင်ဂိုဏ်းကို အလွန်ပင်ကြောက်လန့် နေကြရပေရာ ယန်ထယ်မိုက ခေါ် ယူစစ်မေးသည်နှင့် သူတို့ သိသမျှ အကုန်အစင်ထုတ်ဖော် အစစ်ခံကြလေသည်။

အရိပ်မဲ့မှော်သိုင်းနှင့် ပတ်သက်သည့် ရေ ရေ ရာ ရာ သတင်းများကတော့ တစ်ခုမှမရ။

ကြိုးကြာဂိုဏ်းတလည်း အရိပ်မဲ့မှော်သိုင်းကို စုံစမ်း ရှာဖွေနေသယောင်ယောင် ခိုင်လုံသေချာခြင်း မရှိသည့် သတင်းစကား အရိပ်အမြွက်လောက်တိုသာ ရရှိသည်။

ပင်လယ်ဂေဟာအကြောင်းကိုတော့ ကျားဘုရင်ဂိုဏ်းမှ လျှို့ဝှက်၍တစ်မျိုး၊ ပြောင်ပြောင်တင်းတင်းတစ်ဖုံ စုံစမ်းမှု များ ယခင်ကပင် လုပ်ခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ ပင်လယ်ဂေဟာ၏ မျိုးဆက်သိုင်းပညာ အဆင့်မြင့်ကာ ထူးထူးဆန်းဆန်းဆို ၍ ဘိုးဘွားအစဉ်အဆက် ထိန်းသိမ်းလာခဲ့သော ငါးမျက် လုံး ပုလဲသာရှိပြီး မည်သည့်လျှို့ဝှက်သိုင်းကျမ်းမှ သိမ်း ဆည်းထားခြင်း မရှိကြောင်း ကျားဘုရင်ဂိုဏ်းက သိထား သည်။

ငါးမျက်လုံးပုလဲ ဆိုသည်မှာလည်း ပင်လယ်ဂေဟာ၏ သီး သန့် စာ ကြည့် ခန်း ထဲ တွင် သိမ်း ဆည်း ထား ကာ အစောင့်အကြပ်လုံခြုံစွာချထားသော်လည်းသိုင်းလောက ထုံးတမ်းစဉ်လာများနှင့်အညီ ယဉ်ကျေးစွာ ခွင့်တောင်း လျှင် ကြည့်ရှုခွင့်ပြုသည့်အတွက် လျှို့ဝှက်ချက်ဟုမဆိုသ။

ယန်ထယ်မို ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင် ငါးမျက်လုံးပုလဲကို တစ် ကြိမ် တွေ့ဖူးကြည့်ဖူးသည်။ ငါးအကြီးစားကြီးတစ်ကောင် ၏ မျက်လုံးအသွင်ရှိလျက် ထွင်းဖောက်မြင်နိုင်ပြီး မှန်ဘီလူး လိုလိုမျိုးဖြစ်၍ ထူးဆန်းသည့်ပစ္စည်းဟုတော့ ဆိုနိုင်သည်။

ယန်ထယ်မိုသည် တုကူးချင်းချင်းကို သွားရောက်တွေ့ ဆုံကာ အရိပ်မဲ့ မှော်သိုင်းအကြောင်း လှည့်ပတ်စုံစမ်းမှု လုပ်သေးသည်။ အရိပ်မဲ့မှော်သိုင်းသည် ပင်လယ်ဂေဟာ မိသားစု၏မျိုးဆက် မူလဇာစ်မြစ်နေရာဖြစ်သော အရှေ့ ပင်လယ်ဒေသတွင် လူပြောများသည့် ဒဏ္ဍာရီလိုလို၊ ပုံပြင် လိုလိုဖြစ်သည် ဆိုခြင်းမှလွဲ၍ ဘာထူးခြားချက်မျှ မသိခဲ့ရ။

ထုကူးချင်းချင်းကိုယ်တိုင်လည်း ထိုမျှလောက်သာ သိ သည်ကို ယန်ထယ်မို အကဲခတ်မိသည်။

အရိပ်မဲ့မှော်သိုင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ချိတန်းသိုင်းသမား များကို ဘဝသတင်းမျှ မပေးနိုင်ဘဲရှိနေရာ ယန်ထယ်မို သည် ကောက်ကျစ်ညက် များသူပီပီ မိမိအတွက် အခွင့် အလမ်းကောင်း ရရှိရန် အကျိုးမျှော်ဖန်တီးမှု လုပ်လေ သည်။

အရိပ်မဲ့ မှော်သိုင်းနှင့်ဝတ်သက်သည့် အရေးကြီးသော အချက်များကို ကြိုးကြာဂိုက်းချုပ်ကတော် ငါးပျံမာအန်းနား သိရှိထားသည်ဟု ချီ စာန်း သိုင်း သ မား များ အား သတင်းပေးခဲ့သည်။

ငါးပျံမာအန်းနားကလည်း ရှောင်တိမ်းပုန်းအောင်း နေလျက် လျှို့ဝှက်ချက်တွေလည်း ရှိနေပြန်ရာ ယန်ထယ်မို ပေးသောသတင်းကို ချီစာန်းသိုင်းသမားများက ခြွင်းချက် မရှိ လက်ခံခြင်း မပြုကြသည့်တိုင် ဟုတ်ကောင်းဟုတ်နိုင် သည်ဟု သဘောထားကြသည်။

ဤတွင် ငါးပျံမာအန်းနားသည် ချီစာန်းသိုင်းသမား တို့၏ မစ်မှတ်ဖြစ်လာသည်။ ငါးပျံမာအန်းနားကို မြေ လှန်မတတ် လိုက်ရှာကြသည်။

သို့သော်....

မာအန်းနားက ပျောက်ချက်သား ကောင်းနေသည်။

ကျားရဲယန်ထယ်မိုသည် နေ့လယ်စာစားသောက်ပြီး၍ ခေတ္တခဏ နားနေရန် သီးသန့်အခန်းဝယ်လေးထဲသို့ ဝင် လာခဲ့သည်။

အခန်းဝယ်လေးထဲသို့အရောက် စိတ်ထဲစနိုးစနောင့်ဖြစ် သလိုလိုရှိ၍ ကြည့်လိုက်ရာ အခန်းထောင့်တွင် ငြိမ်သက်စွာ ရပ်နေသော ပင့်ကူနက်ယောက်စွမ်းကို တွေ့ရလေသည်။

“အလို....ခင်ဗျားက ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဒီအခန်းလေးထဲ ရောက်နေတာလဲ”

ယန်ထယ်မိုက မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ ပြောသည်။

“ပင့်ကူနက်ယောက်စွမ်းကို ဝင်လို့မရတဲ့နေရာမရှိဘူး၊ ရိုက်ခွဲမှုကို ပြောစရာလေးတွေရှိလို့လာစောင့်နေတာ”

“ဘာလဲ ပြော”

မိမိ၏ သီးသန့် အခန်းဝယ်လေးထဲသို့ ယောက်စွမ်းကို ရောက်အောင် ဝင်လာနိုင်သည့်အတွက် သိပ်ဘဝင်မကျ သော်လည်း ကိစ္စမြန်မြန်ပြီးပြတ်အောင် ယန်ထယ်မိုကမေး လိုက်သည်။

“မနေ့ညတုန်းက ယန်ထယ်မိုရဲ့ တဲအိမ် လေး ထဲကို ကျုပ် တိတ်တဆိတ်ဝင်ခဲ့တယ်။ ယန်ထယ်မိုနဲ့ သူ့မိတ်ဆွေ တစ်ယောက် တီးတိုးပြောဆိုနေကြတာကို ချောင်းနား သောင်နိုင်ခဲ့တယ်”

“အင်း....သူတို့ ဘာတွေတိုင်ပင်နေကြတာလဲ”

“ငါးပျံမာအန်းနားဆီက သိုင်းကျမ်းတစ်ခုအရယူကြ ပို့ပဲ”

ယန်ထယ်မို၏ရင်ထဲ ထင့်ခနဲဖြစ်သည်။ ဣန္ဒြေသည်ထား သော်လည်း ယန်ထယ်မို စိတ်လှုပ်ရှား သွားကြောင်းကို တော့ ယောက်စွမ်းကို အကဲခတ်မိလိုက်သည်။

“ဘာသိုင်းကျမ်းလဲ”

ယောက်စွမ်းကိုက အသာရပ်ထားရာ ယန်ထယ်မိုက စကားထောက်ပေးသလိုအသွင်နှင့် မေးလိုက်သည်။

“ဘာသိုင်းကျမ်းလဲဆိုတာ သိရရင် ဂိုဏ်းခွဲမှု အရမ်း စိတ်ဝင်စားသွားမှာပဲ”

“ပြောမှာ ပြောစမ်းပါ။ စကားဝေ့ဝိုက်မနေနဲ့။ ကျွန်တော်က အားတာမဟုတ်ဘူး။ လုပ်စရာတွေရှိသေးတယ်”

“အရိပ်မဲ့ မှော်သိုင်းကျမ်းလေ”

“ဘာပြောတယ်”

ယန်ထယ်မို သိသိသာသာ လှုပ်ရှားသွားသည်။ ပါးစပ်မှ လွတ်ခနဲပင် မေးထွက်သည်။ ပြီးမှ တမန်းကတန်း ကူကြွေပြန်ဆည်လိုက်ရသည်။

“အရိပ်မဲ့မှော်သိုင်းကျမ်းပါ”

ယောက်စွမ်းကိုက တမင်ပင် ခပ်အေးအေးလေသံနှင့် ထပ်ပြောသည်။

“အဲဒီ သိုင်းကျမ်းအကြောင်း ကျောင်းဖန်းယောင်တို့က သတင်းရထားကြလို့လား”

“ကျောင်းဖန်းယောင်နဲ့ သူ့မိတ်ဆွေ ပြောဆိုနေကြတာကို ကြားရသမျှကတော့ အဲဒီသိုင်းကျမ်းရှိတဲ့ နေရာဖို့ ငါးယျံမာအန်းနားသိတယ်တဲ့။ မာအန်းနားကို ပြေလည်အောင် အပေးအယူလုပ်ပြီး သိုင်းကျမ်းကို ယူကြမယ်ဆိုပဲ”

ယန်ထယ်မိုမှာ အရိပ်မဲ့မှော်သိုင်း အကြောင်း မာအန်းနားသိရှိသည်ဟု လုပ်ဇာတ်ထွင် ချိတန်းသိုင်းသမားများအား သတင်းပေးထားရာ ယောက်စွမ်းကို၏ စကားများကို ယုံရခက်နေသည်။

သို့သော် ယောက်စွမ်းကို သတင်းစုံစမ်းတော်လှကြောင်း သိထားသည့်အပြင် ယောက်စွမ်းကို၏ ပြောပုံဆိုဟန်တို့ကလည်း ခိုင်မာမှုအပြည့် ရှိနေရာ ယုံရမလိုလို့လည်း ဖြစ်နေသည်။

“ချိတန်းသိုင်းသမားတွေက အရိပ်မဲ့မှော်သိုင်းကျမ်းကို လိုက်ရှာနေကြတယ်မဟုတ်လား။ ချိတန်းသိုင်းသမားတွေ လိုချင်နေတဲ့ သိုင်းကျမ်းကို ကြားဖြစ်ပြီးယူဖို့ကြတာကြီးလေးတဲ့ပြစ်မှု ကျူးလွန်တာပဲ။ ကျောင်းဖန်းယောင်ကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် အရေးယူလို့ ရပြီမဟုတ်လား”

ယောက်စွမ်းကိုက ဆက်ပြောသည်။

ယန်ထယ်မို မယုံတစ်ဝက် ယုံတစ်ဝက် ရှိနေသည်ကို အကဲခတ်မိသောကြောင့် အပိုင်ချည်လိုက်သော စကားများ ဖြစ်သည်။

ချိတန်းသိုင်းသမားများ အရိပ်မဲ့သိုင်းကျမ်းကို အရယူနိုင်ရန် ကြိုးစား စုံစမ်းနေသည့် ကိစ္စသည် လူသိမများ။ လျှို့ဝှက်၍ထားသည်။

ယခု ယောက်စွမ်းကိုက ထိုအကြောင်းကိုပါ ထည့်သွင်း ပြောချလိုက်ရာ ယန်ထယ်မိုအနေဖြင့် မို၍ ဇဝေဇဝါဖြစ်သွားရသည်ကတော့ အမှန်ပင်။

“ကျုပ်မေးတာ ဖြေပါဦး။ ကျောင်းဖန်းယောင်ကို မြှိုင်းပြင်းထန်ထန် အပြစ်ပေးလို့ ရတယ်မဟုတ်လား”

ယောက်စွမ်းကိုက ထပ်မေးသည်။

“ဪ...အင်း...ရပါတယ်”

ယန်ထယ်မိုက လွတ်ခနဲ ပြန်ဖြေသည်။

“ဒါဆိုရင် မေးတော့?”

“ဘာပေးရမှာလဲ?”

“ကျုပ်အတွက် ပေးစရာ ကျန်နေတဲ့ ငွေဒင်္ဂါးလေးရာလေ”

“အလို...ဘာကြောင့် အဲဒီငွေတွေ ပေးရမှာလဲ?”

“ကျောင်းဖန်းယောင်ကို ကြီးလေး ပြင်းထန်တဲ့အပြစ် ဒဏ်ချမှတ်နိုင်မယ့် သတင်းတွေ ကျုပ် စုံစမ်းပေးပြီးပြီလေ။ အဲဒီအတွက် ဂိုဏ်းခွဲမှူးကလဲ ချီးမြှင့်ငွေ ပြန်ပေးရမှာပေါ့”

“တယ်ဟုတ်ပါလား၊ ဘာသက်သေ အထောက်အထား ခိုင်ခိုင်မာမာမှ ဣမလာနိုင်ဘဲ ခိုင်ဗျားပါးစပ်က လျှောက်ပြောတာနဲ့ ဆုငွေပေးရမှာတဲ့လား?”

“ကျုပ်ပေးတဲ့ သတင်းတွေနဲ့ ကျောင်းဖန်းယောင်ကို အရေးယူ အပြစ်ပေးလို့ရတယ်လို့ ဂိုဏ်းခွဲမှူး ပြောပြီးပြီလေ”

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျွန်တော်ပြောခဲ့ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဆေးသေချာချာ စဉ်းစားကြည့်ပြီးသွားပြီ။ ခင်ဗျားလား မပြောလဲ ကျွန်တော် ဘာသာ ကျောင်းဖန်းယောင်ကို အဲဒီလိုမျိုး စွပ်စွဲအကြောင်းရှာပြီး အပြစ်ပေးအရေးယူလို့ ရတာပဲ။ ခိုင်မာတဲ့ အထောက်အထား ဣမလာနိုင်ဘဲ ပါးစပ်ပြောလေးလောက်နဲ့တော့ တာဆုငွေမှ မျှော်လင့်မနေနဲ့၊ (ဘဲ...ခင်ဗျား ပြန်နိုင်ပြီ)”

ယန်ထယ်မိုက ခပ်ပြတ်ပြတ်ပြောသည်။

မိမိစိတ်ကူးပြောင်းကာ အမှန်တချို့၊ အမှားတစ်မျိုး၊ လုပ်ကြံ ဖန်တီးမှု တစ်ဖုံ ရောနှောကာ ပြောခဲ့သည်မှာ သင့်မြတ်ကြောင်း ယောက်စွမ်းကိ နားလည်လိုက်သည်။

ပင့်ကူနက် ယောက်စွမ်းကိသည် ဘာမျှ အတွန့်တက်ကာ ပြောမနေတော့ဘဲ သီးသန့် အခန်းငယ်လေးထဲမှ လျှောက်လှမ်းထွက်သွားသည်။

“နောက်ဆို ကျွန်တော် မခေါ်ဘဲ မလာပါနဲ့၊ ပြီးတော့ ကျွန်တော် ဆီက ခွင့်ပြုချက်မရဘဲ ကျွန်တော် အဆောင်ထဲ ဝင်လားထွက်လား မလုပ်ပါနဲ့”

ယန်ထယ်မိုက လျှောက်လှမ်းထွက်သွားသော ယောက်စွမ်းကိကို လှမ်းပြောသည်။

“ကောင်းပါပြီရှင်၊ ဂိုဏ်းခွဲမှူး ကြီးရဲ့ အမိန့်အတိုင်းပါပဲ”

ယောက်စွမ်းကိက နောက်လှည့်ကာ ပြောပြီး ဦးညွှတ်အရိုအသေပေးလိုက်သည်။

* * *

ငါးပုံ မာအန်းနားက တွေ့ဆုံရန်အချိန် အချက်ပြုလုပ်ထားသော လပြည့်နေ့သို့ ရောက်လာသည်။

လပြည့်နေ့ မတိုင်မီရက်များအတွင်း မြောက်ဘက်နယ်
စပ်ဒေသတွင် အပြောင်းအလဲတွေ အများကြီး ဖြစ်ပေါ်
ခဲ့သည်။

ရှမ်းယန်းခံစစ်ကြောင်း၏ ကြံ့ကြံ့ခိုင်ခိုင် ခုခံနေမှုကို
မဖြိုခွဲနိုင်စော ချီတန်းကျူးကျော်ရေးတပ်များသည် ရှမ်း
ယန်းမြို့ကို ကွင်းရှောင်ကာ ရှေ့သို့ ထိုးဖောက် တိုက်ခိုက်
ရန် ကြိုးစားသည်။

အစပိုင်းတွင် အောင်မြင်မှုများရခဲ့သော်လည်း သူတို့၏
ဆက်သွယ်ရေးနှင့် ထောက်ပံ့ရေး လမ်းကြောင်းများကို
ရှမ်းယန်းမြို့အခြေစိုက် တရုတ်တပ်ဖွဲ့များက နှောင့်ယှက်မှု
ကြောင့် ထိုးစစ်အဟုန် တန့်သည်။

ထို့နောက် ထိုးစစ်အရပ်ရပ်အခြေယိုင်လာသည်။

ရှမ်းယန်းခံစစ်ကြောင်းကို ဖြိုခွဲနိုင်ရန် အပြင်းအထန်
စစ်ဆင်ရာ အကျအဆုံးများပြားသော်လည်း မအောင်မြင်။

စစ်ရေးအခြေယိုင်လာနှင့်အမျှ ချီတန်းကျူးကျော်ရေး
သမားတို့ ကြမ်းတမ်း ရမ်းကားလာသည်။ အထူးသဖြင့်
အရိပ်မဲ့မှော်သိုင်းကို သဲကြီးမဲကြီးလိုက်လံ ရှာဖွေနေသော
ချီတန်းသိုင်းသမားတို့က ရက်ရက်စက်စက် ညှဉ်းပန်းအနိုင်
ကျင့်မှုများလုပ်လာကြသည်။

ကျောင်းဖန်းယောင်နှင့် ခမ်းယန်ကွမ်းတို့ ပါဝင်သော
တွန်းလှန်ရေးအင်အားစုများကလည်း နယ်ချဲ့ ကျူးကျော်
ရေးသမားများကို ခုခံတိုက်ခိုက်မှုများစတင် လှုပ်ရှားလှုပ်
ဆောင်လာသည်။

အလစ်အငိုက် စီးနင်းတိုက်ခိုက်မှုများကို ပြောက်ကျား
စနစ်ဖြင့် လုပ်ဆောင်သော်လည်း ချီတန်း ကျူးကျော်ရေး
စစ်ဆင်မှုကိုတော့ အတော်ပင် အနှောင့်အယှက် ပေးနေ
နိုင်သည်။

ကျောင်းဖန်းယောင်လည်း အတော်ပင် အလုပ်များနေ
စည်။

အကယ်၍ မာအန်းနား တီးဘိုး ရေရွတ် သွားသော
'အရိပ်မဲ့မှော်သိုင်း' ဆိုသည့် စကားကို ကြားခဲ့ရခြင်း မရှိ
လျှင် ကျောင်းဖန်းယောင်သည် လပြည့်ညသန်းခေါင်ချိန်
ချိန်းဆိုထားမှုကို မေ့ပစ်ကာ ဘေးဖယ် ထားမိ ပေလိမ့်
မည်။

ချိန်းဆိုထားသည့် နေရာသို့လည်း သွားမည် မတုတ်။

ချိန်းဆိုထားမှုသည် အရိပ်မဲ့မှော်သိုင်းနှင့်ပတ်သက်နိုင်
သည်ဆိုသောအချက်က ကျောင်းဖန်းယောင်ကို ကောင်း
ကောင်း ဆွဲဆောင်နေသည်။

ချိန်းဆိုထားသည့်နေရာသို့ ကျောင်းဖန်းယောင် လာခဲ့
သည်။

* * *

တုကူးချင်းချင်းသည် လုပ်ရည်ကိုင်ရည် ရှိသော်လည်း အသက်ငယ်ရွယ်ကာ အတွေ့အကြုံလည်း နည်းသေးသော ကြောင့် ထူးခြားရှုပ်ထွေးသော အရေးကြီးသည့်အပြောင်း အလဲ အချိန်အခါတွင် ပြတ်ပြတ်သားသား မဆုံးဖြတ်နိုင် တဲ တွေဝေနေသည်။

ဤသို့ဖြင့် ပင်လယ်ဂေဟာ၏ အနေအထားမှာလည်း မရေမရာရှိနေသည်။

ကျူးကျော်ရေးသမား ချိတန်းတို့နှင့် မပူးပေါင်း သော်လည်း ဆန့်ကျင်ခြင်းလည်းမလုပ်။ ယန်ဖူးမြို့လေးကို သိမ်းပိုက်အုပ်စိုးနေသော ကျားဘုရင်ဂိုဏ်းနှင့်မူ မျက်နှာ မပျက်ရအောင် အလိုက်အထိုက်ဆက်ဆံမှုပြုနေသည်။

ပင်လယ်ဂေဟာ၏ သိုင်းသမားများကိုမူ အရေးကြီး သော အကြောင်းကိစ္စမရှိဘဲ ဂေဟာအပြင်သို့ မထွက်ရန် စည်းကမ်းတင်းကျပ်ထားသည်။

ပင်လယ်ဂေဟာအနေဖြင့် အခြေအနေကို စောင့်ကြည့် နေသည့် သဘောရှိနေသော်လည်း ဂေဟာ၏ သိုင်းသမား အချို့ ချိတန်းနယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး တွန်းလှန်မှုများတွင် လျှို့ဝှက်စွာ ပါဝင်လှုပ်ရှားနေမှုများကတော့ ရှိနေသည်။

ဤရက်ပိုင်းများအတွင်း တုကူးချင်းချင်းအတွက် တိုင် ပင်ဖော်တိုင်ပင်ဖက်ပြုရန်အညံ့ မရှိဘဲလို့ ဖြစ်နေသည်။

ကျောင်းဖန်းယောင်သည် မြင်းလည်းမောင်းပြိုင်ပွဲ နေ့ညက ပြုလုပ်ခဲ့သော ညစာစားသောက်ပွဲ ပြီးသည့်

နောက်တွင် တုကူးချင်းချင်းထံသို့ ရောက်မလာတော့။ ဘာ အဆက်အသွယ်မျှလည်းမလုပ်။

ပျောက်ချက်သား ကောင်းနေသည်။

အတယ်၍ ကျောင်းဖန်းယောင် လာရောက် တွေ့ဆုံပြီး ချိတန်းနယ်ချဲ့တို့၏ အန္တရာယ်များကို ပြောဆိုရှင်းပြပါက တုကူးချင်းချင်းမှာ တိုင်းချစ်ပြည်ချစ်စိတ် အခြေခံကောင်း သော သိုင်းကညာပျိုစစ်ယောက် ဖြစ်သည့်အတိုင်း နယ်ချဲ့ ဆန့်ကျင်ရေး တွန်းလှန်တိုက်ခိုက်မှုများတွင် လက်တွဲ ပါ ဝင်လာနိုင်ပေသည်။

ယခုမူ—

အလွန်ရှုပ်ထွေးနေသော အခြေအနေ အပြောင်းအလဲ များစွာတို့တွင် ကောလဟလ အမျိုးမျိုးကလည်း ပေါ် ထွက်နေလေရာ တုကူးချင်းချင်းအနေဖြင့် အခြေအနေမှန် ကို မသိမမြင်နိုင်ဘဲ သူမ၏ တိုင်းချစ် ပြည်ချစ်စိတ်တို့မှာ လည်း မီးခဲပြာဖူးဆိုသလို ဖြစ်နေသည်။

ကျောင်းဖန်းယောင်တို့တော့ တမ်းတမိသည်။ ကျောင်း ဖန်းယောင်နှင့် တွေ့ချင်သည်။ ထို့အပြင် ကျောင်းဖန်း ယောင်အတွက်လည်း စိုးရိမ်ပူပန်၍ နေသည်။

ယန်ထယ်မိုကတော့ မကြာခင်ဆိုသလို တုကူးချင်းချင်း ထံ ရောက်လာသည်။ အကြောင်းရှာကာ ကျားဘုရင် ဂိုဏ်းအတွက် အကူအညီတောင်းသည်။ ဘာမျှမဟုတ် လောက်သည့် အသေးအဖွဲ့ကိစ္စလေးများ ဖြစ်ပေရာ တုကူး

ချင်းချင်းကလည်း အားနာပါးနာနှင့် လုပ်ဆောင်ပေးခဲ့သည်။

ယန်ထယ်မိုထံမှ ကျောင်းဖန်းယောင်အကြောင်း အစ်အောက် စုံစမ်းကြည့်သေးသည်။ ဘာမျှရေရေရာရာမသိရ။

မာအန်းနားနှင့် တွေ့ဆုံရလျှင် ကျောင်းဖန်းယောင်နှင့်ပတ်သက်သည့် သတင်းတစ်စွန်းတစ်စ သို့ရနိုင်ကောင်းသည်ဟု မျှော်လင့်သည်။

ထို့ကြောင့် ငါးပျံ မာအန်းနား ချိန်းဆိုထားရာနေရာသို့ တုကူးချင်းချင်း လာခဲ့သည်။

* * *

အကွေ့တစ်ထောင် နွံအိုင်သည် ယန်ဖူးမြို့လေး၏ အရှေ့တောင်ဘက် နှစ်မိုင်သာသာခန့်အကွာတွင် တည်ရှိသည်။

အတော်လည်း ထူးဆန်းပြီး အန္တရာယ်ထူးပြားသော နေရာဖြစ်သည်။

ကေ(၅၀၀၀)နီးပါး ကျယ်ဝန်းကာ ရွှံ့နွံများဖုံးလွှမ်းနေသည်။ အချို့နေရာများတွင် ရေစပ်စပ်ရှိသည်။ ရွှံ့နွံများအောက်တွင် ကျောက်စွယ် ကျောက်စွန်းများနှင့် ကျောက်တုံးကျောက်ခဲများ ရှိတတ်သည်။

ရွှံ့နွံများသည် စေးပျစ်လှသည်။ ရွှံ့နွံထဲကျလျှင် ရုန်းထွက်ဖို့ အလွန်ခက်သည်။ အသားစားပုရွက်ဆိတ်အုံကျင်းများလည်းရှိရာ ထိုနေရာများတွင် ကျမိလျှင် တစ်ခဏအတွင်း အရိုးပဒေသာ ဖြစ်သွားနိုင်သည်။

လမ်းသိကာ အထာကောင်းကောင်း ကျွမ်းသူများမှ လွဲ၍ မည်သူမျှ အကွေ့တစ်ထောင်နွံအိုင်ထဲ စွန့်စားသွားလာခြင်း မပြုဝံ့ကြ။ ထိုနေရာကို ကျွမ်းကျင်သူများပင်လျှင် တစ်ခါတစ်ရံ အတွက်အဆလွဲကာ အန္တရာယ်ကြုံရတတ်သည်။

ညသန်းခေါင်ယံအချိန်တွင် အကွေ့တစ်ထောင်နွံအိုင်အရှေ့ဘက် ကမ်းစပ်ရှိ သစ်ခြောက်စင်ကြီးအောက်သို့ ကျောင်းဖန်းယောင်နှင့် တုကူးချင်းချင်းတို့ နှစ်ယောက် ပြိုင်တူလိုလိုပင် ရောက်ရှိလာကြသည်။

ကျောင်းဖန်းယောင်က အရှေ့ဘက် လမ်းကြောင်းမှ မြင်းစီးလာသည်။ သစ်ခြောက်စင်ကြီးနှင့် ပေသုံးရာခန့်အကွာတွင် မြင်းပေါ်မှဆင်းကာ မြင်းကို ထားခဲ့လျက် ခြေကျင် ခပ်သုတ်သုတ် လျှောက်လာသည်။

တုကူးချင်းချင်းကမူ အနောက်ဘက်လမ်းမှ မြင်းတစ်ကောင်ဆွဲသော မြင်းလှည်းကားသေးစားလေးနှင့်လာသည်။ သစ်ခြောက်စင်နှင့် ပေနှစ်ရာခန့်အကွာတွင် မြင်းလှည်းလေးကိုရပ်ကာ သစ်ခြောက်စင်ဆီသို့ လမ်းလျှောက်လာသည်။

ကျောင်းဖန်းယောင်တွင် အဖော်မပါ။ တစ်ကိုယ်တည်း ဖြစ်သည်။

တုကူးချင်းချင်းတွင်တော့ အဖော်ပါသည်။ ရံရွေစောင့် မိန်းကလေးတခုပိုင်ဝေးက မြင်းလှည်းမောင်းကာ ပို့ပေး သည်။ သစ်ခြောက်ပင်အောက်သို့တော့ တုကူးချင်းချင်းနှင့် အတူလိုက်မလာ။ မြင်းလှည်းပေါ်တွင် စောင့်ကျန်နေရစ် ခဲ့သည်။

သူတို့နှစ်ယောက်လုံးတို့ တစ်ချိန်လည်း တစ်နေရာတည်း တွင် မာအန်းနားက ချိန်းဆိုထားသည်ကို ကျောင်းဖန်း ယောင်နှင့် တုကူးချင်းချင်းတို့ မသိကြ။ မိမိစာမိယောက် တည်းကဲ့သို့ ချိန်းဆိုသည်ဟု ထင်နေခဲ့ကြသည်။

အရှေ့ဘက်မှလာသော ကျောင်းဖန်းယောင်နှင့် အနောက်ဘက်မှလာသော တုကူးချင်းချင်းတို့ ကြိုတင် စည်းဝါးကိုက်ထားသလို သစ်ခြောက်ပင်အောက်သို့ ပြိုင် တူလိုလို ရောက်ကာ တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် တွားခနဲ မျက်နှာချင်း ဆိုင်မိကြချိန်တွင် အံ့အားသင့်သွားကြသည်။

ရုတ်တရက် စကားပင်မဆိုနိုင်ကြ။ တစ်ယောက်ကို တစ် ယောက် ကြောင်အမ်းအမ်းနှင့် ကြည့်နေမိကြသည်။

စာဒန်မျှ ငေးကြောင်နေကြပြီးနောက် သတိဝင်ကာ နှုတ်ဆက်ကြမည်အပြု....

“ဟော.... ကျောင်းဖန်းယောင်နဲ့ တုကူးချင်းချင်းတို့ ရောက်စာကြပြီလို့”

စကားသံနှင့် အတူ ကျောင်းဖန်းယောင်နှင့် တုကူးချင်း ချင်းတို့အနီးတွင် ငါးပျံမာအန်းနား မော်လာသည်။

ကျောင်းဖန်းယောင်တို့ နှစ်ယောက် မှာလည်း တစ် ယောက်ကို တစ်ယောက် နှုတ်မဆက်ဖြစ်ကြတော့ဘဲ မာ အန်းနားထံ လှည့်၍နှုတ်ဆက်လိုက်ကြသည်။

“ဟုတ်ကဲ့...ဒေါ်ဖေး”

“ဟူတ်ကဲ့၊ ကျွန်မတို့ ရောက်လာကြပါပြီ”

“အချိန်မှန်ရောက်လာကြတာ ကောင်းတယ်၊ မင်းတို့ နှစ်ယောက်ကို အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စတစ်ခု ပြောစရာရှိတယ်၊ ငါနဲ့လိုက်ခဲ့ကြ”

မာအန်းနားကထိုသို့ပြောပြီး သစ်ခြောက်ပင်ခြေရင်းရှိ ချုံပုတ်တစ်ခုအောက်မှ ဖိနပ်လို့လို့ အရာသုံးစုံ ဆွဲထုတ် သည်။

ဖိနပ်လို့ ခြေသုံးစရာပါသည်။ ခြေဖမိုးနှင့်ခြေကျင်းဝတ် တို့တွင် ရစ်ပတ်ချည်နှောင်နိုင်သည့် ခါးဝတ်ကွင်းများ ရှိ သည်။ ဖိနပ်ခွာကတော့ အပြားအဖောက်ကို ကျယ်သည်။ ဖိနပ်အပေါ်ခုံထက် များစွာကျယ်ပြန့်သည်။ သုံးဆမျှပင် ကြီးမားပေလိမ့်မည်။

“ဒါတွေက လျှောတိုက်ဖိနပ်လို့ခေါ်တယ်၊ လျှောတိုက် ဖိနပ်တွေစီးထားမှ အလိုက်သင့် လျှောထိုးပြီး သွားလို့ရ တယ်၊ ဝတ်လိုက်ကြ”

မာအန်းနားက ရှင်းပြပြီး ကျောင်းဖန်းယောင်နှင့် တုကူးချင်းချင်း တို့အား လျှောတိုက်ဖိနပ် တစ်ရန်ပီ ပေး

သည်။ သူ့ကိုယ်တိုင်တစ်ရန်ဝတ်သည်။ ကျောင်းဖန်းယောင် နှင့် တုကူးချင်းချင်းတို့လည်း မာအန်းနားဝတ်သည့်နည်း အတိုင်း ဝတ်လိုက်ကြသည်။

“ကျုပ်နောက်က လိုက်ခဲ့ကြပေတော့၊ ကျုပ်သွားတဲ့ လမ်းကြောင်းအတိုင်း သေသေချာချာလျှောတိုက်ပြီး လိုက် လာကြဖို့ မမေ့နဲ့၊ လမ်းကြောင်းက ဘေးချော်တိမ်းသွား ရင် ရွဲ့နွဲ့တွေထဲ ပြုတ်ကျသွားလိမ့်မယ်၊ သတိထားကြ၊ သုံးယောက်လုံး လျှောတိုက်ဖိနပ်များဝတ်ဆင်ပြီးသော အခါ မာအန်းနားက ပြောသည်။

* * *

မာအန်းနား ရှေ့ဆောင်လမ်းပြသည့်အတိုင်း ကျောင်း ဖန်းယောင်နှင့် တုကူးချင်းချင်းတို့ နှစ်ယောက် လိုက်ပါ လာခဲ့ကြသည်။

အစပိုင်းတွင်တော့ လျှောတိုက်ဖိနပ် စီး၍ ရွဲ့နွဲ့ပေါ် တွင် လျှောခနဲလျှောခနဲ လျှောစီးသလိုထိုးကာ လိုက်ပါ သွားရသည်ကို အထာမကျဘဲ နှေးသလိုလိုရှိနေသေးသည်။

သို့သော် သိုင်းပညာအဆင့်မြင့်သူတွေဖြစ်သည့်အတိုင်း တစ်ခဏအတွင်းမှာပင် သဘောကိုနားလည်ကာ ဟန်ချက် ကောင်းစွာ ထိန်းဓာတ်သွားသည်။ လျှောတိုက်ကာ လိုက် ပါသွားရသည်မှာ ဘာအခက်အခဲမျှမရှိတော့။

ကျောင်းဖန်းယောင်နှင့် တုကူးချင်းချင်းတို့သည် ယန် မြို့တွင် နေထိုင်ကြသော်လည်း အကွေ့တစ်ထောင် နွဲ့ အိုင်သို့ နှစ်ခေါက် သုံးခေါက်လောက်သာ ရောက်ဖူးကြ သည်။ နွဲ့အိုင်ကမ်းစပ်တစ်ဝိုက်သို့ ရောက်ဖူးပြီး ရွဲ့နွဲ့များ ၏ အစပ်လောက်ကိုသာ ထိတွေ့ဖူးသည်။ နွဲ့အိုင်အတွင်းဘက်သို့မူ တစ်ခါတစ်ခေါက်မျှ မရောက် ဖူးကြပေ။

ယခု ပထမဆုံးအကြိမ် ရောက်ဖူးကြလျက် သူတို့အတွက် ထူးခြားသော အတွေ့အကြုံလည်း ဖြစ်နေသည်။

တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် တစ်လနီးပါး မတွေ့ကြ ရဘဲ ယခုမှပြန်ဆုံရသလိုမို့ စကားပြောဆိုဖို့ အခွင့်မသာ သေးသော်လည်း တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်ကြည့်ကြကာ ကြည်နူးရင်ဖို၍လည်း နေပေသေးသည်။

မာအန်းနား ပြသွားသည့် လမ်းကြောင်းမှ ဗတိမ်း မစောင်းအောင်တော့ ဂရုစိုက်ကြသည်။

လပြည့်ညမို့ ကောင်းကင်တွင် လပြည့်ဝန်းက ထိန် ထိန်သာနေသည်။ အကွေ့တစ်ထောင်နွဲ့အိုင်တစ်ခုလုံးသည် အေးမြသော လရောင်ကြောင့် လင်း၍နေသည်။

ဟိုကွေ့ သည်ပတ်နှင့် အချိန်အနည်းငယ်ကြာအောင် ရွဲ့နွဲ့ပြင်ပေါ် လျှောတိုက်ကာ သွားကြပြီးနောက် ကိုင်း မင် အစုလေးတစ်ခုအနားတွင် မာအန်းနားက ရပ်သည်။

“ဒီနေရာမှာ မြေမာလေးရှိတယ်၊ လာ...တက်ကြရ အောင်”

ပြောပြောဆိုဆို ကိုင်းပင်စုံလေးအကြား တိုးဝင်ကာ သွားသည်။ ကျောင်းဖန်းယောင်နှင့် တုကူးချင်းချင်းတို့ နှစ်ယောက်လည်း နောက်မှ လိုက်ပါသွားသည်။ မြေမာကို နင်းမိကြသည်။

လျှော့ထိုက်ဖိနပ်များစီးထားရာ မြေမာပေါ် ရောက် တော့ လျှောက်လှမ်းရတာက အနည်းငယ် အဆင်မချော ချင်သလို ဖြစ်သည်။ တုကူးချင်းချင်းကို ကျောင်းဖန်း ယောင်က လက်ကမ်းပေးရာ 'တုကူးချင်းချင်းက အလိုက် သင့် လှမ်းထိုင်ဖူးသည်။

တုကူးချင်းချင်း ယိမ်းယိုင် လဲကျမသွားရန် ပေးမတွဲ ခေါ်သည့် သဘောဖြစ်သော်လည်း တုကူးချင်းချင်းမှာ စမ်းလျှောက်ရတာ အနည်းငယ် အဆင်မပြေသည်မှလွဲ၍ ယိမ်းယိုင်မည့် အခြေအနေ မရှိသည့်အတွက် သူတို့နှစ် ယောက် လက်ချင်းတွဲကာ သွားကြသည့်အနေအထား ဖြစ် သွားသည်။

ကိုင်းပင်စုံလေး၏ အလယ်တွင် ပေငါးဆယ်ပတ်လည် ခန့် မြေကွက်လပ်သေးလို့ ဖြစ်နေသည့်နေရာရှိသည်။

ထိုနေရာတွင် မာအန်းနားက ထိုင်လိုက်ရာ ကျောင်း ဖန်းယောင်နှင့် တုကူးချင်းချင်းတို့လည်း အသာထိုင်လိုက် ကြသည်။

“မင်းတို့နှစ်ယောက်လုံးရဲ့ ဘိုးဘွားတွေဟာ အရှေ့ ပင်လယ်ကနော်”

ထိုင်ချမိကြသည်နှင့် မာအန်းနားက စကားစသည်။ ကျောင်းဖန်းယောင်တို့ နှစ်ယောက်လည်း ပြိုင်တူပင် ခေါင်းညိတ်လိုက်ကြသည်။

“မင်းတို့ကကော ဘာကြောင့် အရှေ့ပင်လယ်နဲ့ မိုင် ပေါင်းများစွာကွာနေတဲ့ မြောက်ပိုင်းနယ်ခြားဒေသကို ရောက်နေကြတာလဲ”

“ကျွန်မတို့ရဲ့ ဘိုးဘွားတွေ ဒီနေရာကိုရောက်လာပြီး အခြေချနေထိုင်ခဲ့ကြလို့ ကျွန်မလဲ ဒီမှာမွေး ဒီမှာကြီးပြင်း ခဲ့တာပါ”

တုကူးချင်းချင်းက ပြန်ဖြေသည်။

“ကျွန်တော်ကတော့ သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး အဖွဲ့မှာ စစ်လုပ်ရင်း ဒီမြို့စေးကို ရောက်လာခဲ့ရတာဆိုပါတော့”

ကျောင်းဖန်းယောင်က ပြောသည်။

“မင်းရဲ့ ဘိုးဘွားတွေ ဘာကြောင့် ဒီမှာ လာအခြေချ နေထိုင်ကြသလဲဆိုတာကိုကော မင်းသိသလား”

“ဒီဒေသမှာ အဆင့်မြင့်သိုင်းပညာတွေ လေ့ကျင့်နိုင် တဲ့ စန်းကျင်ရှိတာကြောင့် ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ကြစာယ်လို့ ပြောသံကြားဖူးတာပဲ”

မာအန်းနား၏ အမေးကို တုကူးချင်းချင်းက ပြန်ဖြေ သည်။

“မင်းကကော သာမန်ရိုးရိုး အလုပ်ကိုပဲ အပြောင်း အရွှေ့ကြောင့် ရောက်လာတာလား၊ ဒီလိုလာစရာ

အကြောင်း တစ်ခုခုရှိလို့ အလုပ် အပြောင်းအရွှေ့ဖြစ်
အောင် လုပ်ယူတာလား”

“ကျွန်တော် မိဘတွေ မကွယ်လွန်ကြမီက ဒီမြို့လေးကို
သွားကြဖို့ ကြံစည်ခဲ့ကြဖူးပါဘယ်၊ ဒါပေမယ့် အဆင်မပြေ
လို့ မသွားနိုင်ခဲ့ကြဘူး၊ ကျွန်တော် ကိုတော့ အကြောင်း
တိုက်ဆိုင် အဆင်ပြေရင် အရောက်သွားဖို့ မှာခဲ့ဖူးပါ
တယ်...”

“ဝေးလံတဲ့နေရာကို သွားနိုင်ဖို့ အဆင်ပြေဆုံးက
သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးအဖွဲ့မှာ ဝင်လုပ်ဖို့ရှိတာမို့ ကျွန်
တော်ဟာ ယန်ဖူးမြို့လေးနဲ့ အသွားအလာ အလုပ်အကိုင်
ရှိတဲ့ သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးအဖွဲ့ကို စုံစမ်းရှာဖွေရာမှာ မြင်း
သုံးကောင် သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးအဖွဲ့ကိုတွေ့ပြီး အလုပ်
ဝင်လုပ်နိုင်ခဲ့ပါတယ်...”

“ကျွန်တော် အတွက် ကံကြမ္မာက မျက်နှာသာပေးနေ
လားတော့မသိဘူး အလုပ်ဝင်လုပ်ပြီး မကြာမီမှာ ယန်ဖူး
မြို့လေးက စခန်းခွဲ ဒုတိယတာဝန်ခံ နာမကျန်း ဖြစ်ပြီး
အလုပ်က ထွက်သွားတဲ့အခါ အစားဝင်မယ့်လူ ရှာကြရာ
မှာ ကျွန်တော်က သွားလုပ်မယ်လို့ ဆန္ဒပြုလိုက်တယ်။
ဒီလိုနဲ့ကျွန်တော် ဒီကို ရောက်လာခဲ့တာပါ”

ကျောင်းဖန်းယောင် ရှင်းပြသည်။

“အရိပ်မဲ့မှော်သိုင်းဆိုတာ ကြားဖူးကြသလား”

ကျောင်းဖန်းယောင်နှင့် တုကူးချင်းချင်းပို့ ခေါင်း
ညိတ်ပြလိုက်ကြသည်။

“တုကူးချင်းချင်းရဲ့ ဘိုးဘွားတွေ ဒီမှာလာအခြေချ
ကြတာဟာ အရိပ်မဲ့မှော်သိုင်းကျမ်းကို ရှာဖွေချင်ကြလို့ပဲ၊
ကျောင်းဖန်းယောင်ကို မိဘတွေက ဒီနေရာအရောက်သွား
ဖို့ ကြိုးစားခိုင်းတာကလဲ အရိပ်မဲ့မှော်သိုင်းကျမ်းနဲ့ ထိတွေ့
နိုင်မယ့် အခွင့်အလမ်းရဖို့ပဲ”

“အရိပ်မဲ့မှော်သိုင်းဆိုတာ ဒဏ္ဍာရီ ယုံတမ်းစကား
မဟုတ်ဘူးလား”

ကျောင်းဖန်းယောင်က မေးသည်။

“မဟုတ်ဘူး”

မာအန်းနားက ဖြေသည်။

“ဒါဆို အရိပ်မဲ့မှော်သိုင်းက တကယ်ရှိတာပေါ့”

တုကူးချင်းချင်းက စူးစမ်းပြန်သည်။

“ရှိတယ်”

မာအန်းနားက ခပ်ပြတ်ပြတ်ဖြေသည်။

ထို့နောက် ဆက်လက်၍...

“ကျုပ်ရဲ့ ဘိုးဘွားတွေထဲ အရှေ့ပင်လယ် သိုင်း
မျိုးဆက်တွေပဲ၊ ဒီဒေသမှာ အရိပ်မဲ့မှော်သိုင်းကျမ်းရှိနေ
တယ်ဆိုတဲ့ သတင်းအစရလို့ အရောက်လာ အခြေချပြီး
လိုက်စုံစမ်းရှာဖွေတယ်။ ဆွေစဉ်မျိုးဆက် ကြိုးစားပြီး
ရှာဖွေခဲ့တာ နောက်ဆုံး ကျုပ်တို့ဇနီးမောင်နှံ လက်ထက်
မှာ ရှာတွေ့ခဲ့တယ်”

ကျောင်းဖန်းယောင်နှင့် တုကူးချင်းချင်းတို့ လှုပ်လှုပ် ရှားရှား ဖြစ်သွားကြသည်။

မာအန်းနားက ဆက်ပြောသည်။

“အရိပ်မဲ့ မှော်သိုင်းကို ဖော်ထုတ်လေ့ကျင့်နိုင်ဖို့ လို့ အပ်ချက် သုံးခုရှိတယ်။ ကျုပ်တို့ ကြိုးကြာဂိုဏ်းရဲ့ လက်ထဲ မှာ တစ်ခုတည်းပဲရှိနေတာမို့ သိုင်းကျမ်းရှိတဲ့နေရာကို သိ ပေမယ့် မလေ့ကျင့်နိုင်ဘဲ ဖြစ်နေတယ်။ ကျန်လို့အပ်ချက် နှစ်ခုတို့ ရှားပွေရယူဖို့ ကြံနေတုန်းမှာပဲ ကြိုးကြာဂိုဏ်းဟာ ကျားတုရင်ဂိုဏ်းရဲ့ ရက်ရက်စက်စက် ချေမှုန်းတိုက်ခိုက် ခြင်းကို ခံခဲ့ရတယ်။ အားလုံးနီးပါး သေကြေပျက်စီးကုန် ပြီး ကျုပ်တစ်ယောက်ပဲ အသက်ရှင်ကျန်နေခဲ့တယ်။ ငါ့မှာ အန္တရာယ်တွေကလဲ ဝိုင်းနေတာမို့ အရိပ်မဲ့ မှော်သိုင်းကို အောင်မြင်အောင် လေ့ကျင့်နိုင်မယ့် အလားအလာ မရှိ တော့ဘူး။ ဒါကြောင့် အရိပ်မဲ့ မှော်သိုင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ငါ့သိထားသမျှ ရှိထားသမျှ မင်းတို့နှစ်ယောက်ကို လွှဲအပ် ပေးလိုက်တော့မယ်”

ဤစကားများကို ကြားရသောအခါ ကျောင်းဖန်း ယောင်နှင့်တုကူးချင်းချင်းတို့မှာ အံ့လည်းအံ့၊ ဝမ်းလည်း သရကြသည်။ ဘယ်လို ပြန်ပြောရမည်ကိုပင် မသိသော ကြောင့် နှစ်ယောက်လုံး နှုတ်ဆိတ်နေကြသည်။

“မင်းတို့အနေနဲ့ ကတိနှစ်ခုတော့ ပေးရမယ်”

မာအန်းနားက ဆက်ပြောပြန်သည်။

“ဘာကတိတွေလဲဟင်”

တုကူးချင်းချင်းက မေးသည်။

“ပထမကတိကတော့ မင်းတို့နှစ်ယောက် လက်ထပ် ထိမ်းမြားကြမယ်ဆိုတဲ့ ကတိပဲ”

“အို...”

တုကူးချင်းချင်း ရှက်စနိုးရေရွတ်မိသည်။ မျက်နှာနီရဲ ကာ ခေါင်းငုံ့သွားသည်။

ကျောင်းဖန်းယောင်မှာလည်း မျက်နှာထူပူ ရှိန်းသွား သည်။ ဘယ်လိုနေရမည်ကိုစင် မသိတော့။

“ဘယ်လိုလဲ၊ ကတိပေးနိုင်လား”

“ကျွန်တော်ကတော့...ဟိုလေ...အဲ”

ကျောင်းဖန်းယောင် အထစ်ထစ် အငေါ့ငေါ့ ဖြစ်နေ သည်။ သူသည် တုကူးချင်းချင်းအပေါ် ချစ်မြတ်နိုးနေရာ လက်ထပ် ထိမ်းမြားရေးအတွက် ကတိ မပေးနိုင် စရာ အကြောင်းမရှိ။ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပင်ကတိပေးနိုင်သည်။

တုကူးချင်းချင်းဘက်က သဘောထား ဘယ်လိုရှိမှန်း မသိသောကြောင့် အပြောရ ခက်နေသည်။ အထစ်ထစ် အငေါ့ငေါ့ ဖြစ်နေသည်။

လူဇယ်နှစ်ယောက်၏ရင်ထဲတွင် ဘယ်လိုခံစားမှုမျိုးတွေ ရှိနေကြသည်ကို မာအန်းနား အနေဖြင့် အစောကြီးက စည်းက အကဲခတ်မိပြီး ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် အဆင်ပြေသွားအောင် စကားလမ်းကြောင်းခင်း ပြောဆိုမှုများကို နှုတ်သွက်အာသွက် လှုပ်လေတော့သည်။

“ကျောင်းဖန်းယောင်... မင်းက တုကူးချင်းချင်းကို လက်ထပ်ချင်တယ် ဖျော်လား?”

မာအန်းနားက မေးလိုက်ရာ ကျောင်းဖန်ယောင်လည်း ကမန်းကတန်းပင် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ခေါင်းချည်း ညိတ်မနေနဲ့၊ ပါးစပ်ကလဲ ပြော”

“ဟုတ်...ဗျာ”

အထစ်ထစ် အငေါ့ငေါ့နှင့် ဗလုံးဗထွေး ဖြစ်နေသော်လည်း သူ့စိတ်ထဲတွင်ရှိနေသည်ကို ထုတ်ဖော်ပြောလိုက်မှုတော့ ပီပြင်သွားသည်။

ရှက်ကြောက်စိတ် လှုပ်ရှားနေသည့်ကြားမှ တုကူးချင်းချင်း ကြည့်နှုန်းချမ်းမြေ့မှုလေး ခံစားရသည်။

“ကျောင်းဖန်းယောင်က လက်ထပ်ချင်နေတာကို တုကူးချင်းချင်းကလဲ လက်ခံသဘောတူတယ် မဟုတ်လား?”

မာအန်းနားက တုကူးချင်းချင်းကို မေးသည်။

တုကူးချင်းချင်း ဘာမျှပြန်မပြော။ ခေါင်းလည်း ပိုင့်သွားသည်။

“စိတ်တိတ်နေတယ်ဆိုတော့ သဘောတူတဲ့ သဘောပေါ့၊ ဒါကြောင့် ကျုပ်လို့ချင်တဲ့ ပထမကတိကို မင်းတို့

နှစ်ယောက်လုံး လက်ခံ ကတိပေးလိုက်ပြီလို့ ကျွတ်သတ်မှတ်လိုက်ပြီ၊ ကဲ...အခု ဒုတိယကတိကို ပြောမယ်”

မာအန်းနားက ကျောင်းဖန်းယောင်ကို တစ်ချက် စူးစမ်းကြည့်သည်။

“ဟုတ်ကဲ့၊ ပြောပါ ဒေါ်လေး”

ကျောင်းဖန်းယောင်က ကယျာကယာ စကားထောက်ပေးသည်။

“ကြိုးကြာဂိုဏ်းကို ပြန်လည်ထူထောင် ပေးပါမယ်ဆိုတဲ့ ကတိပဲ”

“ကျွန်တော် ကတိပေးပါတယ်”

“မင်းကကော...တုကူးချင်းချင်း”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်မလဲ ကတိပေးပါတယ်”

တုကူးချင်းချင်းက ခပ်တိုးတိုးပြောသည်။ ငုံ့ထားသော ခေါင်းလည်း ပြန်မော့လာသည်။

“ကြိုးကြာဂိုဏ်းက ပျက်စီးပျောက်ကွယ်သွားပြီ၊ ကြိုးကြာဂိုဏ်းရဲ့ မျိုးဆက်ဆိုလို့ ကျုပ်တစ်ယောက်တည်းပဲ ကျန်တော့တာ၊ ကျုပ်လဲ ကြာကြာနေနိုင်တော့မှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒီတော့ မင်းတို့နှစ်ယောက်အနေနဲ့ ကြိုးကြာဂိုဏ်းကို ပြန်လည်ထူထောင် ဦးဆောင်နိုင်မယ့်လူကို ရှာဖွေပြီး အဘက်ဘက်က ကူညီပေးကြရလိမ့်မယ်၊ မင်းတို့လုပ်နိုင်ကြပါတယ်နော်”

“စိတ်ချပါ ဒေါ်လေး”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော်တို့လုပ်နိုင်ပါတယ်၊ စိတ်ဝေတနာ အပြည့်ထားပြီး စွမ်းစွမ်းအားမဲ လုပ်ဆောင်ပေးပါမယ်”

တုကူးချင်းချင်းနှင့် ကျောင်းဖန်းယောင်တို့နှစ်ယောက် ပြိုင်တူလိုလိုမင် ပြန်ဖြေကြသည်။

“ဒီစကားကြားရတာ ကျုပ် စိတ်အေးသွားပြီ၊ အခု အရိပ်မဲ့မှော်သိုင်းကို ဖော်ထုတ်လေ့ကျင့်နိုင်ဖို့အတွက် လိုအပ်တဲ့ လိုအပ်ချက် သုံးခုရှိတယ်၊ အဲဒီ လိုအပ်ချက်တွေက တော့...”

ဆန်း (၅)

အရိပ်မဲ့မှော်သိုင်းကို ဖော်ထုတ် လေ့ကျင့်နိုင်ရန် လိုအပ်ချက် (၃)ခုရှိသည်။

ယင်းတို့မှာ ကျွန်းနက်စံအိမ်မိသားစု၏ မဟူရာကမာခွံ၊ စင်လယ်ဂေဟာ၏ ငါးမျက်လုံးပုလဲနှင့် ကြိုးကြာဖြူဂမုန်း ဥတို့ ဖြစ်ကြသည်။

အရိပ်မဲ့မှော်သိုင်းကျမ်းကို ကြွေကျောက်သား၊ သလင်းကျောက်သားနှင့် သဲကျောက်သားတို့ပေါ်တွင် ရေးသားထားသည်။ ရေးထားသည်များကို သည်အတိုင်းဖတ်လျှင် ထင်ထင်ရှားရှား ပြည့်ပြည့်စုံစုံ မမြင်နိုင်။

မိုန်သည့်နေရာက မိုန်၊ ပျောက်သည့်နေရာက ပျောက် ဖြစ်နေသည်။

ကြွေကျောက်သားပေါ်တွင် မဟူရာကမာခွံ၊ သလင်းကျောက်သားပေါ်တွင် ငါးမျက်လုံးပုလဲ၊ သဲကျောက်သား

ပေါ်တွင် ကြိုးကြာဖြူ ဝမုန်းဥတို့နှင့် ပွတ်တိုက်မှသာ ရေးသားထားသည်များ ထင်ထင်ရှားရှား ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ပေါ်လာသည်။

ပေါ်လာသည်ကလည်း အကြာကြီးမဟုတ်။ နာရီအနည်းငယ်သာ ဖြစ်သည်။ ပေါ်လွင်နေသည့် အချိန်အတွင်း အရအမီ ဖတ်ရှုမှတ်သားရသည်။ ပြီးမှ လေ့ကျင့်ရသည်။

အရိပ်မဲ့ မှော်သိုင်းကျမ်းရှိသည့် နေရာသို့ သွားလျှင် အသက်အောင့် အတွင်းအားစုစည်းမှု နည်းလမ်းကို တတ်မြောက်ရန်တော့ လိုအပ်သည်။ အသက်အောင့် အတွင်းအားစုစည်းမှု နည်းလမ်းဆိုသည်မှာ အဆင့်မြင့် ရေငုပ်အတတ်ပညာတစ်မျိုးဖြစ်ကာ အရှေ့ပင်လယ်ဒေသမှ သိုင်းသမားတိုင်းလိုလို တတ်ကျွမ်းကြသည်။

အရှေ့ပင်လယ်ဒေသမှ သိုင်းသမားတစ်ယောက် ဖြစ်သော ကျောင်းဖန်းယောင်သည် အသက်အောင့် အတွင်းအား စုစည်းမှုနည်းလမ်းကို ကောင်းစွာ ကျွမ်းကျင်သည်။

တုကူးချင်းချင်းမှာလည်း ယန်ဖူးမြို့လေးတွင် မွေးဖွားကြီးပြင်းသူ ဖြစ်သော်လည်း မိဘဘိုးဘွားမျိုးရိုးက အရှေ့ပင်လယ်ဒေသ ဇာတိများ ဖြစ်ကြသည့်အတွက် မျိုးဆက်သိုင်းပညာ သင်ကြားမှုအနေဖြင့် အသက်အောင့် အတွင်းအား စုစည်းမှုနည်းလမ်းကို သင်ကြား တတ်မြောက်ထားသည်။

ကျောင်းဖန်းယောင် လောက်တော့ ကျွမ်းကျင်မှု မရှိ။ အရိပ်မဲ့ မှော်သိုင်းသည် မည်သို့သော သိုင်းပညာမျိုး

ဖြစ်သည်ဆိုခြင်းကိုတော့ ငါးပျံမာအန်းနားက သေသေချာချာ မပြောနိုင်။ ပေါ့ပါးသွက်လက်မှုကို အခြေခံကာ သိုင်းဟန်အပြောင်းအလဲများသည် အဆင့်မြင့်အစွမ်းထက်သိုင်းပညာဟုသာ အကြမ်းဖျင်း ပြောပြနိုင်သည်။

“မနက်ဖြန်ကျရင် အရိပ်မဲ့ မှော်သိုင်းရှိတဲ့ နေရာကို သွားကြမယ်။ မနက်ဖြန်ညသန်းခေါင် ပြန်ဆုံကြတာပေါ့။ ငါးမျက်လုံးပုလဲနဲ့ မဟူရာကမာခွံတို့ကို ယူလာခဲ့ကြ။ ကျုပ်ဆီမှာ ရှိနေတဲ့ ကြိုးကြာဖြူ ဝမုန်းဥတို့လဲ မင်းတို့နှစ်ယောက်လက် အပ်မယ်”

အရိပ်မဲ့မှော်သိုင်း ဖော်ထုတ် လေ့ကျင့်နိုင်ရေးနှင့် ပတ်သက်၍ မိမိသိရှိထားသည်များကို ရှင်းပြပြီးနောက် ငါးပျံမာအန်းနားက ပြောသည်။

“ဟုတ်ကဲ့....ဒေါ်လေး”

ကျောင်းဖန်းယောင်နှင့် တုကူးချင်းချင်းတို့နှစ်ယောက် ပြိုင်တူ အဖြေပေးကြသည်။

မနက်ဖြန်ညတွင် ပြန်လည်ဆုံတွေ့ရန် အစီအစဉ်များ ပြောဆိုတိုင်ပင်ကြပြီးနောက် အကွေ့တစ်ထောင် နွဲ့အိုင်ထဲမှ သူတို့သုံးယောက် လာခဲ့ရာလမ်းကြောင်းအတိုင်း ပြန်ထွက်လာခဲ့ကြသည်။

ကမ်းစပ်ရှိ သစ်ခြောက်ပင်ကြီး အောက်တွင် လူစုခွဲကြသည်။

တုကူးချင်းချင်း၏လှုပ်ရှားများမှုကို လှိုရမည်ရသဘောမျိုး စောင့်ကြည့်ရန် လူယုံတော်ဂိုဏ်းသားတစ်ယောက်လို့ ယန်ထယ်မိုက ပင်လယ်ဂေဟာအနားတွင် နေရာချထားခဲ့သည်။

မာအန်းနားနှင့်ချိန်းဆိုထားရာသို့ တုကူးချင်းချင်းထွက်လာသောအခါ ယန်ထယ်မို၏ သူလျှိုလည်း နောက်မှ နောက်ယောင်ခံ လိုက်လာခဲ့သေး၏။

သို့ရာတွင်...

လှိုရမည်ရသဘောမျိုးသာ စောင့်ကြည့်ဖို့ နေရာချထားသည့်အတွက် ထိုသူလျှို၏မြင်းမှာ သာမန်မြင်းတစ်ကောင်သာ ဖြစ်နေသည်။ တုကူးချင်းချင်းစီးသော မြင်းလှည်း၏ လှည်းဆွဲမြင်းကတော့ ပင်လယ်ဂေဟာရှိ အကောင်းဆုံး မြင်းတစ်ကောင်မို့ တယ်လို့မှမိအောင်မလိုက်နိုင်။

အချိန်အနည်းငယ်သာလျှင်ပြီး မျက်ခြည်ပြတ်သွားသည်။

ယန်ထယ်မို၏သူလျှိုအနေဖြင့် တုကူးချင်းချင်း ယန်ပူးမြို့လေး၏ အရှေ့တောင်ဘက်သို့ ရှေးရှုသွားသည်ဆိုခြင်း လောက်သာခန့်မှန်းနိုင်ခဲ့သည်။ အယ်နေရာကိုသွားကြောင်းကိုတော့ ရေရေရေရာသေ။

သည်လို့ မျက်ခြည်ပြတ်သွားကြောင်း ယန်ထယ်မိုကို အသိပေးလျှင် အပြစ်ဒဏ် အကြီးအကျယ်အချခံရသည်မှာ သေချာသည်မို့ ထိုသူလျှိုသည်၍ အကြောင်းကို ယန်ထယ်မိုထံ မတင်ပြတော့ဘဲ ချန်လှပ်ကွယ်ဝှက်ထားလိုက်သည်။

ကျောင်းဖန်းယောင်ကို စောင့်ကြည့်နေသော ပင့်ကူနက်ယောက်စွမ်းကိကတော့ အကွေ့တစ်ထောင်ခွဲ အိုင်သို့ ကျောင်းဖန်းယောင်သွားသည်ကို သိအောင်ပင် နောက်ယောင်ခံလိုက်လာနိုင်ခဲ့သည်။

နောက်ယောင်ခံလိုက်မှုတွင် အလွန် ကျွမ်းကျင်သူဖြစ်သည့်အတိုင်း မိမိနောက်ယောင်ခံလိုက်သည်ကိုမရိပ်မိစေဘဲ မျက်ခြည်လည်းပြတ်မသွားအောင် အတော်လှမ်းလှမ်းမှ ခွာ၍လိုက်လာခဲ့ရာ သစ်ခြောက်ပင်အောက်တွင် ကျောင်းဖန်းယောင်သည် လူနှစ်ယောက် နှင့်တွေ့ဆုံကာ ခွဲအိုင်ထဲသို့ ဝင်ရောက်သွားကြောင်းလောက်တို့သာ သိခဲ့သည်။

ကျောင်းဖန်းယောင်နှင့် ဆုံတွေ့သူနှစ်ယောက် မည်သူမည်ဝါဆိုသည်ကိုတော့မသိ။ ယောက်ျား မိန်းမပင်မခွဲခြားနိုင်ခဲ့ပေ။

နောက်ယောင်ခံမှု ကျွမ်းကျင်သလို ဇွဲကောင်းကေစင်းနှင့် စောင့်ဆိုင်းမှုကိုလည်း မညည်းညူ တမ်းလုပ်တက်သည့် ယောက်စွမ်းကိသည် သစ်ခြောက်ပင်ကြီးနှင့်မလှမ်းကမ်းရှိ သစ်ပင်ချုံနွယ်များကြားတွင် ပုန်းအောင်းကာ ကျောင်းဖန်းယောင်ပြန်အလာကို စောင့်နေသည်။

သည်နေရာသို့ ကျောင်းဖန်းယောင် ပြန်လာမလာတော့ ယထိပြတ်သေချာစွာမပြောနိုင်ပါ။ သူ၏ နောက်ယောင်ခံလိုက်မှု၊ စောင့်ကြည့်ခဲ့မှု အတွေ့အကြုံများအရ ပြန်လာရန် ဆယ်ပုံတွင် ခြောက်ပုံခန့် အခွင့်အရေးရှိသည်ဟုတွက်ကာ တံစမ်းသဘောမျိုးဖြင့် စောင့်ကြည့်ခြင်းဖြစ်သည်။

ယောက်စွမ်းကိ ကံကောင်းသည်ဟုဆိုရမည်။
အချိန် အတော်ကြီးကြာအောင် စိတ်ရှည်လက်ရှည်
စောင့်ဆိုင်းနေခဲ့ရာ ကျောင်းဖန်းယောင်တို့ အကွေ့တစ်
ထောင်နွဲ့အိုင်ထဲမှ ပြန်တက်လာသည်ကို တွေ့ကြရသည်။

သည်အခါတွင်မလှမ်းမကမ်းမှငြိမ်သက်စွာပုန်းအောင်း
စောင့်ကြည့်နေသည်မို့ ကျောင်းဖန်းယောင်နှင့်အတူ ပါ
လာကြသူတို့မှာ တုကူးချင်းချင်းနှင့် ငါးပျံမာအန်းနားတို့
ဖြစ်ကြောင်းသိလိုက်ရသည်။

ယောက်စွမ်းကိသည်မာအန်းနားအပေါ်အငြိုးအတေး
သဘောပင်ရှိနေသည်။ မာအန်းနားကို လှမ်းမြင်သည်နှင့်
အတင်း ဝင်ဖမ်းချင်သည့်စိတ်များ ပေါ်လာသည်။ မာ
အန်းနားကို ချိတ်ခန်းသိုင်းသမားများက ရှာဖွေစုံစမ်းနေကြ
ကြောင်းသတင်းကို သူသိထားသည်။

မာအန်းနားကိုအမိဖမ်းကာ ချိတ်ခန်းသိုင်းသမားများ
လက်သို့အပ်လိုက်လျှင် သူမအဖို့ ဆုကြေးလည်း ကောင်း
ကောင်းရ၊ သူမအပေါ် ကြောသွားသလိုလို လုပ်သွားသူ
တစ်ယောက်ကိုလည်း ထိထိရောက်ရောက် အကြောင်းပြရာ
လည်း ရောက်ပေမည်။

သို့သော်....

ကျောင်းဖန်းယောင်နှင့် တုကူးချင်းချင်းတို့နှစ်ယောက်
လည်းရှိနေရာ ယောက်စွမ်းကိမှာ စိတ်ဓားတိုင်းကိုယ်မပါ
နိုင်။ ကျောင်းဖန်းယောင်နှင့် တုကူးချင်းချင်းတို့၏ သိုင်း
ပညာက သူမထက် များစွာသာလွန်ပေရာ စိတ်လျှိုက်မာန်

စါထွက်၍ လှုပ်ရှားလျှင် ဘာမျှအကျိုးမရှိ။ မိမိချောင်း
မြောင်းကြည့်ရှုနေမှုကိုပင် ကျောင်းဖန်းယောင်တို့ သိသွား
ကြလျှင် အကျိုးမဲ့မှုတွေသာရှိမည်ကို ယောက်စွမ်းကိ သိ
နားလည်သည်။

ထို့ကြောင့် စိတ်ကိုထိန်းကာ အသာငြိမ်၍ ပုန်းနေရ
သည်။

ကျောင်းဖန်းယောင်နှင့် တုကူးချင်းချင်းတို့ ထွက်သွား
ကြပြီးမှ အခွင့်ကောင်းပေါ်လာလျှင် မာအန်းနားအား
အရအမိ ဝင်ဖမ်းမည်ဟုတော့ တွေးထားသည်။

ထိုသုံးယောက်သည် ချက်ချင်းပင်လူစုခွဲကြသည်။

ကျောင်းဖန်းယောင်နှင့် တုကူးချင်းချင်းတို့က သူတို့လာ
ရာလမ်းအတိုင်း လျင်မြန်စွာ ပြန်ထွက်ခွာသည်။

ငါးပျံမာအန်းနားကမူ အကွေ့တစ်ထောင်နွဲ့အိုင်ထဲသို့
ပြန်လျှောတိုက်ဝင်သွားရာ ပင့်ကူနက် ယောက်စွမ်းကိဘစ်
ယောက် မချင့်မရဲဖြစ်ကာ ကျန်နေခဲ့လေတော့သည်။

* * *

နောက်တစ်နေ့ညတွင် ကျောင်းဖန်းယောင်၊ မာအန်း
နားနှင့်တုကူးချင်းချင်းတို့ ပြန်ဆုံကြသည်။

အကွေ့တစ်ထောင် နွဲ့အိုင်၏ ကမ်းစပ်ရှိ သစ်ခြောက်ပင်
ကြီးအောက်တွင်မဟုတ်တော့။

ငါးပုံမာအန်းနား လမ်းပြခေါ်ယူသွားခဲ့သော နွဲ့အိုင်ထဲရှိ မြေမာနေရာလေးပေါ်တွင်ဖြစ်သည်။

အဖေဆုံး ရောက်လာ သူက ကျောင်းဖန်းယောင်၊ သန်းခေါင်ယံ မတိုင်မီကပင် ရောက်လာနှင့်သည်။

ယောက်ျားပျိုများ၏ ထုံးစံ ချစ်ရသူ မိန်းကလေးနှင့် ဆုံစည်းရမည့် နေရာသို့ ကြိုကြို တင်တင် ရောက်လာနှင့်သည်။

ငါးပုံမာအန်းနားကတော့ အချိန်မှန်သည်။ ညသန်းခေါင်ယံ၏ အထိမ်းအမှတ် ခုနစ်ဝင်ကြယ်ပြောင် အမြီးထောင်သည်နှင့် ရောက်လာသည်။

တုကူးချင်းချင်းကတော့ နောက်ကျသည်။ သန်းခေါင်ယံအလွန် အချိန်အနည်းငယ် အကြာတွင်မှ မြေမာနေရာလေးပေါ်သို့ တက်လာသည်။

ချစ်သူ ယောက်ျားပျိုနှင့် ဆုံတွေ့ရန် အတွက် အချိန်နောက်ကျမှ ရောက်လာတတ်သော မိန်းမပျိုလေးများ၏ သဘာဝကို နားလည်ထားသည့် မာအန်းနားက တုကူးချင်းချင်းကို ဘာမျှမပြော။

ကျောင်းဖန်းယောင်ကတော့ သည်နေရာသို့ရောက်လာကတည်းက တမျှော်မျှော်ရှိနေရာ တုကူးချင်းချင်း ရောက်လာတော့ အရမ်းကို ဝမ်းသာသွားသည်။

“ဟော...ချင်းချင်း ရောက်လာပြီ”

ဝမ်းသာအားရပင် ရေရွတ်ကြိုဆိုသည်။

“ကျွန်မ နည်းနည်းနောက်ကျသွားတယ်”

တုကူးချင်းချင်းက မျက်လုံးဝင့်ကာ တစ်ချက် ကြည့်ပြီး ခပ်တိုးတိုးပြောသည်။

“ကိစ္စမရှိပါဘူး...ရဘယ်...ရတယ်”

“ကိုင်...သွားကြရအောင်”

မာအန်းနားက ပြောပြီး အသာ လျှောက်လှမ်း ထွက်သွားရာ ကျောင်းဖန်းယောင်နှင့် တုကူးချင်းချင်းတို့သည် နောက်မှ လိုက်ပါသွားကြသည်။ ချစ်သူနှစ်ယောက် လက်ချင်းတွဲမိကြသည်။

ကျောင်းဖန်းယောင်က လက်လှမ်း လိုက်လေသဘား၊ တုကူးချင်းချင်းကပင် လက်ကမ်း လိုက်လေသည်လား ကာယကံရှင်များကိုယ်တိုင်ပင် မသိကြ။ နှစ်ယောက်သား တစ်ယောက်လက် တစ်ယောက်ကိုင်ကာ တွဲ၍သွားကြသည် ကတော့အမှန်။

မြေမာနေရာလေး၏ တစ်ဖက် အစွန်းနားသို့ ရောက်သွားကြသည်။ ထိုအစွန်းပိုင်းနား ရွှံ့နွဲ့အစပ်တွင် လှေငယ်လေးတစ်စီးရှိနေသည်။

လူသုံးယောက်စီးသာရုံခလှငယ်ကလေးဖြစ်ပြီး လှေဝမ်းကျယ်ကျယ်ပြားပြားနှင့် ရွက်တိုင် တစ်ခုပါသည်။ လှေကို သားဇရအပါးစားနှင့် လုပ်ထား၍ အဆီထုတ်ထားသော ထင်းရှူးသားတို့ဖြင့် ကန့်ထားသည်။

ရွက်ကတော့ ပိုင်းသားဖြင့် ပြုလုပ်ထားသည်။ ပေါ့ပါးသည်နှင့်အမျှ ခိုင်ခံ့သည်။

မာအန်းနားက လှေငယ်ပေါ်သို့ တက်သည်။ ပါးစပ်မှာ
ဘာမျှမပြော။ ကျောင်းဖန်းယောင်နှင့် တုကူးချင်းချင်းတို့
နှစ်ယောက်လည်း လှေငယ်လေးပေါ် လိုက်တက် ကြလေ
သည်။

သုံးယောက်လုံး လှေစေတီတွင် နေရာယူမိကြပြီးသော
အခါ မာအန်းနားက လိပ်ထားသောရွက်ကို ဖြေချသည်။
ရွက်ကြိုးကို ကိုင်ဆွဲရင်း မြေမာကမ်းစပ်အစွန်းကို ညာခြေ
ဖြင့် ဆတ်ခနဲလှမ်းကန်သည်။

လှေငယ်ကလေး တစ်ချက်လည်ကာ ရွံ့နွံ့များအပေါ်
ရောက်သည်။

အကွေ့တစ်ထောင် နွံ့အိုင်ကို ဖြတ်ကာ တိုက်နေသော
လေပြင်း၏လမ်းကြောင်းပေါ်သို့ လှေငယ်ကလေး ရောက်
သွားသည်။

ပိုးသားရွက်ပွင့်ကာလေးတိုးမှုဖြင့် ဖောင်းတက်သည်။
ကျကျနန ရွက်တိုက်မိသွားသည်မို့ ပေါ့ပါးလှသော လှေ
ငယ်ကလေးသည် ရွံ့နွံ့ပြင်ပေါ်တွင် ရှုပ်တိုက်သလို အဟုန်
ပြင်းပြင်းနှင့် ရွေ့လျားပြေးထွက်လေတော့သည်။

လေတွင် လွင့်ပျံသလိုဖြစ်နေသည့်အတွက် ယခုမှ ချစ်စ
ခင်စဖြစ်သော ကျောင်းဖန်းယောင်နှင့် တုကူးချင်းချင်း
တို့မှာ ရင်တငြိမ်ငြိမ်နှင့် နှစ်သိမ့်ကြည်နူး နေကြသည်။

သိုင်းလောကကို တုန်လှုပ် ချောက်ချား သွားစေနိုင်
လောက်သည့် အဆင့်မြင့် အစွမ်းထက်သိုင်းကျမ်း တစ်ခု
ရှိနေရာသို့ သွားနေကြသည့် သိုင်းလုလင်နှင့် သိုင်းကညာတို့

တို့၏ အသွင်မျိုးထက် အပျော်ခရီးထွက်လာကြသည့်ချစ်သူ
မောင်နှံနှင့် ပိုတူနေသည်။

လပြည့်ကျော်တစ်ရက်သာ ရှိသေးသည့်အတွက် လမင်း
ကလည်း ထိန်ထိန်သာနေဆဲ။

* * *

ရွံ့နွံ့များ၊ ရေစပ်စပ်နေရာများပေါ်တွင် ရှုပ်တိုက်ကာ
အရှိန်အဟုန် ပြင်းပြင်းနှင့် ပြေးနေသော လှေငယ်လေး
ရေပြင်ကျယ်တစ်ခုသို့ ရောက်လာသည်။

အသွားနှုန်းကတော့ သွက်နေ၊ မြန်နေဆဲ။

“ဒါဟာ နွံ့အိုင်ကြီးထဲမှာရှိတဲ့ ရေပြင်နေရာ သုံးခုထဲက
တစ်ခုပဲ၊ ကျုပ်ကတော့ ဒီနေရာကို ပထမရေကန်လို့ခေါ်
တယ်”

ရေပြင်ထဲသို့ လှေငယ်လေးရောက်သောအခါ မာအန်း
နားကပြောပြသည်။

ပထမရေကန်မှာ တစ်ကေသာသာလောက်ကျယ်သည်။
ရေကန်၏ အလယ်လောက်တွင် ဝါးလုံးရှည်တစ်ခု စိုက်
လျက်သား ရှိနေသည်။ မာအန်းနားက လှေငယ်လေးကို
ဝါးလုံးရှည်နားတွင် ရွက်ချသိမ်းကာရပ်သည်။

လှေငယ်ကို ဝါးလုံးရှည်တွင် ကြိုးနှင့် ချည်ထားလိုက်
သည်။

“ဟောဟိုဒွာ ကြည့်လိုက်ကြစမ်း”

မာအန်းနား လက်ညှိုးညွှန်ပြရာသို့ လှမ်းကြည့်ကြရာ ပထမရေကန်နှင့်မနီးမဝေးတွင် ကျွန်းလို့လို့ ခပ်မည်းမည်း အရာတစ်ခုကို မြင်ရ၏။

“အဲဒါ အက္ခေတစ်ထောင်နဲ့အိုင်အဝယ်က ကျောက်ဆောင်ကြီးပဲ၊ ကျုပ်ကတော့ နဲ့အိုင်လယ်ကျောက်ဆောင်လို့နာမည်တပ်ထားတယ်၊ နဲ့အိုင်ကျောက်ဆောင်ရဲ့ ပေတစ်ရာပတ်လည်ကနဲ့တွေဟာ အရမ်းစေးပျစ်တယ်၊ ရှေ့မီး အပြင်းစားတစ်မျိုးလဲ ရောနှောနေသလိုပဲ၊ လူမပြောနဲ့ သစ်တိုသစ်စတစ်ခု အဲဒီနဲ့အိုင်ထဲ ကျသွားရင်တောင် ရှေ့မီးနဲ့ အစားခံလိုက်ရသလိုမျိုး တစ်ခါတည်း အရည်ပျော်ပျက်စီးသွားတာပဲ...”

“ဒါကြောင့် အဲဒီရဲ့ဗွတ်တွေကိုဖြတ်ပြီး နဲ့အိုင်လယ်ကျောက်ဆောင်ဆီ တယ်လို့မှ သွားလို့ရေဘူး၊ အရိပ်မဲ့ မှော်သိုင်းကျမ်းက နဲ့အိုင်လယ်ကျောက်ဆောင်ရဲ့ လိုက်ရဲ့ တစ်ခုထဲမှာရှိနေတယ်”

“အဲဒီနေရာကိုသွားနိုင်တဲ့ လျှို့ဝှက်လမ်းကြောင်းကို ခေါ်လေးတွေ့ထားတယ် မဟုတ်လား”

တုကူးချင်းချင်းက မေးသည်။

“တူမလေးက ဉာဏ်အကောင်းသားပဲ၊ ဟုတ်တယ်၊ ပုံတွေ့ထားတယ်”

ကျူ“လျှို့ဝှက်လမ်းကြောင်းက တယ်မှာလဲ”

“ဝါးလုံးရဲ့တည့်တည့် ရေကန်အောက်ခြေမှာ ဥမင်လိုက်ခေါင်းဝ ရှိတယ်၊ အဲဒီက တိုးဝင်ပြီး ဥမင်လိုက်ခေါင်းအတိုင်းလိုက်သွားရင် အရိပ်မဲ့မှော်သိုင်းကျမ်းရှိတဲ့ လိုက်ဂူထဲကိုရောက်တယ်၊ ဥမင်လိုက်ခေါင်းလမ်းကြောင်းတစ်လျှောက်လုံးလိုလို ရေတွေပြည့်နေတာမို့ တောက်လျှောက် ရေငုပ်သွားကြရမှာ၊ ဒါကြောင့် အသက်အောင့်အတွင်းအားစုစည်းမှုနည်းလမ်းတတ်မှ ဖြစ်မယ်လို့ ပြောခဲ့တာပေါ့၊ ကိုင်း...အသင့်ပြင်ကြ၊ ရေကန်အောက်ခြေက ဥမင်အဝကို ဆင်းကြရအောင်”

သုံးယောက်သား အသက်အောင့်အတွင်းအားစုစည်းမှု ပြုလုပ်ရန် လို့အပ်သော စုစည်း ပြင်ဆင်မှုများ လုပ်ကြသည်။

ထိုနေ့က ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့်ဆိုသလို ရေကန်အောက်သို့ ငုပ်ဆင်းကာ ရေအောက်ဥမင်လိုက်ခေါင်းလမ်းထဲသို့ ဝင်ကြသည်။

ဝါးပျံမာအန်းနားက ရှေ့ဆုံးမှ ဦးဆောင်လမ်းပြ၏။ ရေသူမနတ်မယ် တုကူးချင်းချင်းက အလယ်မှသွားသည်။ စင်ရော်နက် ကျောင်းဖန်းယောင်က နောက်ဆုံးမှလိုက်သည်။

ရေအောက် ဥမင်လိုက်ခေါင်းလမ်းသည် အတော်ရှည်လျားသည်။ တော်ရုံတန်ရုံ ရေငုပ်ကောင်းရုံမျှနှင့် ထိုရေအောက် ဥမင်လိုက်ခေါင်းလမ်းဆုံသို့ ရောက်အောင်သွားနိုင်မည် မဟုတ်။

သူတို့သုံးယောက်မှာ အရှေ့ပင်လယ်ဒေသ၏ မျိုးဆက်များဖြစ်ကြကာ အသက်အောင့် အတွင်းအားစုစည်းမှုနည်းလမ်းကို နားလည်တတ်မြောက်လျက် အဆင့်မြင့် ရေငုပ်ပညာကို သုံးနိုင်ကြသောကြောင့်သာ ရေအောက်ဥမင်လမ်းကြောင်းကို အောင်မြင်စွာ ကျော်ဖြတ်နိုင်ခဲ့ကြသည်။

သို့စဉ်တိုင် ရေအောက်ဥမင်လိုက်ခေါင်းလမ်းအဆုံးသို့ ရောက်ခါနီးတွင် တုကူးချင်းချင်းတစ်ယောက် အသက်အောင့်ထားမှုအခက်အခဲတွေ့ရာ ကျောင်းဖန်းယောင်က အားဖြည့် ထောက်ကူပေးခဲ့ရသေးသည်။

* * *

ရေအောက် ဥမင်လိုက်ခေါင်းလမ်းအဆုံးသို့ ရောက်ရှိသွားကြသည်။

လမ်းကြောင်းဆုံး၍ ရေထဲမှ တက်လာနိုင်သောအခါ ကျောက်လှေကားထစ်များ၏ အခြေရင်းသို့ ရောက်လာကြသည်။

အလင်းရောင် ခပ်ပျ့ပျ့ရှိနေသည်။

ကျောက်လှေကားထစ်ခြေရင်းတွင် ခေတ္တ အမောဖြူအတွင်းအားလေ့ကျင့်ကြသည်။ ထို့နောက် လှေကားထစ်များအတိုင်း နင်းကာတက်လာကြသည်။

ကျောက်လှေကားထစ်များသည် အတော်ရှည်လျားသည်။

ကျောက်လှေကား အချိုးအကွေ့သုံးခုရှိသည်။ လှေကားအချိုးအကွေ့တစ်ခုစီတွင် လှေကားထစ် ၁၄-ထစ်စီရှိကြသည်။ အားလုံးပေါင်း လှေကား ၄၂-ထစ်နင်း တက်ခဲ့ကြရသည်ဟု ဆိုရမည်။

နောက်ဆုံး လှေကားထစ်များကို နင်းတက်လာပြီးသောအခါတွင်တော့ လိုက်ဂူကြီးတစ်ခုထဲသို့ ရောက်လာကြလေတော့သည်။

လိုက်ဂူသည် အကျယ် ပေ ၂၀-သာသာရှိလျက် အလျားကတော့ အတော်ရှည်သည်။ ပေ ၃၀၀၀-ကျော်လောက် ရှိမည်ဟု ခန့်မှန်းရသည်။

ဂူအမြင့်ကတော့ ၁၂-ပေခန့်ရှိသည်။ သို့သော်ဂူအမိုးမှာ သုံးပုံတစ်ပုံ ကျောက်သားရှိနေလျက် ကျန်နေရာများတွင် ဂူအမိုးဟူ၍မရှိ။ ကျောက်ဆောင်ထိပ်ဘက်သို့ တိုးလျှို ပေါက်အပေါက်ကြီးဖြစ်နေသည်။

ဂူအမိုးရှိသည်ဟုပင် ပြောရခက်သည်။

ထိုအပေါက်ကျယ်ကြီးမှ လရောင် တိုးဝင်နေသောကြောင့် လိုက်ဂူကြီးထဲတွင် လင်းနေသည်။

လိုက်ဂူ၏ အရှေ့ဦးပိုင်းဗဟိုဆိုနိုင်သည့် ကျောက်လှေကားထစ်များနှင့်အနီးဆုံးနေရာတွင် ကျွန်းသားသေတ္တာကြီး ၇-လုံးရှိသည်။ သေတ္တာ ၃-လုံး၏အဖုံးများပွင့်နေသည်။

သေတ္တာကြီးများ၏အနီး ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင်ရော၊ အဖုံး
ပွင့်နေသော သေတ္တာကြီးများ ထဲတွင်ရော ကျောက်သံ
ပတ္တမြား၊ ရွှေငွေပတ္တမြားမျိုးစုံနှင့် ရွှေဓားမြောင်၊ ရွှေ
သန်လျက်၊ ကျောက်စိစားစသော အဖိုးတန်ရတနာများ
ပြုံးပြုံးပြက်ပြက် ရှိနေကြသည်။

အဖုံးပိတ်နေသော ကျွန်းသေတ္တာကြီး လေးလုံးထဲတွင်
လည်း ရတနာများရှိနေမှာ သေချာသည်။

“ဒီ...ဒီ...ရတနာပစ္စည်းတွေက”

တုကူးချင်းချင်း တအံ့တဩ ရေရွတ် သိသည်။

“ဒီရတနာတွေဟာ အရိပ်မဲ့ မွှေသိုင်းနဲ့ ဘာမှမသက်
ဆိုင်ဘူး၊ အခြားတစ်ယောက် ဒါမှမဟုတ် လူတစ်စုက
စိတ်ချ လုံခြုံတယ်ဆိုပြီး ရတနာတွေလာ သိမ်းဝှက်ထား
တာပဲ၊ ကျုပ်ကတော့ ရှေးဟောင်း ချိတန်းသိုင်းသမား
တွေရဲ့ ရတနာပစ္စည်းတွေလို့ ထင်မိတာပဲ”

မာအန်းနားက ရှင်းပြသည်။

“ချိတန်းသိုင်းသမားတွေ အရိပ်မဲ့ မွှေသိုင်းကျမ်းရှိတဲ့
နေရာကို သဲသဲမဲမဲလိုက်ရှာနေကြတာ သိုင်းကျမ်းထက် ဒီ
ရတနာပစ္စည်းတွေကြောင့် ဖြစ်ဖို့ကပိုများစွာပဲ၊ သူတို့မှာ
သုံးမျိုးထဲက တစ်မျိုးတောင် ရှိတာမဟုတ်တော့ အရိပ်မဲ့
သိုင်းကျမ်းကို ရရင်တောင် ဘာမှအသုံးတည့်မှာ မဟုတ်
ဘူး”

ကျောင်းဖန်းယောင်က သူ့ထင်မြင်ချက်ကိုပြောသည်။

“ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်မလဲ ဒီလိုပဲ စဉ်းစားမိတယ်”

တုကူးချင်းချင်းက ထောက်ခံသည်။

“အရိပ်မဲ့ မွှေသိုင်းကျမ်းနဲ့ ပတ်သက်တာ ဟိုနားမှာ
ရှိတယ်”

မာအန်းနားက ဤသို့ပြောကာ ကျောင်းဖန်းယောင်
နှင့် တုကူးချင်းချင်းတို့ကို မလှမ်းမကမ်းရှိ ကျောက်စာ
တစ်ခုဆီသို့ ခေါ်သွားသည်။

ကျောက်စာပေါ်တွင် ရှေးဟောင်း စာရေးဟန်ဖြင့်
ရေးထားသော စာများရှိသည်။ ကျောင်းဖန်းယောင်က
စာအသင့်အတင့်သာတတ်မြောက်ရာ ရှေးဟောင်းစာ
ထားသည်များကို ကောင်းကောင်းမဖတ်တတ်။

ကံ
စာပေပညာကို အထက်တန်းကျကျ ထင်လှတတ်ချေ
ထားကြသော မာအန်းနားနှင့် တုကူးချင်းချင်း တို့ပ
ဖတ်တတ်ကြသည်။

တုကူးချင်းချင်းက ဖတ်ကြည့်ပြီး ကျောင်းဖန်းယောင်
နားလည်အောင် ရှင်းပြသည်။

ကျောက်စာတွင် ရေးထားသည်တို့မှာ မာအန်းနား
ပြောပြခဲ့သည့် အကြောင်းအရာများပင် ဖြစ်သည်။ လိုက်ဂူ
အတွင်းတက်ပိုင်းတွင် အရိပ်မဲ့ မွှေသိုင်းကျမ်းကို ကြွ
ကျောက်သား၊ သလင်းကျောက်သားနှင့် သဲကျောက်သား
တို့ပေါ်တွင် ရေထွင်းထားသော မဟူရာကမာခွံ၊ ဝါး
မျက်လုံးပုလဲ၊ ကြိုးကြာဖြူ ဝမန်းဥတို့နှင့် ပွတ်တိုက်မှသာ
ထင်ထင်ရှားရှား ပေါ်ထင်လာမည်ဟု ရှင်းလင်း ရေး
သားထားချက်များ ဖြစ်သည်။

ကျောက်စာချပ်က ညွှန်းထားရာ လိုက်ဂူအတွင်းတက် ပိုင်းသို့ လျှောက်လှမ်းဝင်လာခဲ့ကြသည်။

အရှေ့ပင်လယ် ဒေသတစ်လွှားတွင် ယုံတမ်းပုံပြင်တစ် ခုလို့ အမျိုးမျိုးအမွမ်းတင် ပြောကြားခဲ့ကြသော အရိပ်မဲ့ မှော်သိုင်းကျမ်းကို မျက်စိနှင့် တပ်အပ် တွေ့ကြမြင်ကြရ တော့မည်မို့ ကျောင်းဖန်းယောင်နှင့် တုကူးချင်းချင်းတို့ နှစ်ယောက် အတော်ပင် စိတ်လှုပ်ရှားနေကြသည်။

ချစ်သူစုံတွဲ၏ အသွင်မျိုး မဟုတ်တော့ဘဲ အဆင့်မြင့် ကျမ်းတစ်ဆူကို ရယူတော့မည့် သိုင်းသမားများနှင့် ဘာသည်။

ဆို၍နေရာသို့ ရောက်ခဲ့ဖူးပြီး အရိပ်မဲ့ မှော်သိုင်းကျမ်းကို စိို့ဖူးမြင်ဖူးပြီးဖြစ်သော ငါးပုံ မာအန်းနားပင် မသိ မသာ စိတ်လှုပ်ရှားနေသည်။

အရိပ်မဲ့ မှော်သိုင်းကျမ်းရှိရာသို့ ရောက်လာကြသည်။ သိုင်းကျမ်းကို နှစ်ပေပတ်လည် ကျောက်ပြားချပ် (၉) ချပ်ပေါ်တွင်ရေးသားကာလိုက်ဂူနံရံတွင် ကပ်ထားသည်။ ကျောက်ပြားချပ်များတွင် ကြွေကျောက်ပြားချပ် (၃) ချပ်၊ သလင်းကျောက်ပြားချပ် (၃) ချပ်နှင့် သဲကျောက် ပြားချပ် (၃) ချပ် ပါစင်သည်။

အပေါ်ဆုံးတန်းတွင် ကြွေကျောက်ပြားချပ်က ပထမ၊ သလင်း ကျောက်ပြားက ဒုတိယ၊ သဲကျောက်ပြားချပ်က တတိယ၊ အလယ်တန်းတွင် သလင်း ကျောက်ပြားချပ်က ပထမ၊ သဲကျောက်ပြားချပ်က ဒုတိယ၊ ကြွေကျောက်ပြား ချပ်က တတိယ။ အောက်ဆုံးတန်းတွင် သဲကျောက်ပြား ချပ်က ပထမ၊ ကြွေကျောက်ပြားချပ်က ဒုတိယ၊ သလင်း ကျောက်ပြားချပ်က တတိယနေရာများတွင် ရှိနေသည်။

ကျောက်ပြားချပ်များပေါ်တွင် စာကြောင်းများ၊ ချပ် ပုံများ၊ သိုင်းကွက်ပုံစံများ ရှိသည်။ သို့သော် မထင်ရှား ပြေည့်စုံ၊ ပျက်သလိုရှိသည့် နေရာကရှိ၊ တစ်ဝက်တစ်ပျက် လောက်သာ ပေါ်သည့်စာလုံးကပေါ်နှင့် ဖြစ်နေသည်။

“ကိုင်း...မင်းတို့ယူလာတာတွေ ထုတ်ကြပေတော့”

ငါးပုံမာအန်းနားက အရိပ်မဲ့ မှော် သိုင်းကျမ်းကို ဝေးမောကြည့်နေကြသော တုကူးချင်းချင်းနှင့် ကျောင်း ဖန်းယောင်တို့ကို ပြော၏။

မိမိယူလာခဲ့သော ကြိုးကြာဖြူ ဂမုန်းဥကိုလည်း ထုတ် ယူလိုက်သည်။

ကျောင်းဖန်းယောင်နှင့် တုကူးချင်းချင်းတို့ကလည်း မိမိတို့ ယူလာခဲ့ကြသော မဟူရာကမာခွံနှင့် ငါးမျက်လုံး ပုလဲတို့ကို ထုတ်လိုက်ကြသည်။

ကြိုးကြာဖြူ ဂမုန်းဥသည် ချင်းနှင့် အနည်းယော်ဆင်တူ သည်။ ချင်းကဲ့သို့ပင် အခွံပါးနှင့် အမှေးပါးကလေးများ ပါရှိကာ ခပ်ပွပွဖြစ်သည်။ ခုံညင်းခိုးအရွယ်အစား ခပ်ပူပူ

ဝိုင်းဝိုင်းဖြစ်သည်။ အရောင်အဆင်းကတော့ ဆွတ်ဆွတ်ဖြူဖွေးသည်။

မဟူရာကမာခွံသည် လက်ဝါးတစ်ဝက်သာသာယောက်ရှိကာ မည်းနက်နေသော ကမာခွံဖြစ်သည်။ အစုံတော့မပြည့်။ တစ်ခြမ်းသာရှိ၏။ ကမာခွံကို မီးသွေးဖုတ်ထားသလိုမျိုး ထင်ရသည်။ မီးသွေးလို အရောင်အဆင်း အသွင်သဏ္ဍာန်ရှိသော်လည်း မီးသွေးခဲတော့မဟုတ်ပါ။ ပင်လယ်အောက် ရေမြေသဘာဝ ဝန်းကျင်၏ ဖန်တီးမှုကြောင့် ထူးထူးခြားခြားရှိနေသော ကမာခွံတစ်ခြမ်းသာဖြစ်သည်။

ငါးမျက်လုံးပုလဲသည် ဒဂုံဝိုင်းသာသာအရွယ်အစားရှိသည်။ လုံးဝန်းကာ ညိုတိုတိုပြာတာတာအရောင် သန်းနေသည်။ ထွင်းဖောက်မြင်နိုင်သည့် ငါးမျက်လုံးပုလဲကို ထွင်းဖောက်ကာ ကြည့်လျှင် တစ်ဖက်ရှိ အရာဝတ္ထုများ အရွယ်အစားကြီးမားလာသည်။ မှန်ဘီလူးကဲ့သို့သောစွမ်းရည်ရှိသည်ဟုဆိုနိုင်သည်။

မာအန်းနားက ကျောင်းဖန်းယောင်ကို အသာခေါင်းတစ်ချက်ဆတ်ကာ အချက်ပြသည်။

ကျောင်းဖန်းယောင်လည်း ရှေ့သို့ အသာလျှောက်လှမ်းကာ အပေါ်ဆုံးတန်း၏ ပထမနေရာတွင်ရှိသည့် ကြွေကျောက်ပြား၏ မျက်နှာပြင်ပေါ်တွင် မဟူရာကမာခွံထိုထိကပ်စာ ဖိပွတ်ပေးလိုက်သည်။

“ရှဲ့...ဂျစ်ဂျစ်၊ ရှဲ့ရှဲ့...ဂျစ်ဂျစ်”

သုံးယောက်လုံး အသက်ပင် ပြင်းပြင်းမရှူ ဘဲရှိနေကြရာ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေသော ဝန်းကျင်တွင် ပွတ်တိုက်မိသည့် သံ့ထို့ပင် ကောင်းကောင်းကြားနေရသည်။

ထူးခြားသော အရောင်တို့ လင်းလက်သလို ထင်လိုက်ရသည်။ အနံ့သင်းသင်းတို့ ရှူမိသယောင်လည်း ခံစားရသည်။

ကြွေကျောက်သား၏ မျက်နှာပြင်တစ်ခုလုံးကို မဟူရာကမာခွံနှင့် ပွတ်တိုက်ပြီးသွားပြီ။

ကျောင်းဖန်းယောင်၊ မာအန်းနားနှင့် တုကူးချင်းချင်းတို့ ထိုကြွေသားကျောက်သားပြင်တို့ စိတ်ဝင်စားပင် စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်နေကြသည်။

ဘာမျှမထူးခြား။

မူလအတိုင်းရှိနေသည်။

ဘာများ မှားယွင်းချွတ်ချော်သွားလေသနည်းဟု စိတ်ထဲ ဇဝေဇဝါဖြစ်မိကြသည်။

ထိုအခိုက်...

* * *

“ဟော...ပေါ်လာပြီ”

သုံးယောက်သား ပြိုင်တူရေရွတ်လိုက်ကြသည်။ အားရဝမ်းသာ သံပြိုင်ပြောလိုက်သည့်အတွက် အသံတို့က သိုပ်မကျယ်သော်လည်း လိုက်ဂူထဲတွင်တော့ ဟိန်းသွားသလိုဖြစ်သည်။

အပေါ်ဆုံးတန်း ပထမနေရာတွင်ရှိသည့် ကြွေကျောက်
ပြားပေါ်တွင် စာလုံး ရေးသားထားသည်များ ထင်ထင်
ရှားရှား ပေါ်လွင်လာလေပြီ။

ပေါ်လာသည့် စာကြောင်းများကို အလျင်စလိုဖတ်မိ
ကြသည်။

အရိပ်မဲ့ မှော်သိုင်းကျမ်း...

လှုပ်ရှားသည့်အခါ လျှပ်ပြက်သလိုမြန်ဆန်ရမည်။
ငြိမ်သက်စေရအခါ ကျောက်ရုပ်လိုခိုင်တည်ရမည်။
မိမိ၏ စွမ်းဆောင်နိုင်မှုများအပေါ် ယုံကြည်မှု
အပြည့်အဝရှိရမည်။

သိုင်းကျမ်းအမည်နှင့် အခြေခံဆောင်ပုဒ် ၃-ခုတို့ ထိပ်
ဆုံးတွင်တွေ့ရသည်။

ထို့နောက် 'အရိပ်မဲ့ကိုယ်ဖော့ပညာ' ဟူသော ခေါင်း
စဉ်အောက်တွင် အခြေခံသဘောတရားရှင်းလင်းချက်များ
ရေးသားထားသည်။

“ကဲ... ချင်းချင်းအလှည့်”

မာအန်းနားက ပြောလိုက်ရာ တုကူးချင်းချင်းသည်
အလယ်တန်း ပထမနေရာရှိ စာလင်းကျောက်ပြားမျက်နှာ
ပြင်ပေါ်တွင် ငါးမျက်လုံးပုလဲနှင့်ထိကာ ပွတ်တိုက်ပေး
လိုက်သည်။

အရိပ်မဲ့ ကိုယ်ဖော့ပညာ၏ ကျင့်စဉ်နှင့် လှုပ်ရှားကွက်
များအကြောင်းရှင်းလင်းဖော်ပြထားသည့် စာသား၊ ရုပ်ပုံ
နှင့်သိုင်းကွက်ပုံစံများ ထင်ထင်ရှားရှားပေါ်လာသည်။

ထို့နောက် မာအန်းနားက အောက်ဆုံးတန်း ပထမ
နေရာရှိ သဲကျောက်ပြားမျက်နှာပြင်ကို ကြိုးကြာဖြူ ဝမုန်း
ဥနှင့်ထိကာ ပွတ်တိုက်ပေးပြန်သည်။

အရိပ်မဲ့ ကိုယ်ဖော့ပညာ၏ကျင့်စဉ်နှင့် လှုပ်ရှားကွက်
များအကြောင်း ရှင်းလင်းပြချက်များ ဆက်လက်ပါရှိပြီး
ကိုယ်ဖော့ပညာသုံး လှုပ်ရှားရာတွင် အတွင်းအား စုစည်း
လည်ပတ်ပြောင်းလဲပုံ နည်းလမ်းများအပြင် အထူးရှောင်
ရှားရန် ကျပ်တည်းစွာတားမြစ်ချက်ပါရှိသည်။

“ကျန်တဲ့ ကျောက်ပြားတွေပေါ်မှာ ဘယ်လို သိုင်း
ပညာတွေရှိမလဲဆိုတာ ဆက်ကြည့်ကြမလား၊ ဒါမှ မဟုတ်
အခုပေါ်နေတဲ့ အရိပ်မဲ့ ကိုယ်ဖော့ပညာကိုပဲ သေသေ
ချာချာ မှတ်မိအောင် လေ့လာ ဖတ်ကြည့်ပြီး လေ့ကျင့်
မလား။”

မာအန်းနားကမေးသည်။

တုကူးချင်းချင်းက ကျောင်းဖန်းယောင်ကို သဘော
တောင်းသလို လှမ်း၍ ကြည့်သည်။

“အားလုံးအကုန်အစင် ဖော်ထုတ်ပြီးကြည့်ရင် အာရုံ
တွေပြားသွားနိုင်တယ်၊ ပြီးတော့ အကုန်လုံးကို အလွတ်
မှတ်မိအောင် လုပ်နိုင်ဖို့ ကလဲ ခက်မယ်၊ ဒီတော့ သိုင်း
ပညာတစ်ခုချင်းစီကိုပဲ ဖြည်းဖြည်းချင်းမှတ်သားလေ့ကျင့်
တာကောင်းမယ်ထင်တယ်”

ကျောင်းဖန်းယောင်က ပြောသည်။

“မင်းကကော”

မာအန်းနားက တုကူးချင်းချင်းကိုမေးသည်။
“အစ်ကိုဖန်းယောင်ပြောတာကောင်းပါတယ်”

တုကူးချင်းချင်းက ပြန်ပြောသည်။

“ဟုတ်ပြီ... ဒီလိုဆိုရင် မင်းတို့နှစ်ယောက် ဖတ်စရာရှိ
တာဖတ်၊ မှတ်စရာရှိတာတွေ မှတ်ပြီး လေ့ကျင့် နိုင်မယ်
ဆိုရင်လဲ လေ့ကျင့်ကြ”

“ဒေါ်လေးကကော”

“ကျုပ်က ဒီသိုင်းပညာခ လေ့ကျင့်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး၊
လေ့ကျင့်နိုင်တယ်ထားဦး၊ အသုံးချဖို့ အချိန်မရနိုင်တော့
ဘူး၊ ဒီတော့ မင်းတို့နှစ်ယောက်ပဲ လေ့ကျင့်ကြပါ၊ ည
လယ်စာစားဖို့ ကျုပ်သွားစီစဉ်လို့က်ဦးမယ်”

ပြောပြောဆိုဆို ငါးပျံမာအန်းနားက ခပ်သုတ်သုတ်
လျှောက်လှမ်းထွက်သွားသည်။

ကျောင်းဖန်ယောင်နှင့် တုကူးချင်းချင်းတို့ နှစ်ယောက်
လည်း ပထမနေရာတွင်ရှိသော ကျောက်ပြားချပ် သုံးချပ်
ပေါ်မှ အရိပ်မဲ့ ကိုယ်ဖော့ပညာအကြောင်း ရှင်းလင်းပြ
ထားချက်များကို အစမှအဆုံးတစ်ခေါက် သေသေချာချာ
ဖတ်ကြည့်သည်။

သူတို့နှစ်ယောက်လုံး ညက်ကောင်းကြလျှင် အခြေခံ
သိုင်းပညာများကိုလည်း စနစ်တကျ သင်ကြားလေ့ကျင့်
ထားခဲ့ကြသည်မို့ တစ်ခေါက်ဖတ်ကြည့်သည်နှင့် အရိပ်မဲ့
ကိုယ်ဖော့ပညာ၏ အခြေခံသဘောနှင့် အရေးကြီးသည့်

အချက်များကို သိရှိကာ ခြုံငုံ၍လည်း နားလည်သဘော
ပေါက်သည်။

အရိပ်မဲ့ ကိုယ်ဖော့ပညာသည် လျင်မြန်သွက်လက်သော
လှုပ်ရှားဟန်များ ရှိသော်လည်း အဓိက အားဖြင့်တော့
တစ်ဖက်လူ၏ စိတ်အာရုံကို လှည့်စားကာ မိမိရှိသည့်နေရာ
မိမိလှုပ်ရှားမည့် လမ်းကြောင်းဆီသို့ တစ်ဖက်လူ၏ စိတ်
အာရုံနှင့် မျက်စိ အမြင် မရောက်ရှိရအောင် ပရိယာယ်
ကြွယ်ကြွယ် လှည့်စားမှု အဖုံဖုံတို့ကို အသုံးပြုသည်။

အတွင်းအား စုစည်း သုံးစွဲရာတွင်လည်း လှုပ်ရှားမှု
များတွင် သာမန်မျှလောက်သာ ထည့်သွင်းလျက် မိမိ၏
စိတ်အာရုံ တည်ငြိမ်အားကောင်းရေးတွင် အတွင်းအား
များကို အဓိကအသုံးချသည်။

တစ်ဖက်လူကို စိတ်အင်အားဖြင့် လွှမ်းမိုးကာ စိတ်
ညှို့သည့် သဘောမျိုးဖြင့် ထိန်းချုပ်သည်။

တစ်ခေါက်ဖတ်ကြည့်ပြီး အကြမ်းဖျင်း သဘောပေါက်
နားလည်သွားကြသည့်နောက် ဒုတိယအကြိမ် တစ်ခေါက်
ဖတ်၍ ဖတ်ကြည့်ကြပြန်သည်။ ပိုလို့ သိရှိလာသည်။ ပို၍
လည်း မှတ်မိသည်။ သုံးကြိမ်မြောက် ဖတ်ပြီးသောအခါ
တွင်တော့ ကျောင်းဖန်းယောင်နှင့် တုကူးချင်းချင်းတို့နှစ်
ယောက်လုံး အရိပ်မဲ့ ကိုယ်ဖော့ပညာအကြောင်း ရှင်း
လင်း ဖော်ပြထားမှုများကို အလွတ်သိရှိ မှတ်မိသွားကြ
လေတော့သည်။

ထိုအချိန်မှာပင် မာအန်းနား ပြန်ရောက်လာသည်။

ဘယ်ကနေ ဘယ်လိုရရှိလာသည် မသိ၊ ငါးကင်ကြီး
သုံးကောင် မာအန်းနား၏ လက်ထဲတွင် ပါလာသည်။

“ဟာ.... ဒေါ်လေး၊ ငါးကင်ကြီးတွေစပါလား၊ ဘယ်
ကနေ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ရလာတာလဲ”

တုကူးချင်းချင်းက မေးလိုက်သည်။

“ဒီအက္ခေ့တစ်ထောင် နွံအိုင်ကြီးဟာ ကျုပ်ရဲ့နေရာလို့
ဖြစ်နေတာ၊ ဘယ်နေရာမှာ ဘာရှိပြီး ဘယ်လိုရနိုင်တယ်
ဆိုတာ ကျုပ် အကုန်သိတယ်၊ ဒီငါးကင်တွေလောက်က
အသေးအဖွဲ့ပါ၊ ကဲ....လာ စားကြရအောင်”

ဝထစိုင်း ပြီး၏။

ဂာတ်သိမ်းစိုင်းဆက်လက်ဖတ်ရှုပါရန်။

ဘုန်းကြွယ်

အရိပ်မဲ့ မှော်သိုင်း

(ဂာတ်သိမ်းစိုင်း)